

ஜனவரி 2008

ஞானம்⁹²

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

www.gnanam.info

50/=

- உலகத்தின் கிரிக்கெட் சாதனையாளன்
விரத்தமீழ்முகன்
முத்தையா முறளிதரன்
- தமிழ்மணி கே. ரிவள்ளைச்சாமி
- 'செம்பியன் செல்வன்'
ஆ. இராஜகோபால்
சூயகார்த்திக்
சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகள்

'கேணிப் பித்தன்'
கலாபூஷணம்
ச. அருளானந்தம்

ஒளி - 08 சுடர் - 08

பகிர்தலின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

19/7, பேராதனை வீதி, கண்டி.

தொடர்புகளுக்கு...:

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^{வது} ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

தொலைநகல்: 2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

வங்கித் தொடர்புகள்:

T. Gnanasekaran

HNB - Wellawatte Branch

A/C No. 0090672606

இதழினுள்ளே ...

● கவிதைகள்

தமிழ்மணி கே. வெள்ளைச்சாமி	05
பழையூர் கவிராயர்	08
பீற்றர்	18
புலவர் ம. பார்வதி நாதசீவம்	22
சந்திரகாந்தா முருகானந்தன்	23
ச. முருகானந்தன்	32
மடவளை அன்சார் எம். ஷியாம்	38
மொழிவரதன்	41
மாணவாளன்	54

● கட்டுரைகள்

திருமலை வீ. என். சந்திரகாந்தி	06
இலக்கியச்சித்தன்	13
வாகரை வாணன்	19
அம்பிகை வேல்முருகு	24
நாச்சியாதீவு பர்வீன்	26
மார்க்கண்டன் ருபவதனன்	34

● சிறுகதைகள்

கே. எஸ். சுதாகர்	09
குசுமா எபிட்டிவல/	
ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம்	15
சை. பீர்முகம்மது	20

● நேர்காணல்

செங்கை ஆழியான்	29
----------------	----

● உரைச்சித்திரம்

தெனியான்	39
----------	----

● சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

குறிஞ்சி நாடன்	42
----------------	----

● பத்தி எழுத்து

பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை	25
யோகா பாலச்சந்திரன்	28
என். செல்வராஜா	33
கே. விஜயன்	36
கலாநிதி துரைமனோகரன்	44
இளைய அப்துல்லாஹ்	46

● நூல் மதிப்புரை

	48
--	----

● வாசகர் பேசுகிறார்

	53
--	----

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - ஆசிரியர்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவி கொள்வார்.

எழுத்தாளர்களே! உங்களால் முடியும்!

நாட்டின் நாளிதழ்களைப் பார்த்தால் -

ஆட்கடத்தல், காணாமற் போதல், பட்டப் பகலில் நடக்கும் படுகொலைகள், நட்பு நடுநிசியிற் செய்யப்படும் திட்டமிட்ட திருட்டுக்கள், பாலியல் வல்லுறவுகள் போன்ற செய்திகள் பயமுறுத்தி நடுங்க வைக்கின்றன.

பல்கலைக் கழகங்கள் - உயர்கல்வி நிலையங்கள், பகிடிவதை என்ற பெயரில் நடக்கும் காட்டுமிராண்டிச் செயல்கள், பழிக்குப் பழி வாங்குதல், வகுப்புக்களைப் பகிஷ்கரித்தல் போன்றவற்றால் தம் வடிவிழந்து வளமிழந்து வாடிக் கொண்டிருக்கின்றன!

பல்வேறு கோரிக்கைகளை முன்வைத்து ஆர்ப்பாட்ட உள்வலங்கள், உண்ணாவிரதம், சத்தியாக்கிரகம், பணிப்பறக்கணிப்பு முதலியவை நடத்தப்படுவதும் அவற்றை அடக்கி, அழிக்கின்ற முனைப்புடனான, அடிதடி, கண்ணீர்ப்புகை, கைது, சித்திரவதை - இடம் பெறுவதும் 'புதினம்' என்ற நிலையிலிருந்து 'வடிமை' என்ற போக்காகப் பரிணாமம் பெற்றுள்ளன.

தவறுகளைச் செய்து குவித்துவிட்டு, தண்டனையிலிருந்து தப்புவதற்காகச் செய்யப்படும் தில்லுமுல்லுகள், உயிர் அச்சுறுத்தல்கள் அருவருப்பைத் தருகின்றன; ஆத்திரத்தையும் தூண்டுகின்றன.

தாம் செய்யாத தவறுகளுக்காக அகதிகளாக, அநாதைகளாக "ஆக்க"ப்படுவோரின் தொகை, முடிவில்லா நிலை நோக்கி முழு வேகத்திற் பாய்ந்து கொண்டிருக்கின்றது!

அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைவாசி, விண்வெளியை நோக்கி விஸ்வரூபம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றது!

பொறுப்பில் இருப்போர் பொறுப்பற்ற பதில்களாற் பூசி மெழுக அன்றாடங் காய்ச்சிகளும் அடிமட்டத்திலுள்ளோரும் பட்டினிச் சாவை எதிர்கொள்ளும் பரிதாபத்துக்கு உள்ளாக்கப் படுகின்றார்கள்!

'சுஷ்ஸலும் குழப்பமும் இல்லாத நாள் கூட்டம் நடைபெறாத நாளே' என்று சொல்லும் அளவுக்குத் தன் தரத்தையும் தகுதியையும் தவறவிடுவதற்குக் தயாராகி வருகின்றது, நம்மை ஆள்வதற்காக நாம் தெரிவு செய்துள்ள நமது 'பிரதிநிதிகள்' சங்கமிக்கும் மன்றம்!

ஆளை ஆள் தீட்டுதல், சவால் விடுதல், சண்டை பிடித்தல், ஒருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது ஏராளமானோர் குறுக்கிட்டுக் குழப்புதல், மேசையைத் தட்டி ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்தல் போன்றவை எப்போதோ ஒரு நாள் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் அல்ல;

எப்போதுமே நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள்!

மாற்றத்துக்காகவும் மனத் தேற்றத்துக்காகவும் தொலைக் காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்போமென்று போனால் வெளியே நடப்பவை வீட்டிற்குள்ளேயே படையெடுத்து வந்துவிட்டனவோ என்று பயப்படுமளவுக்கு மெகா நாடகத் தொடர்களும், சினிமாக் காட்சிகளும் பாடாய்படுத்துகின்றன!

சாதாரண மக்களின் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்திப் பணம் “பண்ண” முயலும் தயாரிப்பாளர்கள்

மனைவி மக்களுடன் சேர்ந்திருந்து பார்க்க முடியாத அளவுக்கு “பச்சை” யாகப் பலவற்றைக் காட்டிக் குடும்ப அமைப்பைக் கொச்சைப் படுத்துகின்றார்கள்; குலைத்து வருகின்றார்கள்!

இவற்றையும் இவைபோன்றவற்றையும் அடிக்கடி பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற - கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற

சிறுவர்கள், மாணவர்கள், முதிரா இளைஞர்கள் இவையெல்லாம் நமக்கு நல்லவையா? நாட்டுக்கு நல்லவையா?

என்று பட்டிமன்றம் நடத்தும் “பக்குவத்தை” அடைய முன்னரே, சுற்றியுள்ள “பெரியவர்” களைப் பிரியமுடன் பின் பற்றத் தொடங்கிவிடுகின்றனர்!

இவர்களின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்? இவர்கள் வாழ்கின்ற நாட்டின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும்?

பதிலை அறிவதற்குப் பஞ்சாங்கங்களில் வெளியாகும் பலன்களைத் தேடத்தேவையில்லை; சோதிட நிபுணர்களை நாடத் தேவையில்லை.

மிகச் சாதாரணமானவர்களாலேயே மிகச் சரியாகப் பதில் சொல்லப்படக்கூடிய மிக இலகுவான கேள்விகள் இவை!

இந்த நிலையில் வாள் முனையைவிடப் பேனா முனையே வலிமை மிக்கது என்பதிலும்

உள்ளப் புரட்சியால் மட்டுமே உன்னதத்தை உருவாக்க முடியும் என்பதிலும் ஆழமான - நியாயமான அநுபவபூர்வமான நம்பிக்கை வைத்துள்ள எழுத்தின் வேந்தர்களே! உங்களைக் கேட்கின்றோம்.

நாட்டின் போக்கு உங்கள் நெஞ்சங்களிலே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லையா? சிறுமைகளும் கொடுமைகளும் சீற்றத்தைத் தரவில்லையா?

துன்பங்களும் துயரங்களும் உங்களைத் துளைத்தெடுக்கவில்லையா? இழிவு நிலை அழியவும் விழுமியங்கள் வளரவும் உங்கள் எழுதுகோலை எவ்வாறு பயன்படுத்தப் போகின்றீர்கள்?

இந்தக் கேள்விகளுக்குச் சரியான - கருத்தைச் சுண்டி இழுக்கின்ற - கலாபூர்வமான கதைகளாக - நாவல்களாக - கவிதைகளாக உங்களால் கொடுக்க முடியும்! கொடுப்பீர்களா?

**எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள்,
நலன்விருப்பிகள், விளம்பரதாரர்கள் யாவருக்கும்
‘நூனத்தின்’ புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள் !**

With Best Compliments From

முகாமையாளர்

க. பரமேஸ்வரன்

பேரிள இன்

&

பேரிள வீடியோ, கொமினிகேஷன்

இல:- 90, விவேகானந்தா மேடு,

கொட்டாஞ்சேனை,

கொழும்பு - 13.

தொலைபேசி:- 2458326 (லொட்ஜ்)

5690425

5690454

5691316

2436104

} (கொமினிகேஷன்)

(ஃபக்ஸ்)

உலகத்தின் கிரிக்கெட் சாதனையாளன் 'வீரத்தமிழ்மகன்' முத்தையா முரளிதரன்

- தமிழ்மணி. கே. வெள்ளைச்சாமி -

மலை நாட்டின் தலைநகராம் கண்டி யூரில்
மகிழ்வுட்டும் காட்சிகளோ பலவேயுண்டு
மலைவளத்தின் பெருமையினை சாட்சி சொல்ல
மகரதப் பொற் சிகரங்கள் நிமிர்ந்து நிற்கும்
அலையலையாய்க் கற்பனையில் மூழ்க வைத்து
அடி நெஞ்சில் கிளர்ச்சியினைத் தூண்டி நிற்கும்
நிலையாக வளர்ந்தோங்கு குன்றம் எல்லாம்
நிலைகுலையா மாந்தரவர் உயர்வைக் காட்டும்

கலையழகும் கவினழகும் பரிண மிக்கும்
குண்டசாலை என்கின்ற திருப் பதியில்
அவைமகளாம் இலக்குமியின் கருணை யாலே
இனிக்கின்ற 'லக்கிலன்ட்' முத்தை யாவும்
கலைமகளின் திருவுடைய இலட்சுமி யம்மை
கருணைமலி பெருந்தவத்தால் பெற்ற பிள்ளை
மலைமகளின் நிறமுடையான் முரளி என்னும்
மன்னவனும் பிறந்தானே உலகை வெல்ல!

புகழ்பெற்ற கல்லூரி அந்த வீசில்
பண்பட்ட கல்வியினைத் தானும் கற்று
புகழ்பூக்க கிரிக்கெட்டில் வீர னாகி
சாதனைகள் நிலைநாட்டி உயர்ந்து நின்றான்
சிகரமெனத் திகழுகின்ற எமது நாட்டின்
தேசிய பேரணியில் தானும் சேர்ந்து
நிகரில்லாச் சாதனைகள் பலவும் செய்து
நித்த நித்தம் புகழோங்க ஓங்கி நின்றான்.

உலகத்தின் நாடுகளைச் சுற்றி வந்து
உன்னதமாய் விளையாடிப் புகழும் பெற்று
கலகம்பல செய்தாலும் அவுஸ்தீ ரேலியா
கலங்காமல் உறுதியுடன் ஆடி வந்தான்
பொல்லாத மனமுடைய பொறாமைக் காரர்
இல்லாத குறை சொல்லி எதிர்ப்புக் காட்ட
சில்லறைகள் சுட்பாட்டைத் தகர்த்தெ நிந்து
சூரியனின் கூரொளியாய்த் துலங்கி நின்றான்..

சாதனையாய் இவ்வுலகில் 'சேர்ண் வோனும்'
வைத்திட்ட சாதனையை சமனும் செய்து
மாதவத்தால் ஈழமது பெற்ற மைந்தன்
சாதனையைக் கண்டுள்ளம் மகிழ்ந்தி டவே
ஆதவனும் இரண்டாம் நாள் முன்னெ முந்து
அஸ்கிரிய மைதானம் சென்ற டைந்தான்
சோதனையாம் களத்தினிலே 'சேர்ண் வோனின்'
சாதனையைத் தூளாக்கி வெற்றி கண்டான்.

விண்ணொங்கும் வாணவொடி முழக்கம் செய்ய
வேடக்கை பார்த்தவர்கள் வாழ்த்துப் பாட
திண்ணமுறும் விளையாட்டு வீர ரோடு
ஞானத்தின் வாசகர்கள் தாமும் வாழ்த்த
பெண்குலத்தின் தனித்திலகம் அன்னை யோடு
பெரும் புகழான் முத்தையா தந்தை வாழ்த்த
வண்ணமகன் முரளியுமே கீர்த்தி பெற்று
கேடயத்தை சுவீகரித்தான் கண்டி மண்ணில்.

‘கேணிப் பித்தன்’ கலாபூஷணம் திரு. ச. அருளானந்தம்

திருமலை. வீ. என். சந்திரகாந்தி

கிழக்கு மாகாணம் அவ்வப்போது பல சிறந்த கலை இலக்கியவாதிகளை தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்திற்கு தந்துள்ளது.

அந்த வழியில் ஆலங்கேணி தந்த ஆசான், கல்விசார் நிர்வாகி... படைப்பிலக்கியவாதியாக பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் “கேணிப் பித்தன்” என்ற புனை பெயரை தனதாகக் கொண்ட திரு. ச. அருளானந்தம் அவர்கள்.

“பித்தன்”, “தாசன்” என்ற அடைமொழிகளை புனைபெயராகக் கொண்ட பல எழுத்தாளர்கள் இலக்கிய உலகில் நிரந்தர இடத்தை பிடித்தமையை இலக்கிய வரலாறுகள் கூறும். அந்த வகையில் கேணிப்பித்தனுக்கும் நிரந்தர இடம் ஒன்று அமைந்து விட்டமையாவரது படைப்பிலக்கியங்கள் உறுதி செய்கின்றன!

இலக்கிய உலகில் தவிர்க்க முடியாதபடி ஒரு தரிசு நிலம் இருந்தது. அது “சிறுவர் இலக்கியம்” என்ற பயிருக்காக ஏங்கி நிற்கின்றது. அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்ப வேண்டிய பணி கேணிப்பித்தனுக்கு உரித்தானது!

சிறுவர் இலக்கியம் படைப்பதென்பது இலகுவானதொரு காரியமல்ல... சிறுவர்களுடைய மன உணர்வுகளையும் மன இயல்புகளையும் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டும் அவர்களுடைய தேடல்களை புரிந்து கொண்டும் அவர்களை இச் சமுதாயத்தின் மேல் மட்டத்திற்கு கொண்டு வரும் வகையிலும் சிறுவர் இலக்கியம் படைக்கக் கூடிய ஒரு எழுத்தாளனே அத் துறையில் வெற்றி பெற முடியும்.

சிறுவர்களுக்காக அவரால் படைக்கப்பட்ட நூல்கள் “சிறுவர் கதைகளாகவும்”, “சிறுவர் பாடல்களாகவும்” இரண்டு பரிமாணங்களில் துலக்கமுறுகின்றது. இவற்றிற்கு மேலாக சிறுவர்க்கான “நாவலையும்”, “விளையாட்டு வழிக் கல்வி” சார் நூலையும் அவர் ஆக்கி அளித்துள்ளார்....

“இன்ப கனிகள்”, “பாட்டு பாடுவோம்”, “காகமும் தம்பியும்”, “பாடி ஆடுவோம்”, “கடலும் காவேரியும்”, “சின்ன சின்ன பாட்டு”, “மனதுக்கினிய பாட்டு”, “ஆனந்தமான பாட்டு” ஆகிய சிறுவர் பாடல் நூல்கள் மிகவும் அருமையான கருத்துக்களால் நிறைவுற்று காணப்படுகின்றன. சொல் நயம், ஓசை நயம் இரண்டும் இவரது சிறுவர் பாடல்களில் தூக்கலாகத் தெரிவதை அவதானிக்கலாம். பாரதியார், விபுலானந்தர், சோமசுந்தரப் புலவர் ஆகியோரது எளிமை மிகுந்த பாடல்களை சிறுவயதில் படித்த மறக்க முடியாத நினைவலைகள் இவரது பாடல்கள் ஒவ்வொன்றையும் படிக்கும் போது நெஞ்சில் வந்து மோதுகின்றன...!

இவரது சிறுவர் பாடல் நூல் வரிசையில், “மனதுக்கினிய பாட்டு” இலங்கை அரசின் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுவர் பாடல்களைப் போன்றே இவரது சிறுவர் கதைகள் மற்றொரு பரிமாணமாக விளங்குகின்றன. ஆசிரியர் தான் பிறந்து வளர்ந்த கிராமியச் சூழலை நன்கு உணர்ந்து கொண்டும் மாணவ சமுதாயத்தின் வெற்றிகரமான எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டும் கதைகளைப் புனைந்துள்ளார்.

“பூஞ்சிட்டுக்கள்”, “தங்க மாம்பழம்”, “சின்னத் தேவதைகள்”, “பளிங்குத்தீவு”, “காட்டில் கலவரம்”, “பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா”, “மனதில் உறுதி வேண்டும்” ஆகிய சிறுவர் கதைகள் படிப்பவர்க்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

“பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா” – சிறுவர் நாவல்-இலங்கை அரசின் சாஹித்திய மண்டலப்பரிசினைப் பெற்றுள்ளது. இந்நூல் 2000^{ம்} ஆண்டு வெளியீடு செய்யப்பட்டது.

“காட்டின் கலவரம்” 6.10.1999^{ம்} வெளியீடு செய்யப்பட்ட சிறந்த சிறுவர் நாவல் ஆகும்.

“தங்க மாம்பழம்” சிறுவர்க்கான ஒன்பது சிறுகதைகளைக் கொண்டது. 6.10.2002^{ம்} இந்நூல் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

“உல்லாசப் பயணம்” சிறுவர்க்கான ஒரு நாவலாகும். 24.01.2004^{ம்} பிரசுரமாகியுள்ளது.

அதே போன்று “மனதிலே உறுதி வேண்டும்” என்ற படைப்பும் சிறுவர்க்கான நாவல் வகையினைச் சேர்ந்தது. 24.01.2006^{ம்} இந்நூல் பிரசுரமாகியுள்ளது. அதே திகதியில் “சின்னத் தேவதைகள்” என்ற சிறுவர் கதைகள் ஆறினைக் கொண்ட நூல் ஒன்றும் பிரசுரமாகியுள்ளது.

அரச சாஹித்திய மண்டலப் பரிசினை வென்றெடுத்த இவரது “பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா” சிறுவர் நாவலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய திருக்கோணமலை புனித மரியாள் கல்லூரி அதிபர் அருட்செல்வி தெரேஸ்ராணி.அ.கா அவர்கள் அழகாக கூறுகிறார்....

“சிறுவருக்காக எழுதுவது ஒரு கலை. அவர்களது விருப்பு வெறுப்புக்களை உணர்ந்து இலகுவான நடையில் எழுத வேண்டும்... சிறுவர் உலகத்தில் பல பிரச்சனைகள் உண்டு... சிறுவர்களது பிரச்சனைகளை முன் வைத்து அதனைச் சிறுவர்களே துணிந்து வெற்றி கொள்ளும் நிகழ்வுகளாக “பயங்கொள்ளலாகாது பாப்பா” எனும் சிறுவர் நாவலை தந்துள்ளார் திரு.ச.அருளானந்தம் அவர்கள். இன்று சிறுவர்களிடையே வாசிக்கும் ஆற்றலும் சுயதேடலும் அருகி வருகிறது. சிறுவர்களை வாசிக்கவும், தேடலில் ஈடுபடுத்தவும் கரிசனை கொண்டு வாசிக்கும் ஆர்வத்தை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கோடு விறுவிறுப்பான நிகழ்வுகளை இழைத்து இந்நாவல் புனையப்பட்டுள்ளது...”

வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சு ஆரம்ப பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்தி அலகினை 1998⁶ தொடங்கிய வேளை அந்த அலகின் கல்விப் பணிப்பாளராக திரு. எஸ். அருளானந்தம் இருந்தார். முன்பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிக்க வள வழிகாட்டியை எழுதும்படி 1998⁶ செயலாளர் இவருக்கு விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு அமைவாக வள வழிகாட்டியை எழுதினார்.

வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்வி அமைச்சின் சிறுவர் கல்விப்பிரிவின் பணிப்பாளராக கடமையாற்றிய சமயம் அக் கல்விக்கான கைநடூல் ஒன்று அவரால் தயாரிக்கப்பட்டது. சிறுவர் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் விளையாட்டு வழிக் கல்வியை செவ்வையாகச் செய்வதற்கு “ஆடி மகிழ்வோம்” நூல் நல்ல வழிகாட்டியாக உள்ளது.

திரு.எஸ்.அருளானந்தம் அவர்களது இலக்கிய முயற்சி சிறுவர்களுக்கான அத்திவாரமிடலோடு மட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கவில்லை.

மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளை அவர் வெளியிட்டுள்ளார். “அந்த ஆவணி ஆறு” 24.01.2000இலும் “வம்மிப்பூ” 15.07.2001இலும் “கேணிப் பித்தன் கதைகள்” 06.10.2003இலும் வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளன.

1964⁶ இவரால் எழுதப்பட்டு “சுதந்திரன்” பத்திரிகையில் பிரசுரமாகியிருந்த “இராவணன் கண்ணீர்” என்ற இவரது சிறுகதை இவரது தீர்க்க தரிசனத்தைப் பறைசாற்றுவதாக இன்றும் அமைந்துள்ளது.

வீரகேசரி, தினகரன், தினக்குரல், சிந்தாமணி, தினக்கதிர் ஆகிய பத்திரிகைகளில் பல்வேறு காலகட்டத்தில் பிரசுரமாகிய இவரது சிறுகதைகளே இவரது தொகுப்புக்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆசிரியர் தற்கால சமுதாய அவலங்களை நேரில் கண்டவர். அவற்றால் பாதிப்புக்குள்ளானவர். குழறும் மனத்துடன் அவர் படைத்த சிறுகதை வடிவங்கள் படிப்பவர் மனத்தை உருகச் செய்வன. “அந்த ஆவணி ஆறு” தொகுதியில் உள்ள ஒன்பது கதைகளில் ஆறுகதைகள் சமகால சமூக பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்டவை. ஏனைய மூன்றும் இன்று கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கின்ற சமூக அரசியல் பிரச்சனைகளை அலசுபவை.

இவரது மற்றொரு தொகுப்பான “வம்மிப்பூவின்” எனதுரையில்.. “இன்று பொதுமக்கள் சுரண்டப் படுகின்றார்கள். அரசியல்வாதிகளாலும் அரசாங்க உயர் அதிகாரிகளாலும் தரகர்களாலும் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். பேரினவாத சக்திகள் மக்களைச் சீரழிக்கின்றன. அல்லலுறும் மக்கள் அவலத்துக்குள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள். அந்த குழறல்களை கதைகளூடாகப் பின்னி விடுகின்றேன்” என ஆசிரியரே கூறுகின்றார்.

எழுத்தாளன் உண்மை, நேர்மை ஆகிய பண்புகளை உடையவனாக நல்ல நடத்தை உள்ளவனாக இளகிய மனம் கொண்டவனாக இருக்க வேண்டும். அதே சமயம் துணிச்சல் அவனது சுபாவமாக அமைந்திருக்க வேண்டும். இந்தத் தகுதிகளை ஆசிரியர் கொண்டிருந்தமையால் அவரது கதைகள் பரவலாக பாராட்டப்பட்டன.

அவரது அரச சேவை அனுபவம்... அவர் அனுபவித்த கொடூரங்கள், மனிதப் போக்குகள், சந்தர்ப்பவாதங்கள்,

சுரண்டல்கள், சதிகள் ஆகியனவற்றை கருவூலமாகக் கொண்ட அவரது பல கதைகளால் அரச உயர் அதிகாரிகளும் அரசியல்வாதிகளும் அவரவர் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக கிளர்ந்தெழுந்தனர். வக்கீல் “நோட்டீஸ்” அனுப்பினார்கள்... நீதிமன்றம் சென்றார்கள்.... ஆனால் எழுத்தாளன் என்பவன் நக்கீரர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன் என்பதற்கு கேணிப்பித்தன் விதி விலக்காக இருக்கவில்லை!

“வம்மிப்பூ” சிறுகதை தொகுப்பைத் தொடர்ந்து “கேணிப்பித்தன் சிறுகதைகள்” சிறுகதைத் தொகுப்பு 6.10.2003⁶ பிரசுரமாகியது. தரமான பத்துச் சிறுகதைகள் இத் தொகுப்பில் இடம் பிடித்துள்ளன. பத்திரிகைகள் வாயிலாக அவரது சிறுகதைகளை விரும்பிப் படிக்கும் வாசகர்களுக்காக “கேணிப்பித்தன் சிறுகதைகள்” என்று பெயர் சுட்டி நிற்பதாக இந்த தொகுப்பை கருதலாம்.

சிறுவர் இலக்கியம், சிறுகதை இலக்கியம் ஆகியவற்றோடு கவிதை எழுதும் தனது ஆற்றலையும் இவர் “கேணிப்பித்தன் கவிதைகள்” என்ற நூல் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இத் தொகுப்பில் “அகத்துறை” சார்ந்த இருபது கவிதைகளும் “சமுதாயம்” சார்ந்த முப்பது கவிதைகளும் “பல்துறை” சார்ந்த முப்பது கவிதைகளும் மொத்தம் எண்பது கவிதைகள் இடம் பிடித்துள்ளன.

ஒவ்வொரு கவிதையும் விரலில் தொட்ட தேனாகப் படிக்க எடுத்தவர் மனத்தில் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவனவாக உள்ளன.

மூதூர் தொகுதி கிராமங்கள் தோறும் இவர் கவிதை அரங்குகளை நடாத்தியுள்ளார். பேராசிரியர் தில்லைநாதன், சில்லையூர் செல்வராசன், அண்ணல், சொக்கன், வித்துவான் எவ். எக்ஸ். சி. நடராசா, புலவர் மணி பெரியதம்பி பிள்ளை, பெ.பொ.சிவசேகரனார், தாமரைத் தீவான், நவாலியூர் நடராசன், வித்துவான் வி. சி. சுந்தையா போன்றோரின் தலைமையில் கவிதை பாடியுள்ளார். இவர்களைத் தவிர இலங்கையின் பிரபல்யம் மிக்க பல கவிஞர்களோடு இணைந்து கவிதை அரங்குகளில் பங்கு கொண்டுள்ளார்.

அந்த அனுபவங்களும் அவரிடம் இயற்கையாக அமையப்பெற்ற ஆற்றலும் ஒன்று சேர இணைந்து “கேணிப்பித்தன் கவிதைகளை” சிகரம் அளவுக்கு உயர்த்தியுள்ளன.

தவிர, தேசிய நூலாக்கல் அபிவிருத்தி சபையினரின் நூல் வெளியீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் “மனதினிலே உறுதி வேண்டும்” என்ற இவரது இளைஞர்களுக்கான நாவல் தெரிவு செய்யப்பட்டு பிரசுரமாகியும் உள்ளது. அதே போன்று “கண்ணனும் இராமனும்” நூல் தெரிவுக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிலையில் வெளியீட்டை எதிர் நோக்கி உள்ளது.

இவை தவிர “வானியல் கதைகள்”, “சிறுவர் விரும்பும் அதிசய கதைகள்” ஆகிய நூல்களுடன் “துணிச்சல் மிக்க சுந்தரி” என்ற சிறுவர் நாவலும் அச்சில் இருக்கின்றன.

“காட்டில் கலவரம்” என்ற சிறுவர் நாவலை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்ப்பு செய்யும் நடவடிக்கை அவரால் துரிதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“காகமும் தம்பியும்” என்ற சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு வடக்கு கிழக்கு மாகாண சாஹித்திய மண்டல பரிசினையும் திரு. ச. அருளானந்தம் அவர்கள் பெற்றுள்ளார்.

ஆலங்கேணிப் பாடசாலை, மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயம், ஆசிரிய பயிற்சிக்கல்லூரி, பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றின் பழைய மாணவரான இவர் ஆசிரியராக அதிபராக, கல்வி அதிகாரியாக, கல்விப் பணிப்பாளராக பணிபுரிந்தவர்.

கண்டி மாவட்டத்தில் உள்ள கலஹா என்ற இடத்தில் அவர் ஆற்றிய அருஞ் சேவையை நினைவு கூருமுகமாக அவ்வூர் மக்கள் தமது கல்லூரி மண்டபத்திற்கு “அருள் மண்டபம்” என பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்துள்ளனர்.

வவுனியா நண்பர்கள் கலை இலக்கிய வட்டம் கவிஞரான அருளானந்தம் அவர்களைப் பாராட்டி “சிறுவர் இலக்கியச் செல்வர்” என்ற கௌரவப் பட்டத்தை அளித்துப் பெருமை கொண்டது.

திருமலை வீ.என்.சந்திரகாந்தியின் “ஸ்திரீ இலட்சணம்” சிறுகதை தொகுப்பு ஈழத்து இலக்கியச் சோலையின்

வெளியீடாக 2002^{ல்} அறிமுகம் செய்யப்பட்ட போது அரச சாஹித்திய மண்டலப் பரிசினை பெற்றமைக்காக அருளானந்தம் அவர்கள் அந்த மேடையில் பொன்னாடை போர்த்தியும் வாழ்த்துப் பா வழங்கியும் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

மொத்தத்தில் சிறுவர் இலக்கியத்தில் அவரது பணி ஒப்புமை அற்றது. அவரது மூன்று சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள் சாஹித்திய மண்டலப் பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளன.

இலங்கை அரசின் உயர் விருதான “கலாபூஷணம்” விருதினைப் பெற்றுள்ள இவர் ஆலகேணிப்பித்தன், குறுமுனி என்ற புனை பெயர்களில் கல்விசார் கட்டுரைகள், கல்விசாராக் கட்டுரைகள், நாடகங்கள், விமர்சனங்கள் எனப் பல துறைகளிலும் தனது எழுத்தாற்றலை இலங்கையிலுள்ள பிரபலமிக்க பத்திரிகைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளதுடன் தொடர்ந்தும் தனது இலக்கியப் பணியில் மிகவும் கறுசுறுப்பாகச் செயற்பட்டு வருகின்றார்!

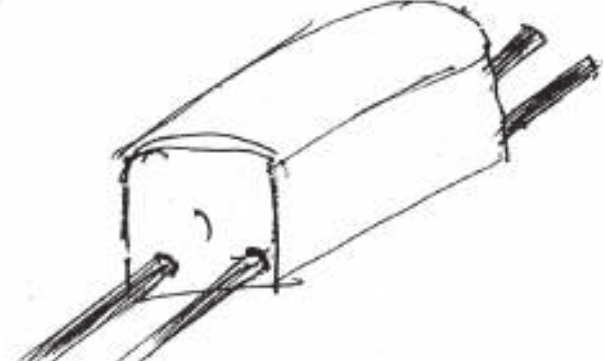

வேளை உணவுக்கும் வழியற்ற பாவியரின் ஏழை வயிற்றுக்கோர் உயிர்ப்பண்டம் - மாலை கொண்ட சொல்லுக்கு ஏற்றதாய் செயலாக்கம் செய்யாரால் பல்லக்கு ஏறியதே பாண்!

ஏழுபத்துக் காலத்தில் அதிகாலை எழுந்தோடி காலுறைக்க வரிசையிலே காத்திருந்து - வாழுமட்டும் கல்லுக்கு டைந்துபயிர் செய்தாலும் பயனென்ன பல்லக்கு ஏறியதே பாண்!

மூன்றரை ரூபாய்க்கு முடியாள வைத்த பொருள் ஒன்றரை ரூபாயால் உடனேறி - சென்றுயரும் மில்லுக்கு அடியாராய் மந்திரிமார் ஆகிவிட பல்லக்கு ஏறியதே பாண்!

பாண்தின்ன வழியிலார்க்கு கேக் வாங்கச் சொல்லென்று கோன் சொன்ன சொல்லின்று தலைமாறி - சாண்வயிற்று மல்லுக்கு கேக் தின்ன வழியின்றேல் வாங்கென்று பல்லக்கு ஏறியதே பாண்!

கம்மாகை பிய்த்தெடுக்க சொதியோடும் தின்ற பாணை கம்மாலைக் கத்தியினால் தகடாக்கி - சமன் தடவி பல்லுக்கு இதமென்று பகர்ந்திடவே சாண்ட்விச்சாய் பல்லக்கு ஏறியதே பாண்!

நீரிழிவு நோய்க்கிந்த மாப்பொருளே காலாகி பேரழிவு வாய்ப்பென்று சொன்ன போதும் - சேரழிவு இல்லத்துள் கொண்டதே அவதாரம் தவிட்டோடும் பல்லக்கு ஏறியதே பாண்!

பச்சை அரிசிகுற்றிய் பலகாரம் செய்வன்மை இச்சை இழந்ததனால் பலியானோம் - பிச்சை பெற்று மில்லுக்கே படியாளந்தும் மானத்தை நாமிழக்க பல்லக்கு ஏறியதே பாண்!

கலாபூஷணம் புலோலியூர் க. சதாசிவம் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்
போட்டியில் மூன்றாம் பரிசு பெற்ற கதை

கற்றுக் கொள்வதற்கு

கே.எஸ்.சுதாகர்

யாழ்ப்பாணம் தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த கே.எஸ். சுதாகர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியலாளராகப் பட்டம் பெற்றவர். தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் வசித்து வரும் இவரது முதற்சிறுகதை 1983^{ம்} ஈழநாடு பத்திரிகையில் வெளியாகியது. கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, விமர்சனம் பத்தி எழுத்து, ஆகியதுறைகளில் எழுதிவரும் இவரது படைப்புக்கள் ஈழநாடு, முரசொலி, சிந்தாமணி, உதயம், உள்ளம், பாலம், கல்பை, ஞானம் ஆகியவற்றில் வெளியாகியுள்ளன. நோர்வே தமிழ்ச்சங்கம், ஈழம் தமிழ்ச் சங்கம் (மெல்பர்ன்) அவுஸ்திரேலியா, மரத்தடி - இணையம், இலண்டன் பூபாள ராகங்கள், ஞானம் [2006], தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் ஆகியவை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசுகள் பெற்றுள்ளார்.

தொடர்பு முகவரி:- 28 Throsby Crescent, Deer Park, Victoria 3023, Australia. kssutha@hotmail.com

மூன்றுவார விடுமுறை கிடைத்தது. வியட்நாம் போவதற்கு விரும்பினேன். அவுஸ்திரேலியாவிற்கு புலம்பெயர்ந்த பின்பு புறப்படும் முதல் பயணம். வியட்நாம் - வல்லரசான அமெரிக்காவை நடுங்க வைத்து நிமிர்ந்த தேசம்.

ஆனால் நண்பன் 'வான் மான் நூஜ்ஜின்' அப்படியல்ல; எப்போதுமே எங்களைச் சிரிக்க வைப்பான். ஒவ்வொரு ஈஸ்டர் விடுமுறையின் போதும் அவனது அம்மாவிற்குச் சுகமில்லாமல் வந்துவிடும். அவனும் லீவைப் போட்டுவிட்டு அவுஸ்திரேலியாவிலிருந்து புறப்பட்டு தனது தாய்நாடான வியட்நாமிற்குப் போய்விடுவான். இந்தமுறை நானும் அவனுடன் கூடச் சென்றேன். போனவிடத்தில் அவனைப் பற்றிய ஓர் அதிர்ச்சியான செய்தி என்னை மலைக்க வைத்தது.

“அம்மாவின் கடைசிக்காலம். கட்டாயம் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டும்” இப்படித்தான் நூஜ்ஜின் சொல்லுவான். நூஜ்ஜின் என்பது அவனது குடும்பப் பெயர். அதற்காக 'வான்' என்றோ 'மான்' என்றோ கூப்பிடலாமா? நூஜ்ஜின் சற்றே குட்டையான உருவமுடையவன். சப்பை மூக்குக் கொண்டவன். எப்போதுமே சின்னத்தாடி ஒன்று வைத்திருப்பான். சமயங்களில் அதற்கு மையும் தீட்டிக் கொள்ளுவான். அவன் கார் உற்பத்தித் தொழிற்சாலையில் பதினாறு வருடங்களுக்கும் மேலாக வேலை செய்கின்றான். நான் கடந்த நாலு வருடங்களாக வேலை செய்து வருகின்றேன். அம்மாவிற்கு எண்பத்தியேழு வயதாகின்றது எனவும் தொடர்ந்து படுத்த படுக்கையாக இருக்கின்றா என்றும் நூஜ்ஜின் கவலையுடன் சொல்லுவான். இதை நான் விளங்கிக் கொள்ள மிகவும் கஷ்டப்பட்டுப் போனேன். அவனது

வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தைகளை விளங்கிக் கொள்வது மிகவும் கடினம். 'பிறதர்' என்பதை 'பிறடர்' என்பான். 'அமெரிக்கா' என்பதை 'மேரிக்கா' என்பான்.

நீண்ட நாட்களாக வேலை செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் 'லோங் சேர்விஸ் லீவை' பகுதி பகுதியாக எடுப்பான் நூஜ்ஜின். வருடத்திற்கு குறைந்தது இரண்டு தடவையாவது தாய்நாடு போய்விடுவான். இதுவரை காலமும் சிறுகச் சிறுகச் சேமித்து வைத்திருந்த லீவை, அவனுடன் கரைப்பது என்று முடிவு எடுத்தேன்.

நூஜ்ஜினிற்கு ஆணும் பெண்ணுமாக இரண்டு பிள்ளைகள். மனைவி எங்கோ 'றெஸ்ற்றோறன்ற்' றில் வேலை செய்வதாகச் சொல்லுவான். அவனிற்கு 'ஹோச்சிமின் சிற்றியில்' பெரியதொரு வீடு வளவு இருக்கின்றது. அவுஸ்திரேலியாவின் மதிப்பீட்டில் எட்டு இலட்சம் தேறும் என்பான். அதை வாடகைக்கு விட்டிருப்பதாகச் சொன்னான்.

அவுஸ்திரேலியாவில் எந்த ஊரில் வசிப்பவர்களுக்கும், குறைந்தது இரண்டு அல்லது மூன்று இலவச 'லோக்கல் பேப்பர்கள்' வாரமொருமுறை கிடைக்கும். அதைப் பிரித்துப் படிப்பவர்களுக்கு 'ஆஸ்மா வரும்' என்ற செய்தியைத் தவிர ஏனைய செய்திகள் எல்லாம் அதில் இருக்கும். குறைந்தது அந்தப் பேப்பரைப் படித்து முடிப்பதற்குள் பத்துப் பதினைந்து முறையாதல் தும்மல் வராவிடில், அவர் அந்தப் பேப்பரை முழுமையாகப் படிக்கவில்லை என்பது அர்த்தமாகும்.

இத்தகைய குணாதிசயங்கள் கொண்ட பேப்பரினால், அவித்த 'ஓக்ரா' எனப்படும் கிழங்கை (எங்கள் ஊரில் சீனி

வத்தாழங்கிழங்கு) காற்சட்டைப் பொக்கற்றுக்குள் வைத்து அடிக்கடி வேலை செய்யுமிடத்தில் சாப்பிடுவான் நூஜ்ஜின். அடிக்கடி அதைச் சாப்பிடுவதால் ஒருவித நாற்றத்தில் கீழ்வாணமும் விடுவான். 'எங்கள் இடத்தில் இதைப் புவர் பீப்பிள்தான் சாப்பிடுவினம்' என்று எனது சீன நண்பன் சொல்லுவான். அவன் 'புவர் பீப்பிள்' என்று சொல்லும் நளினத்தில் இருந்தே அவனது நாட்டு ஏழைமக்கள் எப்படி இருப்பார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

தொழிற்சாலை நேடியோவில் எப்பொழுதும் ஆங்கிலப் பாடல்கள் பாடியபடி இருக்கும். குஜாலாக இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் நூஜ்ஜின் 'வேற்றிக்கலாக' ஆசனத்தை உயர்த்தித் தாழ்த்தி ஆடுவதைப் பார்க்க மிகவும் ரம்மியமாக இருக்கும். நாங்கள் 'ரொயிலிற்' போவதற்கு முன்பும் பின்பும் கைகளைக் கழுவுவோம். நூஜ்ஜின் அப்படியல்ல. கையில் கிளவல் போட்டிருக்கும்போது கையை ஏன் கழுவ வேண்டும் என்பது அவன் வாதம்.

இரவு நேரத்தில் தொழிற்சாலையைத் துப்பரவு செய்ய ஓப்பந்த அடிப்படையில் வருபவர்களில் ஒரு நாற்பது நாற்பத்தைந்து வயது மதிக்கத்தக்க பெண் இருந்தாள். அவளை காட்டி 'மை கேர்ள் ஃபிரண்ட்' என்பான். 'நீ போன கிழமை இன்னொருத்தியைக் காட்டி மை கேர்ள் ஃபிரண்ட் என்றாயே' என்று கேட்டால், 'ஐ லைக் எனி கேர்ள்ஸ்' என்பான். விசித்திரப்பிறவி அவன். வாய் விட்டுச் சிரித்தால் நோய் விட்டுப் போகும்' என்பதை நடைமுறைப்படுத்த வந்தவனாகவே அவனை நான் நினைத்தேன்.

சிங்கப்பூரினூடாகச் சென்ற விமானம் 'ஹோச்சிமின் சிற்றி' எயாப்போட்டில் தரையிறங்கியதும் எங்களுக்காக ஒருவன் காருடன் காத்திருந்தான். அவனும் நூஜ்ஜினும் தமது மொழியில் ஏதோ பேசிக் கொண்டார்கள். கார் நூஜ்ஜினின் தாயாரின் வீட்டை நோக்கிப் போனது. பெரிய வீடு. முகப்பில் அவனது தந்தையாரின் படம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. வீட்டிற்கு வந்ததும் முதலில் அம்மாவை பார்க்க ஓடோடிப் போனான் நூஜ்ஜின். அவனின் பின்னாலே மனைவியும் பிள்ளைகளும் கூட விரைந்தார்கள். அவனது வருகையின் சத்தம் அறிந்து தாய் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து கொண்டாள். ஓடிந்து விழுமாப் போன்ற தேகம். முதுகு கூனி கழுத்து நிரந்தரமாகக் கவிழ்ந்து கிடந்தது. "என்னடா மோனை எப்பிடி இருக்கிறாய்?" எண்டதுமாப்போல் தனது பாஷையில் ஏதோ சொல்லிக் கொண்டாள். அவன் அம்மாவிற்காகக் கொண்டுவந்த பொருட்களை அவனது படுக்கை 'பெட் சீற்'றில் பரப்பினான். எண்பத்தி ஏழு வயதுடைய கிழவி ஐம்பத்தி மூன்று வயதுடைய தனது மகனை வாஞ்சையுடன் கட்டித் தழுவி அந்தக்காட்சி என் மனதை நெகிழ வைத்தது. அவனது துணையுடன் கட்டிலிலிருந்து கீழிறங்கினாள் அவள். மருமகளையும் பேரப்பிள்ளைகளையும் கட்டித் தழுவிவிட்டு அவர்களுடன் நடை பழகினாள். உதுதான் இவ்வளவு காலமும் நடக்குது போல' என என் மனம் நினைத்தது. உது உப்பிடயே இன்னமும் தொடரப் போகின்றது. நூஜ்ஜினும் ஒவ்வொரு வருஷமும் வரத்தான் போகின்றான்.

நான் அவர்களது அறை வாசலில் நின்று விடுப்புப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றேன். "கிழவி இவ்வளவுகாலமும் 'கூவர்' மாதிரி கொஞ்சம் கொஞ்சமா இழுத்து வைச்சிருந்த

சங்கதிகளையெல்லாம் வெளியிலை கொட்டப் போகுது" என்று நூஜ்ஜினின் அண்ணனின் மனைவி எனக்கு சொல்லிவிட்டுப் போனாள்.

"என்னவாம் அம்மா சொல்லுறா?" நூஜ்ஜினைப் பார்த்துக் கேட்டேன். "பக்கத்து வீட்டு மனிசி கண்டதையும் சாப்பிட்டுப் போட்டு ஹோஸ்பிட்டலிலை போய்ப்படுத்துக் கிடக்கின்றாளாம். அவள் இக்கணம் சாகப் போகிறாளாம் எண்டு அம்மா கவலைப்படுகின்றா" என்று சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான் நூஜ்ஜின்.

"அம்மா! இவன் முருகன். என்னோடை வேலை செய்கின்றார். இன்னும் 'மரி' பண்ணைல்லை. வண் கேர்ள் வெயிட்டிங் சிறீலங்கா" என்று வாசலில் நின்ற என்னை தனது தாயாரிடம் அறிமுகம் செய்தான். தலை நரைத்துப் போன என்னை அவனது தாய் உற்று உற்றுப் பார்த்தாள். 'வண் கேர்ள்' என்று அவன் சொன்னது பவானியைத்தான். பவானி எனது வீட்டிற்கு நாலு வீடு தளளி ஊரில் இருந்தாள். சிறுவயதுப் பராயத்தில் அவளுடன் விளையாடுவேன். வளர்ந்த போதும் சிலபோது கதைத்ததுண்டு. அவள் அதைத் தப்பாக எடை போட்டுவிட்டாள். அம்மாவிற்கும் பவானியை நன்றாகப் பிடித்திருந்தது. அம்மாவிற்கும் எனக்குமிடையே நடக்கின்ற ரெலிபோன் சம்பாஷணையைப் பாருங்கள்.

"என்னமாதிரி பவானியை கலியாணம் செய்யுறியா"

"என்னம்மா நீ! எலி தான் போகக் காணைல்லையாம், எப்பிடி விளக்குமாத்றையும் தூக்கிக் கொண்டு போறது?"

பவானி கட்டினால் என்னைத்தான் கட்டுவேன் என்று கொஞ்சக்காலம் காத்திருந்தாள். இரண்டு மூன்று வருஷங்கள்.

“சரி பவானியும் கலியாணம் செய்து கொண்டு போயிட்டாள். வேறையாரையும் ஊலை பார்க்கட்டா?”

பவானி திருமணம் செய்து நான்கு மாதத்தில் அவளது கணவன் குமார் இறந்துபோய் விட்டான். துணைப்படையில் இருந்தபோது ஒருநாள் அகாலமாய் இறந்து போனான்.

“பவானியும் விதவையாகிவிட்டாள். நீ உங்கை ஆரையேனும் பார்த்துப் பிடிச்சா கலியாணம் செய்து கொள்.”

இப்பொழுது கூட இங்கு வரும்போது நான் அம்மாவிற்கு ரெலியோன் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. சொன்னால் “நீ வியட்நாம் பெட்டையை ‘மரி’ பண்ணப் போறாய் போல கிடக்கு” என்றுதான் சொல்லுவா.

நூஜ்ஜினின் அண்ணன் மோட்டார் சைக்கிளை உருட்டிக் கொண்டு வீட்டிற்குள் வந்தான். வந்ததும் வராததுமாக எனக்குக் கை குலுக்கிவிட்டு ‘ரமில் ரைகர்’ என்று சொல்லிச் சிரித்தான். மோட்டார் சைக்கிளிலிருந்த ‘பியர்’ போத்தல்கள் அடங்கிய பெட்டையை இறக்கி வைத்துவிட்டு நூஜ்ஜினுடன் குசுகுசுத்தான். எனக்கு ஒரு போத்தலை நீட்டியவாறே “ஐ லைக் ரமில்ஸ்” என்றான். பின் அவர்கள் தங்களது குடும்பக்கதைகளிற்குத் தாவினார்கள்.

முதல் மூன்று நாட்களும் ‘ஹோச்சிமின் சிற்றி’யையும் அதைச் சூழவுள்ள இடங்களையும் பார்த்தோம். யுத்தத்தின் தாக்கம் இன்னமும் அங்கே தெரிகின்றது. தெருவேங்கும் மோட்டார் சைக்கிள்கள் நிரம்பி வழிந்தன. காட்சி சாரதி மிகவும் சரளமாக ஆங்கிலம் கதைத்தான். தன்னை ‘ஹா’ என்று அறிமுகம் செய்தான். அம்மன் கோவிலுக்குப் போனேன். நிறைய வியட்நாம் மக்கள் வந்து கும்பிட்டுவிட்டுப் போனார்கள். பெரும்பாலான மக்கள் நட்புடன் பழகினார்கள். போருக்கு முன்பதாக நிறை இந்தியர்கள் இருந்தார்களாம்.

வடக்கு வியட்நாம் பார்க்கப் போகும்போது தானும் மனைவியும் நின்றுகொண்டு பிள்ளைகளை எங்களுடன் அனுப்பி வைத்தான் நூஜ்ஜின். தனக்கு கொஞ்சம் வேலை இருப்பதாகச் சொன்னான். பிள்ளைகள் அவஸ்திரேலியாவில் பிறந்து வளர்ந்தவர்கள். நான் சாரதிக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்தேன். நூஜ்ஜினின் பிள்ளைகளான ருவானும் லிண்டாவும் அவர்களது ஒவ்வொரு நண்பர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

அமெரிக்கர்களை ஓடஓட விரட்டிய காடுகளையும், போரின் முதுகெலும்பாக விளங்கிய விவசாயிகளின் கிராமங்களையும் பார்த்துக் கொண்டே பிரயாணம் தொடர்ந்தது. எங்களுடைய வன்னி நிலப்பரப்புக்கூட இப்பிடித்தானே இருக்கும்! “இந்தக் கிராமங்களிலும் மலைகளிலுமுள்ள மக்கள் தாழ்வாகப் பறந்த எதிரிகளின் விமானங்களைச் சுட்டு வீழ்த்தினார்கள்; எங்கள் தலைவர்கள் எவரையும் அமெரிக்காக்காரர்களால் பிடிக்க முடியவில்லை” பெருமையாகச் சொன்னான் ஹா. எங்களின் தலைவர்களை எங்கடை ஆக்களும் சிங்களத் தலைமைகளுமே கொன்றொழித்துவிட்டார்கள் என்பதை நான் பெருமையாகச் சொல்ல முடியாது.

“சிறீலங்காவிற்கு சீனாவும் இந்தியாவும் உதவி செய்கின்றனவாமே? பத்திரிகையில் பார்த்தேன்” என்றான் தொடர்ந்து. எங்களின் பிரச்சினையை யாரிடம் சொல்லி முறையிடுவது? “சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடாது எண்டதுமாப்போல இந்தியா சம்பூரிலையும் சீனா புத்தளத்திலையும் அனல் மின் நிலையம் போடுகினம். இதுகளினர் அடிப்படையெல்லாம் இன அழிப்புக்குத்தான்.”

“எந்த நேரமும் சண்டை நடந்து கொண்டிருக்கிற ஒரு

நாட்டின் பொருளாதாரம் ஒரு போதும் உயரப் போவதில்லை” என்றான் ஹா.

மலைகளும் பள்ளத்தாக்குகளும் மாலைச்சூரியனின் ஒளிபட்டுத் தகதகத்துக் கொண்டிருந்தன.

“நாளைக்கு இந்த நேரம் நாங்கள் ஹோச்சிமின் சிற்றியில் இருக்க வேண்டும்” கார்க்கண்ணாடியினூடாக பின்புறமிருந்த நூஜ்ஜினின் பிள்ளைகளைப் பார்த்துவிட்டு ஹா சொன்னான்.

“ஏன் என்ன அவசரம்? இன்னும் கொஞ்சம் இருந்து பார்த்துவிட்டுப் போகலாமே?”

“இல்லை, சற்றே போர்ட் மீற்றிங் இருக்கல்லவா?” எனக்கு ஹா சொன்னது ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவனை வியப்புடன் பார்த்தேன்.

“உங்களுக்கு நூஜ்ஜின் ஒன்றுமே சொல்லவில்லையா?”

“சொல்லியிருப்பான். ஆனா விளங்கக்கூடிய விதத்தில் சொல்லியிருக்க மாட்டான்” நான் அவனது காதிற்குக் கிட்டக் குளிந்து மெதுவாகச் சொன்னேன்.

காரை ஒரு இளைப்பாறும் இடத்தில் நிற்பாட்டினான் ஹா. ருவானும் லிண்டாவும் நண்பர்களும் இறங்கிக் காலாற நடந்தார்கள். ஹா ஒரு சிகரட்டைப் புகைத்துக் கொண்டே இன்னொன்றை எனக்கு நீட்டினான். ஒரு முறை செருமிவிட்டு, நூஜ்ஜினின் சரித்திரத்தை சொல்லத் தொடங்கினன்.

நூஜ்ஜினின் இளைமைக்காலம் மிகவும் கொடுமையானது. வறுமை. போர். நான்காவது வகுப்பு வரையுமே படித்திருப்பான். அவனது தந்தை வடக்கு வியட்நாமில் ஒரு விவசாயி, ஒரு போராளி. அவர்களுக்கு எட்டுப்பிள்ளைகள். அமெரிக்கப்படைகள் அவர்களின் கிராமத்தை எரித்தார்கள், மக்களைக் கொன்றார்கள். அவர்களின் பாதிக்குடும்பம் போரிற்கு பலியானது. 1968 ஆம் ஆண்டு போரின் உச்சக்கட்டம் போரின் கோர முகங்கள் வியட்நாம் என்றுபுகழ் நிறைந்த நாட்டை சின்னாபின்னமாக்கின. நூஜ்ஜின் கூலி வேலைகள் பல செய்தான். ஆரம்பத்தில் சீமெந்து குழைத்தான். கல்லுகள் தூக்கினான், முட்டாள் வேலைகள் பல செய்தான். பிறகு ஒரு பெட்டிக்கடை, பெட்டிக்கடை பெரிதாக வீடுகட்டும் சாமான்கள் விற்கும் கடையாகியது. படிப்படியாக வாழ்க்கையில் முன்னேறினான். ஆனாலும் அவனால் படிக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

அமெரிக்கப் படைகளின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராக வியட்நாப் போராளிகள் போராட்டம் நடத்தினர். போராளிகளின் கெரில்லா உத்திகள் அமெரிக்கப் படைகள் ஆட்டுவித்தன. மக்கள் போராளிகளாக மாறினார்கள்; ஒற்றுமையாக படைகளைக் கட்டி எழுப்பினார்கள்; யுத்தத்தை நடத்தினார்கள். கலப்பை ஒரு கையிலும் துப்பாக்கி மறுகையிலுமாகப் போராடினார்கள். வடக்கு தெற்காக போர். போரிலை மிக உச்ச இழப்பை இந்த உலகத்திலை நாங்கள்தான் சந்தித்திருக்கின்றோம் என்றான் ஹா.

அப்பொழுதெல்லாம் வியட்நாம் அரசு ஆக்களை நாட்டை விட்டு வெளியேற அனுமதிக்கவில்லை. களவாக வெளிக்கிட்டு தப்பி ஓடியவர்களும், கடலிற்குள் அபலநாட்டு மீனவர்களால் பலி வாங்கப்பட்டார்கள். ஆண்களைக் கடலிற்குள் தள்ளிவிட்டு பெண்களை தங்களின் இச்சைக்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். நூஜ்ஜினின் தந்தை போரினில் மடிந்தபோது நூஜ்ஜின் மலேசியாவிற்கு கப்பலில் தப்பி ஓடினான். அதன் பின்பு அங்கிருந்து அவஸ்திரேலியாவிற்கு வந்தான்.

வெள்ளிக்கிழமை மதியமளவில் வீட்டிற்குப் போய்விட்டோம். வீட்டின் பின்புறமிருந்த மரத்திற்குக் கீழே கதிரைகளைப் போட்டுவிட்டு சாப்பிடத் தொடங்கினோம். சூடான சாப்பாட்டுடன் பேச்சும் சூடு பிடிக்கத் தொடங்கியது.

“போரின் நிஜத்தை சந்திக்காமல் வாய் கிழியக் கதைக்கிறதில் அர்த்தம் இல்லை. நான் போருக்குப் பயந்து தப்பி ஓடி வந்தவன். நீண்டகாலம் நீடித்த போரில் எத்தனை ஆயிரம்பேர் செத்துப் போனார்கள். எத்தனை மில்லியன் தொன் குண்டுகளைக் கொண்டு வந்து வான் வழியாகக் கொட்டியிருப்பார்கள். கை இழந்தவர்கள், கால் இழந்தவர்கள், கண் இழந்தவர்கள், காணாமல் போனவர்கள், விதவையானவர்கள் சொல்லத் தேவையில்லை. என்னுடைய அம்மாகூட இளம் வயதிலேயே விதவையாகிப் போய்விட்டான். வெளியில் இருந்து பார்க்கிறவர்கள் போர் முடிந்துவிட்டது என்றுதான் சொல்லுவார்கள். ஆனால் போர் உண்மையில் அதுக்கு பிறகுதான் ஆரம்பமாகிறது. எங்கள் நாட்டைக் கட்டி எழுப்ப வேண்டும். பொருளாதாரத்தை உயர்த்த வேண்டும்” நூஜ்ஜின் சொல்லிக் கொண்டே போக ஹா மொழியெயர்த்துக் கொண்டிருந்தான். நான் வியந்து போனேன். நூஜ்ஜினா இப்படிக்கதைக்கின்றான்?

“ஐப்பானியர்கள் கடற்கரையில் மரக்கலங்களை நிறுத்தி விவசாயம் செய்கின்றார்கள். சிங்கப்பூர் பொருளாதாரத்தில் எவ்வளவோ முன்னேறி விட்டது. எமது நாடு? அடுத்தவர்கள் வந்து எமது நாட்டில் வர்த்தகம் செய்வதைவிட நாமே அதைச் செய்வது நல்லது. கம்ப்யூனிஸ்ட் கொள்கைகளுக்கூட இப்ப இங்கே எவ்வளவோ தளர்த்தப்பட்டுவிட்டன.”

இன்னொரு நாட்டின் பிரஜையாக இருந்து கொண்டு தன் சொந்தநாட்டையே நினைப்பதும் அதை முன்னேற்றுவதும் பிழையான சிந்தனையல்லவா? நான் இடையில் குறுக்கிட்டேன்.

“நான் இரண்டு நாட்டினதும் பிரஜைதான். எங்கள் நாட்டைச் சுரண்டி குறையாடும்போது இந்தக் கேள்வியை யாரும் கேட்கவில்லையே? நான் உழைக்கின்றேன். என்னுடைய உழைப்புக்குக் கிடைக்கிற ஊதியத்தில் ஒரு பகுதியை, என் சொந்த நாட்டை முன்னேற்றுவதற்காகப் பாவிக்க நினைப்பதில் என்ன தவறு இருக்கின்றது?”

மாலையில் நூஜ்ஜின் எனக்கு ஒரு ஆடைத் தொழிற்சாலையைச் சுற்றிக்காட்டினான். கூடவே அவனது அண்ணனும் ஹாவும் வந்தார்கள். தையல் இயந்திரங்களின் சத்தங்கள் கேட்டன. கிட்டத்தட்ட இருநூறுபேர் மட்டில் வேலை செய்யும் அந்த ஆடைத்தொழிற்சாலையில் பெரும்பாலும் பெண்களே வேலை செய்தார்கள். அந்தப் பெண்களில் எண்பது சத விகிதமானவர்கள் விதவைகள் என்றான்.

மனம் ஏதோ சுமையில் கண்பது போல இருந்தது. “எங்கள் நாட்டுப் பிரச்சனையும் கிட்டத்தட்ட வியட்நாமிற்கு ஒப்பானதுதான்” வீடு திரும்பும்போது சொன்னேன். “எனக்குத் தெரியும்” என்றான் நூஜ்ஜினின் அண்ணன். கார் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. நானும் நூஜ்ஜினின் அண்ணனும் பின்புறம் இருந்தோம்.

“என்ன ஒரே சிந்தனையில் இருக்கின்றீர்கள்?” என்றான் ஹா.

“பொரிதாக ஒன்றும் இல்லை. நாலாம் வகுப்புப் படித்த நூஜ்ஜினும் நாலு வருடங்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த நானும் ஒன்றாக ஒரே இடத்தில் வேலை செய்கின்றோம். அதை நினைச்சுப் பார்த்தேன்” இதை நான் வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நரம்பில்லாத நாக்கு வரம்பு மீறிவிட்டது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நூஜ்ஜினின் முகம் கறுத்துப் போனதை கண்ணாடிக்குள்ளால் அவதானித்தேன்.

“ஒன்றுமில்லை. நூஜ்ஜினை நான் பெருமையாகத்தான் சொல்லுகிறேன். இங்கிலிஸ் நன்றாகத் தெரியாத நூஜ்ஜின்

அந்த வேலையைச் செய்வதையிட்டு நான் பெருமைப் படுகின்றேன்” சமாளிக்கப் பார்த்தேன்.

“அந்த வேலை உண்மையில் எனக்குரியது. காரைத் துடைப்பதற்கும் பெயின்றர் அடிப்பதற்கும் நாலு வருஷங்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்க வேண்டுமா?” தனக்கு வந்த ஆங்கிலத்தில் கோபமாக கத்தினான் நூஜ்ஜின். அவனிற்கு அப்படிக்கோபம் வந்ததை இன்றுதான் பார்க்கின்றேன்.

“நீங்கள் உங்கள் நாட்டில் என்ன வேலை பார்த்தீர்கள்?” ஹா என்னிடம் கேட்டான். “ஆரம்பத்தில் ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியராக இருந்தேன். பின்பு கல்வி அமைச்சில் பாடத்திட்டங்கள் தயாரிக்கும் குழுவில் இருந்தேன்”

“அப்படியென்றால் நூஜ்ஜின் சொல்வதுதான் சரி. நீங்கள் ஏன் இந்த வேலைக்கு வந்தீர்கள்?”

“வயிறுதான். வேறொன்றும் இல்லை” என் வயிற்றைச் சுட்டிக் காட்டினேன். “முப்பது முப்பத்தைஞ்சு வருஷங்கள் நடந்த உங்கட நாட்டுப் பிரச்சினை எழுபத்தி மூண்டோடை முடிஞ்சது. உங்கட ஆக்கள் எல்லாம் எப்பவோ புலம்பெயர்ந்திட்டீளும். எங்கட பிரச்சினை இன்னமும் தீர்ந்தபாடில்லை. நான் நேற்று வந்தவன். எனக்கு இந்த வேலைதான் கிடைக்கும்”

“அப்படியென்று இல்லை. நீங்கள் இந்த வேலையைச் செய்து கொண்டே இன்னமும் படிக்கலாம். படிப்பதற்கு எல்லை இல்லை. படித்து பெரிய பதவிக்கு வரலாம். நாலாம் வகுப்புப் படித்த என்னால் இவ்வளவு செய்யக்கூடியதாக இருக்கு என்றால் உங்களால் எவ்வளவோ செய்யலாம்” நூஜ்ஜின் படபடவென்று பொரிந்து தள்ளினான். ‘நாலாம்வகுப்பு’ என்று சொன்னது அவனிற்கு சுட்டுவிட்டது.

“அமைதி. அமைதியாக இருங்கோ” என்று நூஜ்ஜினின் அண்ணன் சொன்னான். அதன் பின்பு ஒருவரும் கதைக்கவில்லை.

காரின் வேகத்தைவிட எனது சிந்தனைகள் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தன. பவானி ஒருமுறை மனதில் வந்து போனாள். அவளும் ஒருவேளை தையல் இயந்திரத்துடன் இப்பொழுது போராடிக் கொண்டு இருக்கலாம். அடுத்தமுறை அம்மாவோடை கதைக்கேக்கை பவானியைப் பற்றியும் ஒருக்கா விசாரிக்க வேண்டும்.

கார் வீட்டை அடைந்ததும் நூஜ்ஜின் இறங்கித் தன்பாட்டில் போனான். அவனது கோபம் இன்னமும் தணியவில்லை. நாளை நான் அவஸ்திரேலியாவிற்கு திரும்ப வேண்டும். அதற்கிடையில் இந்தச் சம்பவம் நடந்துவிட்டதே என கவலையாக இருந்தது.

எனக்கு ஒதிக்கித் தந்த அறையின் கட்டிலில் இருந்து ‘பாக்’கை அடிக்கிக் கொண்டிருந்தேன். கதவு தட்டப்பட்டது. ஒரு கையினில் ‘ரி’ கப் ஒன்றை நீட்டிக் கொண்டு நூஜ்ஜின் வந்தான். “மன்னிக்க வேண்டும். அப்படி நான் நடந்து கொண்டதற்கு மன்னிக்க வேண்டும்” சொல்லிக் கொண்டே வந்து கட்டிலில் என்னருகே இருந்தான். உண்மையில் நான் அல்லவா அவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும்?

“நன்றாகப் படியங்கள். கற்றுக் கொள்வதற்கு நிறையவே இருக்கின்றன. எங்களுக்கு என்று இன்னொருவர் வந்து உதவி செய்யப் போவதில்லை” சொல்லிவிட்டு கட்டிலில் இருந்து எழுந்து செல்லும் பொழுது தெளிவான ஆங்கிலத்தில் கூறினான்,

“முருகன், ஐந்து நிமிடத்தில் போட் மீற்றிங் இருக்குது. நீ பார்த்த ஆடைத் தொழிற்சாலை எனது சொத்து. அதனைவிட இன்னொரு ஆடைத் தொழிற்சாலையும் உண்டு.”

தெளிவுற மொழிவோம்

இலக்கியச் சித்தன்

தெளிவுறவே அறிந்திடுதல் - பாரதியின் பண்பு; தெளிவு தர மொழிந்திடுதல் - பாரதித் தமிழின் பண்பு. நமது கருத்துக்கள் யாரைச் சென்றடையவேண்டும் என விரும்புகின்றோமோ, அவர்களுக்கு அவை நன்கு புலனாகவேண்டுமெனில், நமது பேச்சிலும் எழுத்திலும் தெளிவு என்ற இப்பண்பு எப்போதும் மிளிரவேண்டும்.

சொற்களுக்குப் பொருளுண்டு. “சொற்களெல்லாம் பொருள் குறித்தனவே” என்பர் இலக்கண நூலார். பொருளுக்கேற்ற எளிமையான சொற்களை, உரிய - சரியான ஒழுங்கில் அமைப்பதே, தெளிவை ஏற்படுத்துவதற்குரிய ஒரே வழி. தெளிவுக்குப் பதிலாக, தடுமாற்றம், கருத்து மயக்கம் நிலவுகின்றதென்றால், நாம் தாம் பிழை விட்டுவிட்டோம் என்றே சொல்ல வேண்டும்; சரியான சொற்களை நாம் உபயோகிக்கவில்லை; உரிய ஒழுங்கில் வசனங்களை அமைக்கவில்லை என்றே கொள்ளவேண்டும்.

ஆங்கிலம் தெரிந்த நம்மவருட் பெரும்பாலானோர், அந்த மொழியை உபயோகிக்கும்போது மிகவும் கவனமாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். மொழிப் பிரயோகத்தில் ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டால், தங்கள் கௌரவம் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது என்ற உணர்வில் மனமுடைந்திருப்பர்; வெளியே தலை காட்டாமல், தெரிந்தவர்களின் முகத்தில் விழிக்காமல் இரண்டொரு நாளாவது வீட்டிற்குள்ளே முடங்கிக் கிடப்போரும் உண்டு. தனக்கு ஆங்கிலம் சரியாகத் தெரியாதென மற்றையோர், தன்னைப் பற்றி முடிவு கட்டிவிடுவார்களோ என்ற பயம் - ஒரு விதமான தாழ்வுணர்ச்சியே காரணமாகும்.

ஆனால், தமிழில் அப்படி ஏதாவது தவறு ஏற்பட்டால், அதைப்பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படார். “தமிழ் எனக்குச் சரியாக வராது” எனச் சொல்லிக் கொள்வதிற் பெருமைப்படுவோரும் நம்மிடையே இருக்கின்றனர்.

இந்த நிலை மாறவேண்டும். நல்ல, தெளிவான மொழிப் பிரயோகத்தின் மூலம், நமது தாய்மொழியை, ஆற்றல் வாய்ந்த மொழியாக்க நாம் ஒவ்வொருவரும் முயலவேண்டும்.

நாளேடுகளின் ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர் குழுவினர் இவ்விஷயத்திற் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்யலாம்; செய்ய வேண்டும்; முன்னுதாரணமாகத் திகழ வேண்டும்!

ஐ.நா. சபையின் படுகொலைகள், ஆட்கடத்தல்களுக்கு எதிரான உயரதிகாரியின் இலங்கை விஜயம் என்பது கொழும்பு பத்திரிகையொன்றின் முற்பக்கச் செய்தியாகச் சமீபத்தில் இடம்பெற்றிருந்தது. படுகொலைகள் ஆட்கடத்தல் போன்ற படுமோசமான செயல்களில் ஐ.நா. சபையே ஈடுபட்டிருக்கின்றது என்பது இதிற் தொனிக்கவில்லையா? இலங்கையில் நடைபெறும் படுகொலைகள், ஆட்கடத்தல் போன்றவற்றக்கு எதிரான ஐ.நா. சபையின் உயர் அதிகாரி என்று மாற்றப்பட்டிருந்தால், இப்படியான பிழையான விளக்கம் ஏற்பட்டிருக்காதல்லவா?

மாணவர் ஒன்றியத்தின் ஏற்பாட்டில் பாதுகாப்புப் படையினரார் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட மாணவனின் நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்திற் பெருந்தொகையானோர் கலந்து

கொண்டனர் - என்பது வேறொரு செய்தி.

மாணவர் ஒன்றியம், எது சம்பந்தமான ஏற்பாடுகளைச் செய்தது? மாணவனைச் சுட்டுக் கொல்வதற்கான ஏற்பாடுகளையா? நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்துக்குரிய ஏற்பாடுகளையா?

பாதுகாப்புப் படையினரார் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட மாணவனின் நினைவாக, மாணவர் ஒன்றியம் ஏற்பாடு செய்திருந்த நினைவஞ்சலிக் கூட்டத்திற்கு... என்று அச்செய்தி இடம்பெற்றிருந்தால், இத்தகைய கேள்விகள் எழுந்திருக்காதல்லவா?

காரண - காரியம் சம்பந்தமான செய்திகளை வெளியிடுபோது, தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் மட்டுமல்லாமல், வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியவையும் தவறியைத்து வருகின்றன.

நேற்று நடைபெறவிருந்த கலைவிழா, கடும் மழையின் காரணமாகப் பிற்போடப்பட்டது - என்ற செய்தியைப் பாருங்கள். மழையின் காரணம், மழைக்குரிய காரணம், கலைவிழா பிற்போடப்பட்டமையே! அதாவது, கலைவிழா பிற்போடப்பட்டது; அதனால் கடும் மழை பெய்தது. என்பதைத்தான் இந்த வசன அமைப்பு எமக்குக் காட்டுகின்றது.

கடும் மழை காரணமாக - கடும் மழை பெய்தமை காரணமாகக் கலைவிழா பின்போடப்பட்டது என்பதே சரியானதாகும்; கடும் மழையின் விளைவாகக் கலை விழா பின்போடப்பட்டது என்பதும் சரியே.

பால் மா விலை உயர்ந்ததன் காரணமாகப் பல குழந்தைகள் பாதிப்பு; வரட்சியின் காரணமாகப் பெரும்போகப் பயிர்ச் செய்கை பாதிப்பு - ஆகிய வசனங்களும் பிழையானவையே!

சமீபத்திற் காலமான இலங்கையின் முதலாவது ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜயவர்தனாவின் மனைவி அலீனா ஜயவர்தனா நீண்ட காலமாகவே சுகவீனமுற்றிருந்தார் - என்ற வசனத்தையும், இலங்கையின் முதலாவது ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜயவர்தனாவின் மனைவியும் சமீபத்திற் காலமானவருமான எலீனா ஜயவர்தனா, நீண்ட காலமாகவே சுகவீனமுற்றிருந்தார் - என்ற வசனத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். முதலாவது வசனம், சமீபத்திற் காலமானவர், இலங்கையின் முதலாவது ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜயவர்தனாதான் என்ற கருத்தையும் தருகின்றதல்லவா?

விளக்க மறியலில் வைக்கப்பட்ட அமைச்சர் மேர்வின் சில்வாவின் மகனான மாலக சில்வா, பிணையில் விடுதலை செய்யப்பட்டார் - என்பதிலும் இத்தகைய கருத்து மயக்கம் இருக்கின்றது.

பல்லாண்டுகளின் முன்னர் யாழ்ப்பாண நீதிமன்றத்தின் வழக்கொன்று நடைபெற்றது. கஸ்தூரியார் வீதியும் ஸ்ரான்லி வீதியும் சந்திக்குமிடத்திற்கு அண்மையிலிருந்த வண்ணான் குளத்தில் மீன் பிடித்ததாக, “சுதேசநாட்டியம்” பத்திரிகை ஆசிரியரான ஆசுகவி வேலுப்பிள்ளை என்ற கல்லடி வேலன் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருந்தார்.

“மீன் பிடித்தலுக்கு எதிரான அறிவித்தலைப் பார்த்த பின்னரும் நீர் மீன்பிடித்தது தவறல்லவா? உம்முடைய செயல் மூலம் அரசு நிர்வாகிகளையே அவமதித்து விட்டீர்!” – என்றார் நீதவான் கோபத்துடன்.

“ஐயா! இந்தக் குளத்தில் யாரும் மீன் பிடிக்க முடியாது” என்றுதான் எழுதியிருந்தது...யாருக்கும் துணிச்சல் இல்லையாக்கும் என நான் நினைத்தேன். என்னால் மீன் பிடிக்க முடியும் என்று காட்டுவதற்காகவே தூண்டில் போட்டு நான் மீன் பிடித்தேன். “இந்தக் குளத்தில் யாரும் மீன் பிடிக்கக் கூடாது” என்று எழுதியிருந்தால், நான் அப்படிச் செய்திருக்கவே மாட்டேன்” என்றார் கல்லடி வேலன்.

வழக்கு, தள்ளப்பட்டுவிட்டது! சென்ற ஞாயிறன்று அறிவித்தலும் திருத்தப்பட்டது. தொலைக் காட்சி ஒன்றில் “உலக மகா சாதனை” என்று சொல்லக்கூடிய செய்தி ஒன்றை வாசித்தார்கள். வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க நல்லூர்ச் சிவன் கோவிலிலே கடந்த வெள்ளிக்கிழமை, இமய சங்காரம் நடைபெற்றதாம்! அந்தக் கோவிலில் ஐப்பசிக் கடைசி வெள்ளியில் இமய சங்காரம் நடப்பதுதான் வழக்கம் ஆனால், இவ்வாண்டு ஏன் இமய மலையையே சங்காரம் செய்தார்களோ தெரியவில்லை!

‘ஞானம்’ கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை நடாத்திய அமரர் ‘செம்பியன் செல்வன்’ ஆ. இராஜகோபால் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டி – 2007 முடிவுகள்

முதலாம் பரிசு - (ரூபா 5000/-)
‘பரிணாமம்’ - திருமதி கமலினி சிவநாதன்,
இல.03, அரசு விடுதி, கிறீன்ஸ் வீதி, மட்டக்களப்பு.

இரண்டாம் பரிசு - (ரூபா 3000/-)
‘குதறப்படும் இரவுகள்’ - இ. இராஜேஸ்கண்ணன்,
சாத்வீக பிரஸ்தம், இமையாணன் கிழக்கு, உடுப்பிட்டி.

மூன்றாம் பரிசு - (ரூபா 2000/-)
‘சூடு கண்டவன்’ - கார்த்திகா பாலசுந்தரம்,
மும்பியா வளவு, கரவெட்டி மேற்கு, கரவெட்டி.

ஆறுதல் பரிசுகள் : தலா ரூபா 500/- வறும் சிறுகதைகள்

- ‘முற்றத்து மண்’ - எம். எஸ். அமானுல்லா, அரபுக்கல்லூரி வீதி, மூதூர் – 05.
- ‘உறங்கும் எரிமலைகள்’ - திருமதி புனிதகலா ஜெயராஜ், சென் லியனாடஸ், ஆள்கரன் ஓயா.
- ‘சிறுகொடிந்த சிறுவர்கள்’ - டாக்டர். ச. முருகானந்தன், 81, மனிங் பிலேஸ், கொழும்பு – 06.
- ‘பள்ளிக்கூடம்செய்வோம்’ - ஆவூரான் சண்முகம் சந்திரன், No5, Matthew, Court, Hampton park, Victoria 3976, Australia.
- ‘சீண்டச் சீண்டத் தொடரும்’ - திருமதி பவானி சிவகுமாரன், 37 A, ஸ்ரீ மஹாவிசார வீதி, களுபோவில, தெஹிவளை.
- ‘நேற்றைய காற்று’ - புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன், மீரா பதிப்பகம், 191/23, ஹைலெவல் வீதி, கொழும்பு – 06
- ‘கோபுர தீபம்’ - திருமதி சந்திரகாந்தா முருகானந்தன், கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி, இரத்தமலாளை.
- ‘இது காத்திருக்கும் காலமல்ல’ - செல்வி ச. ஜனனி, பெரிய அரசடி வீதி, ஆசிரியர் வீதி, சாவகச்சேரி, யாழ்ப்பாணம்.
- ‘சங்கா’ - பிரமிளா செல்வராஜா, உவாகட்டவளை, ஹாலி – எல.
- ‘லயத்து குருவிகள்’ - சிவனு மனோகரன், இல. 86, சைட் வீதி, ஹட்டன்.

நடுவர்கள்

● ‘சிற்பி’ சி. சரவணபவன்	● திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன்
● ‘செங்கை ஆழியான்’ க. குணராசா	● திரு. மு. தயாபரன்
● திருமதி. அன்னலட்சுமி இராஜதுரை	● திருமதி. வசந்தி தயாபரன்

அதுவும் சிவப்பு இரத்தநாதன்!

விழிகளை மூடியவாறு மனதை ஒரு நிலைப் படுத்துவதற்கு நாரததேரர் மேற்கொண்ட முயற்சி பயனளிக்கவில்லை. எண்ணங்கள், மன அழுக்குகள் என்பன உள்ளத்தோடு பயங்கரமாக சண்டைசெய்துகொண்டிருந்தன. அவைகளினால் தேரரது மனமானது அதிகமாக அமைதியை இழந்தது.

மார்பைத் துளைத்துப்போகின்ற துப்பாக்கி ரவைகளினால் முடிவுக்கு வரவேண்டி இருந்த வாழ்க்கை இவ்விதமாக கழிந்துபோவது முற்பிறப்பில் ஏதோ கொஞ்சம் புண்ணியம் செய்ததனாற் போலும். அதனால்தான் வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தை புரிந்து கொள்வதற்குரிய ஞானம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்.

முன்பு பதுங்கு குழியினுள்ளே இருந்தபோது செவி மடுத்த பௌத்த பதங்களின் எதிரொலி தற்போதும் செவிகளினுள்ளே விழுந்ததைப்போன்று இருந்தது.

“புண்ணியவான்களே தம்மை வருத்திக்கொண்டு மகிழ்வடைவதும் பாவமாகும். அதேபோன்று பிறரால் கிடைக்கும் நன்மைகள், கீர்த்திகள், பாராட்டுக்கள் சர்ப்பங்களைப் போன்றவை. ஆகையால் அவற்றில் இருந்து விலகிக்கொள்ளுமாறு புத்தர்பிரான் உபதேசித்துள்ளார்.”

உண்மையாகவே தான் அவை எல்லாவற்றையும் அருவருக்கத்தக்க சாரைப்பாம்பினைப் போன்று விலக்கிக் கொள்ள வில்லையா என தேரர் எண்ணிக்கொண்டார். யுத்த சேனைகளைப் போன்று சிந்தனைகள் நாரததேரரைப் பின்னிப் பிணைத்துக்கொண்டன. அவற்றிலிருந்து விடுபடும் வழியைத்தேடி மனதை ஒரு நிலைப்படுத்துவதற்கு தேரர் இரு விழிகளையும் இறுக மூடிக்கொண்டார். மெல்லிய நிழலினைப் போன்று கடந்த கால சம்பவங்கள் மனதில் அரங்கேறத் தொடங்கின.

அவரது யுத்த முகாமிற்கு அண்மித்த தொலைவில் பயங்கரவாதிகள் பயங்கரமான வெடிகுண்டைப் புதைத்த நாள் அவரது நினைவுக்கு வந்தது. இராணுவத்தினனாக இருந்த அந்த வாழ்க்கையின் போது, தன்னோடு ஒன்றாகப் பணிபுரிந்த சகோதர இராணுவ வீரர்களது சதைத்துண்டங்களாகிப் போன இறந்த சடலங்களை தோள்மேல் சுமந்துவந்து முகாமினுள்ளே குவித்த விதம் நினைவுக்கு வந்தபோது தாங்கமுடியாத அதிர்ச்சியே மனதினுள் ஏற்படுகின்றது.

உண்மையாகவே தனது சகோதர வீரர்கள் அன்று வெளியே போனது அரசபணிக்காக என்பதைவிட, உல்லாசப் பயணம் போவது போன்ற சிந்தனையுடனேயே. நிலக்கண்ணி வெடிகளுக்கு எல்லையிலாத அச்ச உணர்வினைக்

காண்பித்த கருணையும் அன்று “இதோ நானும் போறன் மச்சான். இந்த வீக் என்டிலைதானே மேச் இருக்கு. நீ வர இல்லையா?” என்று தன்னிடம் வினவிய விதமும் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. “முகாமின் பாதுகாப்புப் பற்றியும் யோசிக்கத் தானே வேணும்” றோஹன ஆட்களின் குழுவோடு நானும் இங்கை இருக்கிறேன்”. “அதுவும் உண்மைதான். அப்படியென்றால் நான் போறன். நீ இரடாப்பா”

விளையாட்டுப் போட்டிக்கு முன்பு நேர காலத்தோடு பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் புறப்பட்டது அவ்வாறு தான். தனது பயணத்தினைத் தவிர்த்துக் கொண்ட விதத்தினையும், கருணை எமனுடன் பயணித்த குழுவினரோடு ஒன்று சேர்ந்த விதத்தினையும் நினைத்துக் கொண்ட நாரததேரரின் நெஞ்சத்தினின்றும் மெல்லிய பெருமூச்சு ஒன்று வெளிப்பட்டது.

அன்றைய நாளில் சரியான மூதேவித்தனமான இருண்டதோர் தோற்றமே இருந்தது. சரியாக கணவன் இறந்த முதல் நாளில் விதவைப் பெண்ணின் திகைத்துப்போன முகம் போன்றே இருந்தது. சின்னஞ் சிறிய நான்கு குழந்தைகளினது தந்தை என்பதனால் அவன் எப்பொழுதுமே வீட்டைப்பற்றியே நினைத்தான். தனது உயிரைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றே எண்ணினான். அவன் இராணுவத்தில் இணைந்து கொண்டிருந்தது நாட்டைப்பற்றிய சிந்தனையை விட, குடும்பம் குழந்தை குட்டியைப் பராமரிப்பதற்கு தொழில் ஒன்று தேவை என்பதாலேயே. மற்றைய குழுவினர் வாகனங்களில் ஏறிச்செல்லும் போது நிலக்கண்ணிவெடிகள் புதைக்கப் பட்டிருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்கப்படும் இடங்களில் கருணை நடந்துதான் செல்வான். ஆனால் அன்று சரியாக கண்ணி வெடி புதைக்கப்பட்டிருந்த இடத்தை அண்மித்த போது ஒன்றாக இறப்பதற்காக வாழ்க்கையில் இணைந்து கொண்டு வந்தவர்களைப் போன்று தானும் வாகனத்தில் ஏறவேண்டும் என நினைத்துவிட்டானாம். வாகனத்தில் ஏறி பத்து அடி தூரம் கூட முன்னே செல்வதற்குக் கிடைக்கவில்லை. குண்டு வெடிக்கின்ற சத்தம் எங்கள் முகாமிற்குக் கேட்டது. அசேல மட்டுமே அந்தத் தாக்குதலில் உயிர் தப்பினான். ஆனால் அவனுக்கும் கண்பார்வை பறிபோய்விட்டது. கருணை அந்தச்

இசுமர் என்டிவைப்ப

அவருடையகை: இவ்முனை
இருக்கெட்டிப்படி

சிறிய தூரத்திற்கு நடந்து சென்றிருப்பானாயின் சில வேளைகளில் ஆபத்து நேர்வதற்கு முன்பே அடையாளங்களில் இருந்தாவது தெரிந்து கொண்டிருப்பான். சப்தம் கேட்டபோது அது எங்கு நடை பெற்றது என்பதை ஒரே தடவையில் எங்களால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

தெருவின் இருமருங்கும் இரத்த வெள்ளமாகக் காணப்பட்டது. அதற்கு அப்பால் மிகப்பெரிய காடு. குண்டு வெடிக்கும் இடத்தினை அடையாளம் காண்பதற்கு தெருவின் ஓரத்தில் கிடந்த பாதியாக வெட்டப்பட்ட இரண்டு மூன்று மரக்கம்புகளில் செவ்வளவாகக் கோம்பைகள் கவிழ்க்கப்பட்டுக் காணப்பட்டன. கருணை நடந்து சென்றிருந்தால் அவற்றைக் கண்டிருப்பான். அவ்வாறு காண நேர்ந்திருந்தால் அனைவரது உயிர்களும் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கும். அதற்கு முன்பும் அவனது மிகவும் அவதானமான சோதனைகளால் நிகழ்விருந்த மிகப்பெரிய அழிவுகள் பல தவிர்க்கப்பட்டிருந்தன.

முகாமில் எஞ்சியிருந்த எங்கள் நெஞ்சங்களிலிருந்து பெருக்கெடுத்து கண்களினூடாக வழிந்து சென்ற கண்ணீர் வெள்ளத்தின் ஆழம்தான் எவ்வளவு? உண்மையாகவே அந்த அளவிற்கு கண்ணீர் கண்களுக்கு எங்கிருந்து வந்தது என்பதை நினைக்கும் பொழுது இப்பொழுதும் மிகப்பெரிய ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. எங்களது உடன் பிறந்த சகோதரர்களை பறிகொடுத்தது போன்று தாங்க முடியாத துக்கம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. செந்நிறமான சூடான இரத்தங்களினால் நனைந்து தோய்ந்தவாறே இறந்த சடலங்களை தோள்களில் சுமந்து வந்தோம். உடல்களின் சதைத் துண்டங்கள் மரங்களின் மேலும் தொங்கிக் கிடந்தன. எங்களது உடல்களையும் பெருக்கெடுத்துச் சென்ற அவர்களின் இரத்தங்களினால் நனைத்துச் சென்றன. அவை சகோதரர்களின் சுகந்தங்களே தவிர தூர்நாற்றங்கள் அல்ல. ஐயோ! ஒன்றாக இறப்பதற்கென்றே கட்டி அரவணைத்தவாறு அவர்கள் சென்ற விதம்! எங்களது பொறுப்பாளர் நாங்கள் நினைத்தவைகளைச் செய்வதற்கு அனுமதித்தது எங்களது சுக துக்கங்களைத் தெரிந்து கொண்டமையினாலேயே. சாராயம், விஸ்கி, பிரண்டி என இருந்த எல்லாவற்றையுமே வாய்களில் ஊற்றிக் கொண்டோம். எங்களது இயற்கையான சுவைத்தை மறக்க வேண்டியிருந்தது. இந்தக் கொடுஞ்செயலைச் செய்த ஈவிரக்கமற்ற பயங்கரவாதிகளை பழிவாங்கவேண்டும். நாங்கள் அதனையடுத்து செய்ய வேண்டியவை தயாரானது. நெஞ்சங்களினுள்ளே பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்கும் குரோதம், கோபம், உணர்ச்சி வெள்ளம் பெரு நெருப்பான சூட்டினைத் தாங்க முடியாமையினாலேயே.

எலி வளைகளைத் தேடி ஊர்ந்து செல்கின்ற சாரைப் பாம்பினைப் போன்று மனமானது கடந்த காலத்தினை நோக்கி ஊர்ந்து செல்கின்றது. தேரர் நடு நிலையோடு மனதைத் தேற்றிக் கொண்டார்.

பயங்கரவாதிகளைத் தேடிச் சென்றபோது எங்கள் முகாமிற்குச் சமீபமாகவுள்ள தமிழக்கிராமத்தின் டோபியின் பையன்கள் இருவர்தான் எங்களிடம் பிடிபட்டார்கள். அவர்கள்தான் பயங்கர வாதிகளுக்கு உளவுத் தகவல் சொல்லியிருந்தார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு எவ்வளவு விஸ்வாசமாக இருந்தார்கள்? அவர்களது கிராமம் பாதுகாக்கப்பட்டது எங்களினால். அவர்களது தகப்பன்தான் எங்களது ஆடைகளை சலவை செய்து தருவான். டோபி

எங்கள் மீது மிகுந்த பற்றுள்ளவன். ஆனால் எங்கள் நெஞ்சங்களில் பற்றியெரிந்த நெருப்புச் சுவாலையின் மத்தியில் அந்தப் பற்றுக்கள் நெருப்பில் போடப்பட்ட கடதாசித் துண்டுகள் போல எரிந்து போயிற்று. அனைவரினதும் சீருடைகள் டோபியின் வெள்ளாவியில் இருக்கிறது என்பதையும் மறந்தவர்களாக எங்களது இளைஞர்கள் அவனது வீட்டிற்குத் தீ வைத்தார்கள். யாருடையதோ பிழைகளுக்கு அந்த அப்பாவி பழிவாங்கப்பட்டான்.

அதிகமான காவல்கள் போட்டு பாதுகாக்கப்பட்ட தமிழக்கிராமம், இன்பதுன்பங்களைப் பகிர்ந்து கொண்ட தமிழ் மனிதர்கள் எங்களது நன்கு எரித்து சூடாக்கப்பட்ட இரும்பு இதயங்களினின்றும் வெளியேறியே வெப்பத்தில் நொடிப் பொழுதில் எரிந்து சாம்பராய் போனார்கள்.

டோபியின் பையன்கள் இருவரையும் நாங்கள் வலோத்தகாரமாக இழுத்துச்சென்றபோது டோபி எழுப்பிய புலம்பல்...

“அயி....ய்....யோ....சாமி....ஈ.... கடவுளே எனது பிள்ளைகளைக் கொண்டுபோகவேண்டாம். அப்பா.... அயி....ய்....யோ....ஓ.... இது என்ன அநியாயம் அப்பா? அய்யோ....சாமி....ஈ....” அவன் கத்திக் குழறி புலம்பி எங்கள் கால்களில் வணங்கி வீழ்ந்தும், சகோதர வீரர்களின் உதைகளினால் அவன் திடீரென அமைதியாகிப்போனான். தங்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமான எந்தெந்த மத தர்மங்களையோ கடைப்பிடித்தும் அன்று அவர்களுக்கு அவை எதுவும் நினைவுக்கு வரவில்லை. கோபம் பழிவாங்கும் உணர்வுகள், குரோதம் என்னும் வார்களினால் கீலம் கீலமாக அவர்களது இதயங்கள் கிழிக்கப்பட்டிருந்தன. சந்தேகத்திற் கிடமான அனைவருமே புல்லின் நுனியில் உள்ள பனித் துளிகளைப் போன்றவர்களாகக் கருதி அவர்கள் பரலோகம் அனுப்பப்பட்டார்கள்.

நானும் இராணுவத்தினனாக இருந்தும் என்றுமே நினைத்து, வேண்டுமென்றே மனித உயிர்களைப் பறித்ததில்லை. நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்காக செய்த சண்டை என்றால் எனது கரங்களினாலும் யார் யாராவது இறந்திருக்கலாம் ஆயினும் அன்று அந்த மிகப்பெரிய காட்டில் நான் எந்தளவிற்கு வெறுக்கத்தக்க அனுபவத்திற்கு முகம் கொடுத்தேன்?

இரை தப்பிப்போன புலியைப் போன்று பயங்கர உறுமலோடு திட்டிக் கொண்டது விஜிததானா என்று என்னால் நம்பிக்கொள்ளமுடியவில்லை.

“அவங்களைக் கொல்லுறது என்றுதானே நாங்கள் தீர்மானிச்சனாங்கள்? ஆனால் சசில் மாத்திரம் என்ன உபாசகர் மாதிரி? சொல்லடா சசில், நீ எத்தனை பேர்களை கொன்றாய்?”

விஜிதாவின் அச்சம் தரும் தோற்றத்தைக் கண்டு எனக்கு வார்த்தைகள் தடுமாறின. கொன்னை தட்டியது.

“பிசாசு... உன்னைமாதிரி தரித்திரம் பிடிச்சவங்களைத்தான் முதலிலை கொல்லவேணும். எங்களது வீரர்களை நாய்கள், பூனைகள் மாதிரி கொண்டு போட்டும் நீங்கள் அவங்களுக்கு இன்னமும் அனுதாபம் காட்டுறியள் என்ன? இங்கை வாடா சசில் இவனை ஒரே தடவையில் முடியிறமாதிரி சுடுடா”

அந்த தரித்திரம் பிடித்த இரவில் விஜித என் கைகளைப்

பலமாகப் பற்றி, தர தரவென்று இழுத்துச் சென்று, மரம் ஒன்றில் கட்டப்பட்டிருந்த மனிதன் ஒருவனைக் கொல்லுமாறு ஆணை பிறப்பித்தான்.

“ஹ... ம்... கெதியாகச் செய்யடா சுசில். இவனைக் கொல்லடா... எங்களை நரகத்திற்கு அனுப்பிப்போட்டு நீ மாத்திரம் தனியாக மோட்சத்திற்குப் போகவா? இவனைச் சுடவில்லையென்றால் நான் உன்ரை துவக்கைப் பறித்தெடுத்து உனக்கு வெடிவைப்பன்.”

அப்படிச் சதைப்பது மற்றைய நாட்களில் இருந்த விஜித அல்ல என்பதை நான் புரிந்துகொண்டேன். சாராயம், விஸ்கி, பிரண்டி எல்லாவற்றையும், தொண்டையில் ஊற்றிய பிறகு மீண்டும் பிறப்பெடுத்த விஜித. முன்பிருந்த விஜிதமாதிரி இல்லை. அவன் சிந்திக்கும் ஒருவனாகவே இல்லை. அவனது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியா விட்டால் நானும் நிச்சயமாக பரலோகத்திற்கே அனுப்பப்படுவேன்.

நன்கு முற்றிப்பழுத்த செந்நிறமான இரண்டு கொறுக்காப்புளிகள் போன்று வெளியே முன்தள்ளிய இரு கண்களுடனும் விஜித எனது முகத்திற்கே துவக்கை நீட்டியவாறு துவக்கை இலக்கு வைத்தவாறு.... நான் துணையில்லாதவனைப் பார்த்தேன். கடவுளே! நான் எப்படிச் சடுவது? அதுவும் கைகால்கள் கட்டப்பட்ட ஒருவனை? என்ன வீரத்தன்மை அது? ‘ரோச்’ வெளிச்சத்தில் அவனது முகம் எனக்குத் தெரிந்தது. ‘.....ஹா.....ஐயோ.....கணேசலிங்கம்.... சரோஜாவின் அண்ணன் கணேசலிங்கம்!’

பல நாட்கள் காய்ச் சலினால் நடுங்கி நடுங்கி சாப்பாடு, தண்ணி வென்னியும் இல்லாமல் கிடந்தபோது எனது சகோதரனைப் போன்று என்னை நன்கு கவனித்த கணேசலிங்கம்.....!

விடுமுறைகளின் போது அலுப்படிக்கும் வேளைகளில் எனது கவலைகள் அகன்று போக, எனக்கருகில் அமர்ந்து சுவையான கதைகளை கொன்னை தட்டித் தட்டி கூறிய கணேசலிங்கம்.....!

அவர்களது திருக்குறள் போன்ற நூல்களைப் பற்றி, தைப்பொங்கல், தீபாவளி போன்ற விழாக்கள் பற்றி எனக்குச் சொல்லித் தந்த கணேசலிங்கம்.....!

நாங்கள் அன்பாக கணேஸ் என்று கூப்பிடுவோம். எவ்வளவு உயர்ந்த குணங்கள் அவனிடம் இருந்தன. நான் ஊருக்குப் போகும் பொழுதெல்லாம் அவனது அம்மாவிடம் சொல்லி இந்திய உணவுகளைத் தயார் செய்வித்து இரகசிய இரகசியமாகக் கொண்டு வந்து

என்னுடைய பிரயாணப்பையில் வைத்தது எந்தளவு தூரம் நம்பிக்கைத் தன்மையோடு?

சரோஜா என்னைத் தன் காதல் வலையில் வீழ்த்திக் கொண்டு விடக்கூடாதென்பதற்காக அவளை எந்தளவு தூரம் எச்சரித்தான்.

‘சரோஜா இந்தா பார், நீ தெரிந்து கொள்ளத்தான் சொல்லுறன். சுசில் மாத்தயா எங்கட வீட்டுக்கு வாறது என்னுடைய சிநேகத்தன்மையினால். நீ அந்த மாத்தயாவை ஏமாற்ற வேண்டாம். மாயம் போட்டு வளைச்சப்போடாதை. மாத்தயா ஆட்கள் நல்ல பண்பான மனிதர்கள். நீ அவரை ஏமாற்றினாய் எண்டால் அவருடைய அப்பாவும் தங்கச்சியும் நெஞ்சு வெடிச்சச் செத்திடுவாங்கள். நல்ல தங்கச்சி மாதிரி அதை மனசிலை வைச்சுக்கொள்.’

கணேசினுடைய இந்த திறந்த எல்லையந்தமான கட்டுப்பாட்டினால் சரோஜாவுக்கும் எனக்கும் இடையிலான பிணைப்பு சகோதரத் தன்மைக்கு அப்பால் செல்லவில்லை.

கணேசினுடைய அகிம்சையான முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு கடவுளே..... நான் எப்படி அவனைச் சுடமுடியும்....? எனக்குத் தெரியும் அந்தக்குற்றச் செயலுக்கும் அவனுக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இல்லையென்பது. ஆயினும் பழிவாங்கும் குரூரவெறிக்கு விஜித தூண்டப்பட்டு விட்டான். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அவன் என்னையும் கொன்றுபோடுவான்.

“ஹ..... ம்..... சீக்கிரம்.....” விஜிதவின் கட்டளை. நான் சரியாக கணேசின் மார்புக்கு நேராக துப்பாக்கி முனையை இலக்கு வைத்தேன். அஞ்சிய அப்பாவித்தனமான

பார்வையோடு கணேஸ் எனது முகத்தை நோக்கினான். அந்தப் பார்வை..... என்னைச் சஞ்சலப்படுத்தியது. எனது கரங்கள் மின்சாரத்தால் தாக்குண்டதைப் போல நடுங்கின.

“நான் கோப்படவில்லை மாத்தையா. என்னைச் சுடுங்கோ” என்று சொல்வதைப்போன்ற உணர்வு கணேசின் முகத்தில் தெரிந்தது. நான் எனது முகத்தை அப்பால் திருப்பியவாறு கரங்களில் அரச பணியை ஒப்படைத்தேன். எனது இராணுவ வாழ்க்கையில் எனது செவிகளுக்குக் கேட்ட மிகவும் கர்ண கருமான வெறுக்கத்தக்க துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சப்தம் தான் அது. ஐயோ கடவுளே.....! அந்தச் சூட்டினை எனது மார்புக்கு வைக்கமுடியாமற் போனது ஏன்?

கணேஸ் இறந்து விட்டானா என்பதைக் கண்டறிய விஜித

மின் விளக்கைத் தூக்கிப் பிடித்தான். அந்த மனித அன்புடன் கூடிய சுகந்தம் நிறைந்த தங்க இதயத்திலிருந்து பெருக்கெடுத்து நூரை நூரையாக வெளியேறும் இரத்தத்தினை நான் அப்போது பார்த்தேன்.

எங்களது இளைஞர்களது உடலங்களது பெருக்கெடுத்துச் சென்ற இரத்தத்தினைப் போன்று அதுவும் சிவப்பு இரத்தமே! எவ்வித வேறுபாட்டையும் காணக் கூடியதாக இருக்கவில்லை.

அதற்குப்பின்பு எங்களது படையினர் என்ன சொன்னார்கள் என்ன செய்தார்கள் என்று சொல்கின்ற நல்ல மனோநிலையில் நான் இருக்கவில்லை. அனைத்து வேளைகளிலும் எனது மனத்தின் முன்னால் கணேசின் உருவமே தோன்றியது. நான் போய் வருகின்ற இடங்களுக்கெல்லாம் கணேஸ் நிழலினைப் போன்று பின்தொடர்ந்தான். யாருக்கும் தெரியாமல் திருட்டுத் தனமாக முகாமிலிருந்து தப்பி வந்து மிகப்பெரிய காட்டில் பல மைல்கள் ஓடிச் சென்று கற்குகை ஒன்றில் ஒளிந்திருந்து கொண்டு எனது விரக்தியான வாழ்க்கையை முடித்துக்கொள்வதற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டேன். தூக்கிட்டு சாவதுதான் இலேசானதாகத் தோன்றியது. துப்பாக்கி இருந்திருந்தால் என்னை நானே சுட்டு செத்திருப்பேன். காடு பூராகவும் அலைந்து திரிந்து காட்டுச் செடி கொடிகளைப் பிடுங்கி நன்றாக முறுக்கி சக்தி மிக்கதாகக்கொண்டேன். அப்பாவையையும், தங்கச்சியையும் கைவிட்டுவிட்டு இறுதிப் பயணம் போகப் போவது பற்றி எனக்கு துக்கம் தோன்றவில்லை. கணேஸ் சென்ற உலகத்திற்கே நானும் போகப்போகிறேன் என்ற சந்தோசமே எனக்குத் தோன்றியது.

கற்குகைக்குப் பக்கத்தில் இருந்த சிறிய நீர்ச் சுனைக்கு தண்ணீர் எடுப்பதற்காக கெண்டிச் செம்பு ஒன்றையும் எடுத்துக் கொண்டு அந்த வேளையில் பிக்கு ஒருவர் எங்கிருந்துதான் தோன்றினாரோ? எனது தலைவிதியை மாற்றி அமைத்தவர் அவர்தான்.

பிறப்பெடுக்கும் ஆன்மா, தனது உயிருக்கு தீங்கிழைக்கும் பாபத்திற்கு நஷ்டஈடு செலுத்த நேரும் என்பதைத் தெளிவாக்கியவர் அவரே. நான் செய்வதற்கிருந்த வேலை பயங்கரமானது, பாரதூரமானது என்பதைத் தெளிவு படுத்தியவர் அவரே. நான் இன்று இந்த ஆரணியத்தில் இருந்து கொண்டிருப்பது அவரது வழிகாட்டுதலினாலேயே. தலையை மொட்டை அடித்து, மஞ்சள் ஆடை அணிந்து, பிட்சா பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு பிச்சை எடுக்கப்போகும் போது தோன்றுகின்ற அளவு கடந்த ஆனந்தம்; இராணுவ வாழ்க்கையின் போது நான் என்றுமே அனுபவித்திருக்கவில்லை. கொடூரம், கோபம், பழிவாங்குதல் போன்ற உணர்ச்சிகளின் பாரம், துப்பாக்கியின் பாரம் என்பவற்றை ஒன்றாகப் போட்டுக் கொண்டு தாங்கமுடியாத பாரச் சுமையோடு கழித்த அந்த விரக்தியான வாழ்க்கையை விட இந்த வாழ்க்கை எவ்வளவு சுகமானது?

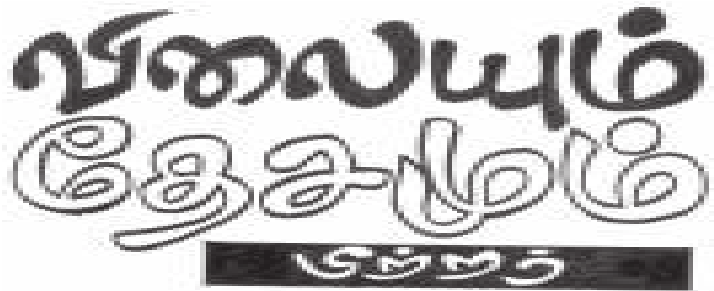
பல வருடங்களாக கஷ்டப்பட்ட, பெரும் சேனையாக இருந்தும் வெல்லமுடியாமற் போன யுத்தத்தை நான் தன்னந்தனியாக வெற்றிபெற்றுவிட்டதாக எனக்குத் தோன்றுகின்றது.

ஆனாலும் நான் சுயநலவாதியில்லை!

மூடிக்கொண்டிருந்த விழிகளை நாரத தேரர் அமைதியடைந்த உள்ளத்தோடு திறந்து கொண்டார். அவரைச் சுற்றி வளைத்துக்கொண்டிருந்த சிந்தனைகள் என்னும் சேனைகள் தூரத்திற்கு - தொலை தூரத்திற்கு கலைந்து சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. நட்புறவோடு மெல்லிய இருள் பரவிக் கொள்கின்றது. சூரியன் மறைந்து போய்க் கொண்டிருந்தாலும், இடத்துக்கிடம் மெல்லிய தங்க நிறம் பரவியிருந்த ஆகாயத்தின் மூலையில் எட்டிப் பார்ப்பதற்கு துடிக்கும் சந்திரக் கதிர்களைக் காண்கிற தேரர் மிகுந்த மன மகிழ்வோடு விழிகளை மூடிக் கொள்கிறார்.

(‘குசுமா எபிட்டி வல’ எழுதிய இந்தக் கதை (ஜெனிலேஷன் 1) நொனிவென கினி (அணையா நெருப்பு) எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. கலாச்சாரத் திணைக்களத்தினால் 2006 ஆம் ஆண்டில் இத்தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.)

பாண் விலையைக் கேட்டால்
பசியே பறந்துவிடும்
பால் தேநீரை மறந்து
நாட்கள் பலவாயிற்று.
ரிக்கற்றும் விலை சவடி
பொக்கற்றும் வெறுமையாயிற்று.
முந்திய விலை சொன்னால்
முறைக்கிறான் கடைக்காரன்.
“பிந்திய விலை தெரியாமல்
பிறகேன் இங்கு வந்தீர்?
இண்டைக் கொருவிலை
நாளைக் கொருவிலை.
இன்றிருப்பார்
நாளை இருப்பதில்லை
விலையும் அப்படித்தான்.
இதுதான் எங்கள் தேசம்.
தேசத்தில் பற்றிருந்தால்

ஏறும் விலையைக் குடும்.
நாட்டை விற்கவும் அதனை
வாங்கவும் ஆட்களுண்டு.
நீர் கண்டபடி கத்தினால்
காஸ் விலை இறங்குமோ?
‘பொருளாதாரம் உயருதாம்’
விலை உயர்ந்தால் என்ன?
பேர்சை எடும் சொன்ன
காசைக் குடும்”

இலங்கை என்னும் பெயர்ச்சொல்

- வாகரை வாணன்

பல்லாண்டு காலப் பழமையும் பெருமையும் உடையது நமது நாடு. இந்தியாவின் தெற்கில் ஒரு சிறு பகுதியாக இருந்து கடல் கோளால் பிரிக்கப்பட்டு ஒரு தீவாகப் பரிணமித்த இந் நாட்டிற்கு மக்கள் பல்வேறு பெயர்களைச் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். அப் பெயர்களில் இலங்கை என்பதும் ஒன்று.

இப்பெயர் (இலங்கை) சிலப்பதிகாரம் என்னும் செந்தமிழ்க் காப்பியத்தில் தான் முதன் முதலில் இடம் பெற்றுள்ளது என்று கூறும் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தமது கூற்றுக்குச் சான்றாக அல்லலக்கியத்தில் வரும் “கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு” எனும் பாடல் அடியை எடுத்துக் காட்டுவார். பேராசிரியரின் ஆய்வின்படி இலங்கை எனும் சொல் லங்கா எனும் சங்கதச் சொல்லின் திரிபாகும் (இளங்கதிர்-1979).

இளங்கதிரில் பேராசிரியர் இவ்வாறு எழுதியிருப்பினும் இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதி காரத்திற்கு முன் எழுந்த சிறு பாணாற்றுப்படை, புறநானூறு ஆகிய சங்க இலக்கியங்களில் இலங்கை எனும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமையைப் பின்வரும் பாடல்கள் காட்டும்.

தொன்மாவிலங்கைக் கருவொடு பெயரிய
நன்மாவிலங்கை மன்னருள்ளும் -

(சிறுபாணாற்றுப்படை)

பெருமாவிலங்கைத் தலைவன் சீறியாழ்
இல்லோர் சொன்மலை நல்லியக் கோடனை.... (புறம்-176)
நெல்லமல் புரவின் இலங்கை கிழவோன்
வில்லியாதன்.... (புறம்-379)

இப்பாடல்களில் காணப்படும் இலங்கை என்னும் பெயரைக் கொண்ட ஊர்கள் இன்றும் தமிழ்நாட்டிலுள்ளன. எனவே, இலங்கை எனும் பெயர் நம் நாட்டிற்கு மட்டும் உரியதல்ல. இது தொடர்பாக ஆய்வறிஞர் மயிலை, சீனி வெங்கடசாமி அவர்கள் இவ்விதம் எழுதுவார்.

கடற்கரை ஓரமாக நீரும் நிலமுமாக அமைந்த இடம் இலங்கை, என்று பெயர் பெறும். ஆறுகள் கடலில் கலக்கின்ற இடத்தில் கிளைகளாகப் பிரிந்து இடையிடையே நீரும் திடலுமாக அமைவதுண்டு. அன்றியும் காயல் என்னும் பெயருள்ள நீர்த்தேக்கமும் கடற்கரை ஓரமாக அமைவதும் உண்டு. இவ்வாறு நீரும் திடலுமாக அமைந்த இடத்தை லங்கா (இலங்கை) என்று ஆந்திரநாட்டார் இன்றும் வழங்குவர். நீரும் திடலுமாக அமைந்த பட்டின நாடு மாவிலங்கை என்னும் பெயர் பெற்றிருந்தது. (லங்கா அல்லது இலங்கை என்பது பழைய திராவிட மொழிச் சொல் என்று தோன்றுகிறது.) இப்போதும் ஓய்மா நாட்டு மாவிலங்கைப் பகுதியில் ஏரிகளும் ஓடைகளும் உப்பளங்களும் காணப்படுகின்றன. (மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பக்-113.)

மயிலையாரின் இவ்விளக்கம் ஒரு புறம் இருக்க இலங்கை என்னும் சொல் இலங்கு என்னும் சொல்லில் இருந்து தோன்றியிருக்கக் கூடும் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. ஏனெனில் இச் சொல்லுக்கு (இலங்கு) குளம் என்னும் பொருள் உண்டு. அதாவது குறைந்த அளவு நீரினிடே அமைந்துள்ள ஊர் இலங்கை என்று இதற்கு நாம் பொருள் கொள்ளலாம். மேலும்,

இலங்கை எனும் சொல்லுக்கு ஆற்றிடைக்குறை என்று தமிழ் அகராதி நிகண்டு ஆகியன பொருள் தந்திருப்பதும் நமது கவனத்திற்குரியது.

இவ்விளக்கம் தமிழ்நாட்டில் இலங்கை என்னும் பெயர் பெற்றுள்ள ஊர்களுக்கு ஏற்புடையது எனினும் நமது நாட்டிற்கு (கடல் சூழ் இலங்கை) இது எவ்விதம் பொருந்தும் எனக் கேள்வி எழலாம். எனவே, இது பற்றி இங்கு சிறிது விளக்குதல் அவசியமாகின்றது.

இலங்கையையும் தமிழகத்தையும் இன்று பிரித்துக் கொண்டிருக்கும் பாக்குநீரிணை ஒரு காலம் தரையாக இருந்ததாகவும் பின் அதனைக் கடல் கொண்டதாகவும் நில நூல் வல்லார் கூறுவர். இதனை, கி.பி.2^{ம்} நூற்றாண்டில் தோற்றம் பெற்ற செந்தமிழ்க் காப்பியம் சிலப்பதிகாரம் “பஃறுளியாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்துக் குமார்க்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள” என்று கூறும்.

சிலம்பு தரும் இந்த வரலாற்றுச் செய்தி இலங்கைக்கும் தமிழகத்திற்குமிடையே ஆறு ஒன்று ஓடியதை உறுதி செய்யும். இந்த ஆறு பஃறுளியாகவோ அல்லது குமார்க்கோடு (கோடு என்பதற்கு நீர்க்கரை என்றும் பொருள்.) ஆகவோ இருக்கலாம். அதே நேரம் இவ்வாறுகள் காலநிலை காரணமாக ஆழம் குன்றி இலங்கு எனத் தோற்றம் தந்திருக்கக் கூடும்.

இவ்விதம் “இலங்கு” என ஆறு வற்றியிருந்த காலத்திலேயே வால்மீகி கூறுவது போன்று இராவணன் சீதையுடன் கழுதை பூட்டிய வண்டி மூலம் அந்தச் சாகரத்தைக் கடந்து இலங்கையை அடைந்திருக்க வேண்டும்.

சாகரம் என்னும் சொல்லுக்கு இன்று கடல் என்றே பொருள். ஆனால், ஆதிகவி வால்மீகியின் காலத்தில் அதற்கு ஏரி என்று பொருள் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. இதனை, இந்தியாவில், கிருஸ்ராஜசாகரம், இராமசாகரம், இலட்சுமிசாகரம் என்னும் பெயரிலுள்ள ஏரிகள் எடுத்துக் காட்டும் என்பார் ஆய்வறிஞர் மயிலை.சீனி.வேங்கடசாமி அவர்கள். (ஆய்வுக் கட்டுரைகள், பக்-69)

கடல், ஏரியாகியமை பலருக்கு ஆச்சரியத்தைத் தருதல் கூடும். ஆனால், ஒரு சொல் தனது பழைய பொருளை உதறிவிட்டு புதிய பொருளை உள்வாங்கிக் கொள்ளல் மொழி வளர்ச்சியில் ஒரு இயல்பான நிகழ்வு. உதாரணத்திற்குக் கதலி என்னும் சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். இதற்கு (கதலி) முன்பு வாழை என்றே பொருள் இருந்தது. ஆனால் இன்று வாழையின் ஓர் இனத்தையே இச்சொல் குறிக்கும்.

இலங்கை, லங்கா என்ற இரு சொற்களும் பழந்திராவிட மொழிச் சொற்கள் என்று அறிஞர் சீனி. வேங்கடசாமி அவர்கள் கருதுதல் சரி என்றே படுகின்றது. ஏனெனில் லங்கா என்னும் பெயருடைய ஊர்கள், மலையாளம், துளு ஆகிய திராவிட மொழிகள் பேசப்படும் மாநிலங்களிலும் இருப்பதாக அறிஞர் அவர்கள் அதே ஆய்வுக் கட்டுரையில் தெரிவித்துள்ளார். எனினும், இச் சொற்களில் நிறைவுடைய இலங்கை என்னும் சொல்லே பேச்சுவழக்கில் இகரம் கெட்டு “லங்கை” ஆகி பின், “லங்கா” என வழங்கி வருகிறது எனலாம்.

உக்கிரப் பரம்பல்

சை. சி. மு. த. ம. தி. - ம. சி. ப. சி. யா

பச்சைத் தலைப்பாகை கட்டிய ரப்பர் மரங்கள் 'சீக்கிரம் வாருங்கள்' என்பது போல் அதிகாலை இளம் காற்றில் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தன! மரங்களின் பீலிகள் ஆண்மையுடன் ஒண்ணுக்கு இருக்கத் துடிப்பது போல் நீட்டிக் கொண்டிருந்தன.

சைக்கிள் மணிகளின் ஓசையும் பால் வாளிகளின் உரசலும் அந்த அதிகாலையில் தோட்டம் விழித்துக் கொண்டு படுக்கையைவிட்டு எழுந்து விட்டது என்பதற்கு அடையாள மாக்கியது.

தனலட்சுமி சைக்கிளை வேகமாக மிதித்தாள். போகும் போதே மாரியம்மன் கோயிலின் முன் வேகத்தைச் சுருக்கி ஒரு முறை நெஞ்சில் கை வைத்து 'அம்மா தாயே இன்னிக்காவது நீ உதவி செய்! தங்கம்மாவைவிட இன்னைக்கு என் பால் கூடுதலாகக் கிடைக்கணும்!' அவள் வாய் முணு முணுத்தது.

கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த வேப்பமரத் தடியில் படுத்திருந்த பெட்டை நாயொன்று எழுந்து காலை முன்னே பின்னே நீட்டி வாயை விகாரமாகத் திறந்து சோம்பல் முறித்தது! 'தங்கம்மா புருசன் இன்னிக்கு டாக்சி ஓட்டப் போறானும் டாக்சி...பெரிய டாக்சி! நான் ஏறாத டாக்சியா?' தனலட்சுமியின் வாய் முணுமுணுத்தது. கால்கள் ஏதோ ஆத்திரம் வந்தது போல் வேகமாக சைக்கிள் பெடலை மிதித்தன.

'இன்னிக்கு ரெண்டுல ஒண்ணு பாத்திடுறேன் அவளா நானாணு! எனக்கு என்ன அவள் போல அஞ்சு புள்ள பெத்த உடம்பா? ரெண்டே ரெண்டு முத்தாட்டம்! எப்பவுமே அவளுக்கு பவுண்டு கூடியே நிற்குது. பக்கத்து பக்கத்து நிறை தான் வெட்டுறோம். என்ன மாம்மாலம் செய்வாளோ தெரியலியே? பால் நிறுத்துற கிராணிக்கு இவமேலே ஒரு கண் போல அதான் கூட கூட பவுண்டு எழுதுறாணு கருப்பாய் கிழவி சொல்றதிலும் உண்மை யில்லாமலா இருக்கும்?'

சைக்கிளை தன் நிறையின் அடிவாரத்தில் நிறுத்தினாள் தனலட்சுமி.

"இன்னிக்கு நான் தான் முதல்லென வந்துட்டேன் பவுண்டு எகிறி நிற்கப்போகுது! தங்கம்மா முகத்துலெ ஈயாடாது" வாய் தனக்குள் முணுங்கினாலும் கைகள் வாளியையும் காண்டாவையும் தூக்கியது. மீனா கொடிகளை விலக்கியவாறு தனது நிறையை அடைந்தாள்.

வாளிகளை வைத்து விட்டு உளியை கையில் எடுத்து சுருக்குப் பையை இடுப்பில் இறுக்கினாள். முதல் மரத்தில் 'சரச் சரக்' கென்று சீவிய பொழுது பால் 'விடு விடு' வென்று பீலி வழியாக மங்கில் கொட்டியது. ஏற்கனவே எடுத்த ஓட்டுப்பாலை பையில் திணித்தாள். அடுத்த மரத்துக்குத் தாவினாள்.

தனக்கு எப்படி இந்த சுறு சுறுப்பு வந்தது? ஏற்கனவே இருந்தது தான். சரியா பயன்படுத்தவில்லை. இன்று முதல் நான் முதல் ஆள்! தனலட்சுமி அடுத்த மரத்தை அடைந்த பொழுது பக்கத்து நிறையில் ஆள் நடமாட்டத்தின் சத்தம் கேட்டது நிமிர்ந்து பார்த்த பொழுது தனலட்சுமியின் வயிற்றில் யாரோ நெருப்பு வைத்தது போல் பற்றி எரிந்தது.

"நான் தான் முத ஆளுன்னு இருந்தேன் இவ எப்படி முப்பது மரத்துக்கு மேலே வெட்டாளோ எனக்கு முந்தியே தலையிலே விளக்கைக் கட்டிக் கிட்டு வந்துட்டாளோ! பாவி இன்னைக்கு நீயா நானாணு ஒரு கை பார்த்துடுறேன். மூதி தேவடியா இதோ வாரென்டி..." தனலட்சுமி வேகமாக மரத்துக்கு மரம் தாவினாள்.

"என்ன தனலட்சுமி...பார்த்து பக்குவமா மரத்தைச் சீவு! காயம் படப்போவுது! புது மரம் கன்னிப் பொண்ணுங்க மாதிரி மெதுவா சீவனும் நிறைகளின் ஊடே நரம்புகள் போல ஓடும் ஒற்றையடிப்பாதையில் குரல் கொடுத்தவாறு கங்காணி மாரியப்பன் இவளை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்"

வெய்யிலில் தலை தூக்கிப் பார்க்கும் ஒணாணைப் போல தனலட்சுமி தலையைத் தூக்கினாள்.

"காலையிலெ வெல்லன வந்தா தானே வேலையை சுறுக்கின்று முடிக்கலாம். உன் புருஷன் ராத்திரியெல்லாம் தண்ணியைப் போட்டுட்டு உன்னை சும்மா விட்டுருக்க மாட்டான் அங்கே பாரு தங்கம்மாவெ முப்பது மரத்தைத் தாண்டிட்டா!" மாரியப்பனின் வாயில் வெற்றிலைச் சாற்றோடு கேலியும் கிண்டலும் கலந்து வந்தன.

தனலட்சுமி வாயைத் திறக்கவில்லை. தங்கம்மாவை இப்படி புகழ்றானேன்னு வயிற்றில் மீண்டும் நெருப்பு பொறி பறந்தது!

மாரியப்பன் அடுத்த நிறையை நோக்கி நடந்தான். வெற்றிலையோடு கத்தகாம்பை கலந்து போடும் அவனுக்கு வாய் சிவந்திருந்தாலும் பெண்களிடம் பச்சை பச்சையாகத்தான் பேசுவான்.

"என்ன ராத்திரி உன் புருஷன் இடுப்பை உடைச்சிட்டானு? ஆட்டி ஆட்டி நடக்கிற" இப்படி எல்லாரிடமும் பேசுவதால் யாரும் அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

காலை வெய்யில் இலைகளின் ஊடாக எட்டி எட்டிப் பார்த்து கண் சிமிட்டியது.

இந்தா அந்தா வென்று முந்நூறு மரங்களை வெட்டிய களைப்பில் கீழே உட்கார்ந்தாள் தங்கம்மா. வாளிக்கருகில் பிளாஸ்டிக் பெட்டியில் வைத்திருந்த தோசைகளை எடுத்து வாயில் திணித்த பொழுது காலையில் காப்பி கூட குடிக்காமல் வந்து விட்டது அப்பொழுது தான் அவளுக்கு ரூபகம் வந்தது. போத்தலில் கொண்டு வந்த தண்ணீரை எடுத்து இரண்டு மடக்குக் குடித்த பொழுது களைப்பு கொஞ்சம் குறைந்த மாதிரி இருந்தது அவளுக்கு.

"எக்கா தோசையிருக்கு சாப்பிடுறியா?" தனலட்சுமியை நோக்கிக் குரல் கொடுத்தாள் தங்கம்மா.

"தோசையும் வேணாம் ஒரு எழுவும் வேண்டாம், இன்னும் அம்பது மரம் பாக்கி இருக்கு. உனக்கென்னடியம்மா மரத்தைவெட்டி முடிச்சிட்டே!" நெஞ்சிக்குள்ளிருந்ததை வாய் வழியாகக் கொட்டினாள் தனலட்சுமி.

தங்கம்மா எதுவும் பேசவில்லை. இவள் இப்படித்தான் எப்போதும் என்று நினைத்த பொழுது பாவம் பசியாறியிருக்க மாட்டான் என்ற நினைப்பும் வந்தது.

‘கை, கால், காது, கண், ஏன் வாய் பேசாத ஊமைகளைக் கூட கடவுள் படைத்து விடுகிறான்.’ எங்காவது வயிறு இல்லாத மனிதன் இருக்கிறானா? இவளுக்கு என்ன கேடு? கொடுத்த தோசையை இப்படி வேண்டாங்கிறேன்’ என்று நினைத்தவாறு அடுத்த தோசையை எடுத்து வாயில் வைத்த பொது ‘கடா முடா’ வென்று வயிற்றுக்குள் ஏதோ புரட்டியது.

அதிகாலையில் கக்கூஸ்ஸிக்குப் போனபோது வரிசையாக சினிமா டிக்கெட் எடுப்பது போல கூட்டம் அது பொது கக்கூஸ் அங்கே போவதற்கே தங்கம்மா இரண்டு முறை யோசிப்பாள். ‘இவன் பொண்டாட்டி அவனோடு படுத்தா, அவ புருசன் இவனோடு படுத்தானு கரிக்கட்டையில் எழுதி வைச்சிருப்பாங்க... எழுதிற்றதையும் ஒழுங்கா எழுதியிருக்க மாட்டாங்க.. தோட்டப் பள்ளிக் கூடத்து வாத்தியாரு படிச்சிக் கொடுக்கிறதை ரிப்போர்ட் காட்டுலெ பார்த்துத் தெரிஞ்சிக்க வேணும். அந்த லட்சணத்தை இங்கே தெரிஞ்சிக்கலாம்! தினுச தினுசா படம் போடுறதை மட்டும் சரியா வரைஞ்சிருப்பாங்க... எங்கே... எப்படி இதையெல்லாம் பார்த்தானுங்க... கண்ணாவி! ஆமா, நம்ம லையத்துலெ மூனு ருமா வைச்ச கட்டிருக்கான்? புள்ளைங்க தூங்கிடுச்சின்னு நினைச்ச சகலத்தையும் ஒரே இடத்துலெ வைச்சிக்கிட்டா இந்த பசங்க ஏன் இப்படி வரைய மாட்டாங்க?’ இந்த நினைப்போடு வயிற்றில் ஏற்றப்பட்ட யுத்தத்தை தற்காலிக போர் நிறுத்தம் செய்துவிட்டு பால் எடுக்க முதல் மரத்தை நாடினாள் தங்கம்மா.

தனலட்சுமிக்கு இன்னும் ஒரு இருபது மரம் பாக்கி வேகமாக சீவினாள்! வெட்டு முடிந்த கையோடு வானியை எடுத்துக்கொண்டு பால் எடுக்கச் சென்றாள்! தங்கம்மாவை மிஞ்சிவிட வேண்டு மென்ற எண்ணமே தலைக்கு மேல் இருந்தது. முதல் பங்கை எடுத்தபொழுது அதில் முக்கால் வாசிப்பால் தான் வடிந்திருந்தது. சொட்டுச் சொட்டாக பீலி வழியாக பால் வந்து கொண்டிருந்தது. அதையெல்லாம் பார்க்க தனலட்சுமிக்கு நேரமில்லை.

ஒரு வழியாக பாலை இரண்டு வானிகளிலும் நிரப்பிய பிறகு தங்கம்மா நிமிர்ந்தாள். காண்டாவை மாட்டிய பொழுது இனி வயிறு தாங்காது என்பதை உணர்ந்தாள்.

‘யக்கா கொஞ்சம் பாசா வரை போயிட்டு வந்துடுகிறேன். வலுறு கலக்குது... நான் வந்ததும் ஒன்னா போகலாம்!’ என்று கூறியவாறு கீழே இறங்கினாள் தங்கம்மா.

“ஊம் ஊம்” என்ற வார்த்தையைத் தவிர வேறு பேச்சில்லை தனலட்சுமியிடம்.

கீழே பாசாவில் ஓடும் ஓடைப் பக்கம் பாம்பு படமெடுப்பது போல் தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தாள் தனலட்சுமி. தங்கம்மாவின் பால் வானியைப் பார்த்தவளுக்கு வயிற்றில் மீண்டும் ‘குபீர்’ நெருப்பு. ‘இப்படி தளம்ப தளம்ப பால் சேர்ந்திருக்கே’ என்று நினைத்தவுடன் நெருப்பு மேலேழுந்து சுடர் விட்டு எரிந்தது.

இன்று எப்படியும் அவளை மிஞ்சிவிட வேண்டுமென்று காலையில் புறப்பட்ட பொழுது செய்த சபதம் நினைவுக்கு வந்தது தனலட்சுமிக்கு.

‘முடியாது இன்னிக்கு நான் ஜெயிச்சே ஆகனும்’ என்ன செய்யலாமென்று யோசித்தாள்.

காடையொன்று புதருக் குள்ளிருந்து தலையை எட்டி எட்டி நடந்தது, ‘சரக்சரக்’ கென்று சருகுகளில் பட்டும் படாமலும் நடந்தது. மீனா கொடிகளுக்குப் பின்னே ஏதோ அசைவது தெரிந்தது. பாம்பு! காடையை ஒரே பாய்ச்சலில் வாய்க்குள் கௌவிய வேகத்திலேயே மீனா செடிக்குள் மறைந்து விட்டது. சரியான திருட்டுப்பாம்பு.

“பாம்பு...பாம்பு...பாம்பு” கீழே பாசாலை நோக்கி சத்தம் போட்டாள் தனலட்சுமி. காலால் வேகமாக தங்கம்மாவின் வானிகளைத் தரையில் தள்ளி விட்டாள். தரையெங்கும் ரப்பர் பால் உருண்டு ஓடியது! இரண்டு வானிகளும் காலி!

பாசாலிலிருந்து தங்கம்மா “என்ன, என்ன?” என்று கேட்டவாறு மேலே ஓடி வந்தாள்.

“பாம்பு! தங்கம்மா பாம்பு!” பெரிய மலைப் பாம்பு!! மேலே மரத்திலிருந்து நேரா பால் வானியை கவித்திடுச்சி... அதோ அந்த புதர்லெ மறைஞ்சிடுச்சி... பாம்பு பெரிய மலைப்பாம்பு! தனலட்சுமி மீண்டும் அதையே சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

அது கிடக்குது... உனக்கு ஒன்றும் ஆயிடலயே அது வரை சாமிக்கு நன்றி சொல்லு தங்கம்மா அவளைத் தேற்றினாள்.

“பாவம் உனக்கு ஏதும் ஆகலையே! அந்த மலைப் பாம்பு உன்னைச் சுற்றியிருந்தா என்ன ஆவறது? தைரியமா இருக்கா... பால் தானே வீண் போயிடுச்சி நாளைக்கு சேர்த்து எடுத்துக்கலாம் நீ புறப்படு!

தனலட்சுமி பாம்பு போன இடத்தை மீண்டும் காட்டினாள். கொஞ்ச நேரம் அந்தத் திசையை உற்றுப் பார்த்த தங்கம்மா

எதுவும் பேச வில்லை. பாம்பு வந்து போனதற்கு சுவடா உண்டு? அதுவும் இது பொறாமைப் பாம்பு! பெரிதுதான்”

இருவரும் நிறையை விட்டுக்கீழே இறங்கினார்கள் பால் நிறைந்த தனது வாளிகளையும் தங்கமாவின் வெறும் வாளிகளையும் பார்த்து வயிற்றில் மூண்ட நெருப்பை அணைத்துவிட்டாள் தனலட்சுமி.

இன்று தங்கம்மாவின் கணவன் வடிவேலு புதியதாக டாக்சி எடுத்துள்ளான். நாள் வாடகைக்கு.

காலையில் வெளிக்காட்டு வேலைக்குச் செல்லும் அவன் மத்தியான வேளையில் இந்த டாக்சி ஓட்ட நினைத்து பலகாலம் முயன்று இன்று தான் அது நிறைவேறியது. இப்படியே தோட்டத்தில் இருந்தா எப்படி? பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க தான் அதிகம் உழைக்க வேண்டுமென்று அவன் தங்கம்மாவிடம் அடிக்கடி சொல்லுவான்.

அந்த புதிய டாக்சி தங்கம்மாவின் லையத்து வாயலில் வந்து நின்ற பொழுது தோட்டமே குழுமி விட்டது. அது ஒரு அதிசயம், அவர்களுக்கு!

தங்கம்மாவின் மனதில் குதூகலம்! காலையில் மலைப்பாம்பில் ஏற்பட்ட சேதத்தை அவள் மறந்து விட்டாள்! ஒரு வழி அடை பட்டால் ஒன்பது புது வழிகள் திறக்குமென்று அவள் அடிக்கடி கூறுவாள்.

டாக்சியை எடுத்ததும் முதன் முதலாக தனது குடும்பத்தை பக்கத்துத் தோட்டத்துக்கு படம் பார்க்க அழைத்துச் செல்வதாக வாக்குறுதியளித்திருந்தான்.

தங்கம்மா சேலையுடுத்தி தலையில் பூ வைத்து வாசலியே காத்திருந்தாள். அப்போது அவ்வழியாக தனலட்சுமி தலையைத் தொங்கப் போட்ட படி நடந்து போனாள். டாக்சியை நிமிர்ந்து கூட பார்க்கவில்லை.

“யாக்கா யாக்கா... தனலட்சுமியக்கா” தங்கம்மா வாயிற் படியைத் தாண்டி தனலட்சுமியிடம் ஓடினாள்.

“என்னக்கா இன்னும் அந்தப் பாம்பையே நினைச்சிக்கிட்டிருக்கியா? அது கெடக்குது! இன்னிக்கு வீட்டுக்

காரர் புதுசா டாக்சி எடுத்திருக்காரு. பக்கத்துத் தோட்டத்துள்ள கல்யாணப்பரிசு படம் போடுறாங்க” நீ தான் அந்தப் படத்தை பார்க்கணுமுன்னு இருந்தியே. வா அக்கா ஒன்னா போய் - அதுலேயும் இந்த புது டாக்சியிலே போய் பார்த்துவிட்டு வந்துடுவோமக்கா... மறுப்பு சொல்லாமெ வாக்கா” தங்கம்மா அவளின் தோளில் கை வைத்து வாஞ்சையோடு அணைத்தாள்.

தனலட்சுமிக்கு சங்கடமாக இருந்தது. உடல் நெளிந்து நின்றாள். அவளுக்குக் காலை சம்பவம் கண்முன் வந்து நின்றது.

டாக்சியிலே தானே போகப் போகிறோம் கல்யாணப்பரிசு படத்தை எப்படியும் பார்க்க எத்தனையோ முறை முயன்றும் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த மனவோட்டத்தில் இதோ வந்துடுறேன் என்று கூறியவாறு உடைமாற்றப் போனாள் தனலட்சுமி.

சிறிது நேரத்தில் அனைவரும் டாக்சியில் புறப்பட்டார்கள். குழந்தைகளின் குதூகலம் தோட்டத்தைச் செவிடாக்கியது.

பின் பக்கத்தில் கதவுப் பக்கமாக ஒண்டி ஒண்டி அமர்ந்தாள் தனலட்சுமி.

“நல்ல தாராளமாக உட்காருக்கா... ஏன் வெட்கப்படுறே? இது நம்ம டாக்சி!” தங்கம்மா ஒதுங்கி அவளுக்கு இடம் கொடுத்து உட்கார்ந்தாள்!

தனலட்சுமிக்கு திடீரென்று உடல் சிலிர்த்தது.

அவளின் சேலை வழியாக காலையில் பார்த்த மலைப்பாம்பு டாக்சியின் கதவை யாரும் அறியாமல் திறந்து கொண்டு கீழே இறங்கி ஓடி மறைவதுபோல் உணர்ந்தாள்!

தனலட்சுமி தங்கம்மாவை அணைத்துக் கொண்டாள்.

பாம்புகள் ஒரே இடத்தில் இருக்காது! தனக்கான உணவு தேடி அதுவேறு இடங்களில் ஊர்ந்து கொண்டிருக்கலாம்! இப்படி நினைத்த தனலட்சுமி மீண்டும் சேலையை உதறி விட்டு “சனியன் தொலைஞ்சிப் போச்சி” என்று மனதிற்குள் சொல்லிக் கொண்டாள்!

செங்கதீர்ச் செல்வணைப் போற்றிடுவோம் - அவன்

செய்யும் கருணையை ஏத்திடுவோம்

பொங்கலிட்டின்று மகிழ்ந்திடுவோம் - அந்தப்

பூரிப்பில் துன்பம் மறந்திடுவோம்

மலருக்கு வண்ண நிறம் கொடுப்பான் - பயிர்

வாழ ஒளியினை நல்கிடுவான்

பலருக்கும் கண்கண்ட தெய்வமவன் - அவன்

பாதங்கள் போற்றி மகிழ்ந்திடுவோம்

இருளினை நீக்கி ஒளி தருவான் - நம்

இடரினை நீக்கி அருள் புரிவான்

வருவன நன்றென ஆக்கிடுவான் - எங்கள்

வாழ்வு சிறக்க அருள்புரிவான்

பொங்கல்

நன்னாள்

-புலவர் ம. பார்வதிநாதசீவம்

விண்ணில் ஓவியந் தீட்டிடுவான் - கலை

விளைக்கும் பணியை எமக்கிடுவான்

பண்ணமை பாடற்பொருளாவான் - காலைப்

பாரினைப் “பாரெ”ன்றழுகு செய்வான்

வானச் சிரிப்பினை மாறி என்போம் - இந்த

வையச் சிரிப்பை நெற்காணி என்போம்

ஏனைச் சிரிப்புச் சிரிப்பதற்கே - நாம்

என்றும் கூடரினை வேண்டி நிற்போம்.

இனியத் தேடி...

■ சத்திரகர்த்தா ஓடுகாருத்தன்

இயன்றவரை
பொறுத்துப் பார்த்துவிட்டேன்
முடியவில்லை என்னால்

எனக்குள்ளேயே மெளனித்து
மரணித்துப் போவதைவிட
போர்க்கோலம் பூண
அவாவுகிறது பாழ்மனது

இனி மறைப்பதற்கு
என்னிடம் எதுவுமில்லை
ரகசியங்களின் அவசியமின்றி
அனைத்துமே
அரங்கிற்கு வந்துவிட்டன.

என்னை தினம் தழுவிய
உன் வார்த்தைப் போலிகளில்
தோய்ந்திருப்பது விசமென்று
புரிய நாளாயிற்று

அழகாய் சிறகு விரித்துப் பறந்த
என் இல்லற வாழ்க்கையில்
மெல்ல மெல்ல என் இறகுகள்
உன்னால் கத்தரிக்கப்பட்டன
நான் அறிந்து கொள்ளாமலே!

நிம்மதியும் மகிழ்வுமே
எமது தெரிவுகளை
ஓர் அதிகாலை வண்ணத்துப்பூச்சியாய்
பறந்து கொண்டிருந்தபோது
சுட்டெரிக்கும் வார்த்தைகள்
சுழல் காற்றாய் தாக்கியது

நிலவின் குளிரில் காற்றின் தழுவலாய்
அதிகாலை மலர்கின்ற
பூக்களின் உயிர் நிழலில்
குரலெழுப்பும் பறைவைகளின்
இனிய சங்கீதமாய்
வார்த்தைகளால் விடும்
இதய தடவல்கள் எல்லாமே
எங்கோ தொலைந்து போயின.

ஓர் அலைவெளி மதியத்தில்
குடைநிழல்தானுமின்றி
விரும்பியோ விரும்பாமலோ
இல்லச் சிறையில்
அவலங்களின் ஆதிக்கத்துடன்

தொடர்கிறது தகிப்பாய்
விழியோர நீர்க்கசிவுடனே.

முள்ளென துளைத்து
உறைக்கும் இரவுகளாய்
வேட்கை தீர்ப்பதுவாய்
தினம் நிர்வாணப்பட்டோடும்
அவமானங்களால்
சிதைந்து போகிறது மனது.

விடியலை எப்போதும்
மனம் எதிர்பார்த்தபடி
மிருதுவாய் மலரும் காலையில்
தொலை தூரத்திலிருந்து
இசைக்கும் பறைவைகளினது
இனிய ஓசைகளுடன் கலந்து
மகிழ்ந்திருப்பேன்
நீ துயிலெழும்பும் வரை!

தாட்சாயணியின் சிறுகதைகளினூடான பெண்மையக் கருத்துகள்

அம்பிகை வேல்முருகு
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

இன்றைய தலைமுறையைச் சார்ந்த புதிய பெண் படைப்பாளிகளுள் ஒருவராக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த தாட்சாயணி தடம் பதித்துள்ளார். இவரது இயற்பெயர் பிரேமினி சபாரத்தினம் என்பதாகும். 2004 ஆம் ஆண்டிற்கான ஞானம் சஞ்சிகையின் விருதுபெற்ற சிறுகதைத் தொகுப்பாக இவரது பன்னிரண்டு சிறுகதைகளடங்கிய 'ஒரு மரணமும் சில மனிதர்களும்' எனும் நூல் வெளிவந்துள்ளது.

இலக்கியப் படைப்பில் பெண் எழுத்தாளர்களது படைப்புகளை இரண்டு வகைக்குள் உள்ளடக்கலாம்.

1. தமது எழுத்துக்களினூடாகப் பெண்களது பிரச்சினைகளையும் துயர்மிகு நிலையையும் விளக்கி அதனூடாக அவர்களமேல் பரிவை ஏற்படுத்தச் செய்வன.
2. பெண்களது அடிமை வாழ்வை வீரியத்தோடு எதிர்த்து நின்று பெண்விடுதலை பேசுவன.

தாட்சாயணியின் கதைகளை முதலாவது வகைப் பாட்டிற்குள் உட்படுத்தலாம். ஒரு பெண் எழுத்தாளர் என்னும் வகையிலே சமூகத்திலே பெண்களது அந்தஸ்து, சமூகம் பெண்களை நோக்கும் முறைமை, குடும்ப அமைப்பில் அவர்களது செயற்பாடு என்பன பற்றியனவாக இவரது கதைகள் அமைந்துள்ளன. இலங்கையின் போர்க்கால அவலங்களையும் தமது கதைகளிலே 'பெண்' என்னும் இருத்தலில் நின்று பார்த்துள்ளமை சிறப்பு மிக்கதாக உள்ளது.

இலக்கியத்தினூடாகப் பெண்கள் தமது இருத்தலையும், சமூகத்தில் ஆணுக்குச் சமமான தமது சம அந்தஸ்து நிலையையும் உறுதி செய்வதுண்டு. இதனூடாக, மரபு எனப் போற்றப்படும் பலவற்றின்மீதும் பெண்ணிலைவாதச் சிந்தனைகளினூடாகப் போர் தொடுப்பார்கள். இச்செயற்பாடானது இலக்கியத்தினூடாக சமூகத்தில் பெரும் மாறுதலைப் பெண்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தல் என்ற வகையாக அமையும். ஆனால், இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ள தாட்சாயணியின் கதைகள் இதற்கு மாறானவையாக அமைந்துள்ளன. இவை, மரபு வழிப்பட்ட பெண்ணின் செயற்பாடுகளைப் பெண்மையக் கருத்துகளோடு விளக்குவனவாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது 'மழை' என்ற சிறுகதையானது ஓர் இளம் பெண், சிப்பாய்களால் வல்லறவுக்கு ஆட்பட்டு அதன் பலனாக மனநோயாளியாவதை விளக்குகின்றது. ஆணாதிக்கச் சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு நடக்கும் கேடு இக்கதையினூடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. தாட்சாயணி இக்கதையில் சொல்ல வந்ததைக் குறியீட்டு முறையைப் பயன்படுத்திச் சற்றுக் குழப்பிச் சொல்லியிருந்தாலும், மனதில் மிகுந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் கதையாக இது அமைந்துள்ளது. பெண்களது ஆளுமை விருத்திக்கு அவர்களது பாலியல்பே தடையாக அமைகின்றமையை இக்கதை விளக்குகின்றது. 'ஆணின் வன்புணர்ச்சிக்கு ஆளாக நேரிடும் அதனை ஒரு விபத்தாகக் கொள்ளல் வேண்டும்' என்ற சிந்தனையைப் பெண்ணியம் பேசும் ஆண் எழுத்தாளர்களும் பெண்ணியவாதிகளும் கூறிக்கொண்டிருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில், தாட்சாயணியின் மழை என்ற சிறுகதையானது ஆசிய கலாசாரப் பின்னணியிலே வன்புணர்ச்சி பற்றிப் பேசுவதுகூட

ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கைச் சூழலையும் அனுபவத்தையும், அறிவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதை உணர்த்தி நிற்கின்றது. வன்புணர்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்ட ஒரு கிராமியச் சிறுமியின் பதற்றத்தையும் மன அழுத்தத்தையும் உளவியல் நிலை நின்று இக்கதை சிறப்பாக விளக்குகின்றது.

'சோதனைகள்' என்ற கதையானது மாதவிடாயினூடான அவஸ்தையையும் போர்ச் சூழலின் பின்னணியிலே பெண்களுக்கு மட்டுமே ஏற்படக்கூடிய அந்தரத்தையும் அவலத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. "இக் கதை ஒரு பெண்ணால் எழுதப்பட்டது" என்று படைப்பாளியை அறியாத எவரும் கூட கூறத்தக்கவகையில் பெண்களுக்கேயுரிய பிரச்சினை ஒன்றினை அவர்களது உடலியல் மற்றும் உளவியல் நிலை நின்று தாட்சாயணி புலப்படுத்தியுள்ள திறம் விதந்துரைக்கத்தக்கது.

'விடுபடல்', 'பெண்' ஆகிய சிறுகதைகள் பெண்களின் மன உணர்வுகளையும் ஏக்கங்களையும் வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. பெண்கள் தமது இருத்தலுக்கான செயற்பாடாக முகமற்றவர்களாக, முகமூடி அணிந்தவர்களாக மற்றவர்களுக்காகத் தமது உரிமை, அதிகாரம் என்பவற்றை விட்டுக் கொடுத்து வாழும் தன்மையை இக்கதைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பெண்மீது வாழ்க்கை முறைகள் திணிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், அதனை எதிர்க்கும் மனோபாவம் பெண்களிடம் இல்லை என்பதை இக்கதைகளினூடாத் தாட்சாயணி தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

மரபு நிலைப்பட்ட பெண் அமைப்புக்கும் நவீன வழிப்பட்ட பெண் அமைப்புக்கும் இடையிலான போராட்டமானது தற்போதும் இலக்கிய நிலையில் விரிவடைந்த வண்ணமாகவே உள்ளது. மரபு நிலைப்பட்ட பெண் மென்மையானவளாக, அடக்கமானவளாக இலக்கியங்களிலே சித்தரிக்கப்பட்டாள். இச்சித்திரிப்பு பல பெண்ணிய எழுத்தாளர்களால் மாற்றத்திற்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பல பெண் எழுத்தாளர்கள் தாம் பெண்கள் என்பதைத் தமது எழுத்துகளில் தெரியப்படுத்த விரும்பாமை அத்தகைய ஒரு செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக அமைகின்றது. அவர்கள் தம்மைப் 'பெண் படைப்பாளிகள்' என்று அடையாளப்படுத்தப்படுவதிலும் பார்க்க 'படைப்பாளிகள்' என்று அழைக்கப்படுவதையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர்.

லத்தீன் அமெரிக்க நாவலாசிரியையான லூயிசா வலன்சுவெலாவை (Luisa Valenzuela) ஒருமுறை பேட்டி கண்டபோது "நீங்கள் உங்களை ஒரு பெண்ணியவாதியாகக் கருதுகின்றீர்களா?" எனக் கேட்டதற்கு அவர் கூறிய பதிலை இங்கு தருதல் பொருத்தமுடையதாக அமையும் என்று கருதுகின்றேன்.

"நான் ஒரு பெண்ணாகப் பிறந்தமையை ஏற்கின்றேன். ஆனால், இயம்' என்னும் கோட்பாட்டிற்குள் ஆட்படுவதை நான் விரும்பவில்லை. நான் எந்தப் பிணைப்பிற்குள்ளும் உட்படுவதை விரும்பவில்லை. எனக்கு அடையாளங்கள் பிடிப்பதில்லை. ஆனால், பிறப்பிலிருந்தே ஒரு பெண்ணாகத் தான் சமூகத்தை எதிர்த்துப் போராடியுள்ளேன்."

(நன்றி: George Plimpton (Ed.), (2003), *Latin American Writers*)

atwork, The Paris Review, Modern Library, P.310)

இப்பதில் லூயிசா வலன்சுவெலாவின் எழுத்துலக நிலைப்பாட்டை நன்கு விளக்குவதாக அமைகின்றது. தாட்சாயணியின் வெளியில் வாழ்தல், 'ரங்கநாதனும் ரஞ்சித் பெரேராவும்', 'வெடிக்காய்' ஆகிய சிறுகதைகள் பெண் படைப்பாளிகள் என்ற அடையாளப்படுத்தல் இல்லாது எழுதப்பட்ட கதைகளாக அமைந்துள்ளன.

இத்தகைய பின்னணியிலே தாட்சாயணியை பெண்ணிய எழுத்தாளராக அல்லாமல் பெண்மையப் படைப்பாளியாகவே காணவேண்டியுள்ளது.

தற்போதைய போர்க்காலம் சூழ்நிலையின் பின்னணியில் யுத்தச் சூழ்நிலையானது பெண்களது இயக்கப் பாட்டை எப்படி மாற்றியமைத்துள்ளது என்பதை இவரது பல கதைகள் விளக்குகின்றன.

தாட்சாயணியின் வயது, எழுத்து, அனுபவம் என்பன அவரது கதைகளிலும் தொனிக்கின்றன. இனிமேல் அவரால் எழுதப்படும் கதைகளில் அவரது நோக்கும் போக்கும் இன்னும் முதிர்ச்சியும் ஆழமும் பெறக்கூடும். தமிழ் இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாமல் மேலைத்தேய இலக்கியம், ஆசிய இலக்கியம் என்பன மேலான பரிச்சயமும் இவரது எழுத்துக்களுக்கு மேலும் வலுவூட்ட உறுதுணை புரியும்.

இறுதியாக ஒன்று தாட்சாயணியின் படைப்புகள் மறந்துவிடப்பட்டனவாகவோ மறைத்துவிடப்பட்டனவாகவோ அமைந்துவிடல் கூடாது. இவரது படைப்புகள் இன்னும் பல தொகுப்புகளாக வெளிவருமாயின் அவை ஈழத்துப் பெண் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளின் இலக்கியப் பரப்பை விரிவுபடுத்த வழிவகுக்கும்.

மன்னார் மாதோட்ட நாட்டுக்கூத்துக்கள்

- பி. பி. அந்தோனிப்பிள்ளை -

மன்னார் முருங்கனைச் சேர்ந்த செபமாலை அன்புராசா அருட்பணியாளர் தமது ஆய்வு நூலான மன்னார் மாதோட்ட கத்தோலிக்க நாடகங்கள் என்ற ஆய்வு நூலில் சிங்கள நாடக ஆய்வாளரான ஈ. ஆர். சரத் சந்திராவின் ஆய்வில் கூறியதைக் குறிப்பிடும் போது அவர் தமிழ் கத்தோலிக்க நாடகங்கள் 'நாடகம்' என்றும் சிங்கள நாடகத்துறையைத் தோற்று வித்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடுத்துப் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் மன்னார்ப் பிரதேசத்திலேயே அதிக நாடக நாட்டுக்கூத்துக்கள் எழுதப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டதாகத் தெரிவித்ததையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆய்வாளரின் கருத்துப்படி நீண்ட வலுவான கூத்துப் பாரம்பரியத்திலிருந்து மன்னார் மாதோட்டப் பகுதிக்குரிய மண் வாசனையோடு கூடிய கூத்து முறை உருவானது. தென்பாங்கு எனப்படுவது மாதோட்டப் பாங்காகும். இத் தென்பாங்குக் கூத்து மரபு யாழ்ப்பாணக் கரையோரப் பிரதேசக்கூத்து மரபுடன் இணைந்தே வடபாங்கு எனப்படும் யாழ்ப்பாணப் பாங்கு உருவானதெனக் கொள்ளலாம்.

இதுவரை செய்யப்பட்ட ஆய்வுகளிலிருந்து நோக்கும் போது ஒவ்வொரு பிரதேசத்துக்குமுரிய பாங்கிலும் தனித்துவம் சிறப்புத் தன்மை இருப்பினும் கால ஓட்டத்தில் மோடி கலந்த ஒரு மரபு உருவாகியிருப்பதைக் காணலாம்.

மேற்படி ஆய்வாளரது கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் அதே வேளை பாரம்பரியக் கலைகளைப் புதுமை என்ற பெயரில் பொருத்தமில்லாதவகையில் மாற்றுவதன் மூலம் அதன் அடிப்படைக் கலைவடிவம் சிறப்புத் தன்மை ஆகியன சிதைந்து போகும் நிலையும் ஏற்படுகின்றது.

கலையென்று கூறும்போது அதை வளர்க்கவும் வேண்டும் அதைப் பாதுகாக்கவும் வேண்டும் கலையை வளர்ப்பதென்பது தொடர்ந்து கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதோடு அதன் அடிப்படைத் தன்மை கெடாத வகையில் புதுமைகளைச் சேர்ப்பது பாதுகாப்பது என்பதில் ஒரு கலையின் பாரம்பரிய மரபுகள் கட்டுப்பாடுகள் சிதையாமல் நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவது.

இன்று கர்நாடக சங்கீதத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இராக ஆலாபனையின்போதோ கற்பனாசுரம் பாடும்போதோ

நிரவல் பாடும்போதோ அவரவர் கற்பனைக்கேற்றவாறு புதுமைகளை புகுத்திப் பாடுதல் சங்கீத வளர்ச்சி எனக் கொள்ளலாம்.

ஆனால் ஓர் காலத்தில் நல்ல கர்நாடக சங்கீத இராகத்திலமைந்த சினிமாப் பாடல்களின் இன்றைய நிலையை வளர்ச்சி என்று கொள்ளலாமா?

இதேவேளை மே 2007 கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களின் பவளவிழா மலரில் பேராசிரியர் மௌனகுரு அவர்களின் கட்டுரையில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனும், சிவத்தம்பியினதும் அர்ப்பணிப்பு மிக்கதும் தூர நோக்குடையதுமான கூத்து நாடகச் செயற்பாடுகளை இன்றைய இளம் தலைமுறையினர் பலர் அறியார். சிலர் தாம் புதிதாக அறிந்த புதிய நவீன தத்துவங்களைப் பிழையாகப் பிரயோகம் பண்ணி காலனித்துவ சிந்தனையால் கவரப்பட்டவர்கள் இவர்கள் என்றும் வட்டக் களரிக்குள் ஆடப்பட்ட வீரியம் மிக்க கூத்தை படச்சட்ட மேடைக்குள் கொணர்ந்து அதன் உயிரை வாங்கிவிட்டனர் வித்தியானந்தனும் அவரது மாணவர்களும் கூத்தை அண்ணா விமாரிமிருந்தும் மக்களிட முமிருந்தும் பிரித்து விட்டனர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உண்மையிலே மன்னார் மாதோட்ட நாட்டுக் கூத்துக்களை அச்சேற்றியது பல்கலைக் கழகம் வரை கொண்டு சென்றது அண்ணாவிமாரர்களுக் உரிய அந்தஸ்த்தைக் கொடுத்தது எல்லாம் பேராசிரியரின் மறக்கமுடியாத செயற்பாடுகளாகும்.

இருப்பினும் பேராசிரியர் அவர்களே மன்னார் பிரதேசத்திலேயே அதிக நாடக நாட்டுக் கூத்துக்கள் எழுதப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டதாகக் கூறியுள்ளார். அதே மன்னார் மாதோட்ட புலவர்கள் அண்ணாவிமாரர்களின் இன்றைய வழித் தோன்றல்கள் மன்னார் மாதோட்டக் கூத்துக்களின் பாரம்பரிய மரபுகள் கட்டுப்பாடுகள் சிதைந்து கொண்டு வருவதாகக் கவலைப்படுவது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. எவரும் புதிய ஆக்கங்களைப் படைத்துப் புதுமையைப் புகுத்தலாம். பழைய பாரம்பரியக்கூத்து மரபுகளை மாற்றுவது அக்கலையின் வீழ்ச்சிக்கே வழிவகுக்கும் என்பது அவர்கள் கருத்து. இதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டியது நமது கடமை.

முற்போக்கு இலக்கியமும் அதன் இயங்கு தளமும்

- நாச்சியாதீவு பர்வீன்
(கட்டாரிலிருந்து)

இலக்கியம் பற்றி பேசுகின்ற பொழுதுகளில் இன்றைய நவீன இலக்கியப் பரப்பில் 'முற்போக்கு இலக்கியம்' என்பது தவிர்க்க இயலாத ஒரு இலக்கியக் கூறாக இலக்கியவாதிகளிடத்திலும், விமர்சகர்களிடத்திலும் வியாபித்து சென்றடைந்துள்ளது.

பொதுவாக கலையும், இலக்கியமும் ஒரு பண்பாட்டு சாதனமாகும். ஒரு காலத்திலே! வெறும் பொழுது போக்கு அம்சமாகவே! இலக்கியம் அவதானிக்கப்பட்டு வந்தது! கால ஓட்டத்தின் சடுதியான மாற்றங்கள் இலக்கியப் பரப்பிலும் ஒரு சமாந்திரமான மாற்றத்தை உண்டு பண்ணியது! இயற்கையையும், அதன் அழகியல் அம்சங்களையும் இலக்கிய மாக்கி ரசித்த புலவர்கள், பின்னர், அரசர்களின் புகழ்பாடும் ஆஸ்தான கவிஞர்களாகிப் போனார்கள்,

மதரீதியான ஒழுக்க நெறிகளையும், பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் இலக்கிய வடிவில் தந்தவர்கள் நில பிரபுத்துவத்திற்கு ஒத்தும் எடுபிடிகளாக ஆகிப் போனார்கள். இலக்கியம் அரசமட்டத்திலே! படைக்கப்பட்டது, அரசமட்டத்திலே! ரசிக்கப்பட்டது! என்கின்ற ஒருநிலையும் இலக்கியப் பரப்பில் இருந்துள்ளதை இலக்கியம் தொடர்பாக ஆழமான அவதானங்களை செலுத்தும் போது புலனாகின்றது.

இந்நிலையில் அடிமட்ட வர்க்க மக்களின் மெய்நிலை பற்றியும், அன்னவர்களின் சுகம், துக்கம், ஏக்கம், எதிர்பார்ப்பு என்று எல்லாத் தளங்களிலும் நின்று தெளிவாக ஆராய வைத்த இலக்கியக் கூறாக முற்போக்கு இலக்கியத்தைக் கருதமுடியும்.

1917ம் ஆண்டிலான ரஷ்யப் புரட்சிக்கு முன்பே மேலைத்தேய இலக்கியங்களில் முற்போக்கு கருத்துக்கள் முளைக்க ஆரம்பித்துவிட்டன டால்ஸ்டாய், சார்ள்ஸ் டிக்கின்ஸ், விக்ரஹியுகோ போன்றவர்களின் படைப்புக்கள் முற்போக்குக் கருத்துக்களை முன்நிலைப்படுத்தியே படைக்கப்பட்டிருந்தன. 'சார்ள்ஸ் டாயின்' எதார்த்தப் படைப்புகளின் மீது அபிமானம் கொண்டிருந்த லெனின் "ரஷ்யப் புரட்சியின் நிலைக் கண்ணாடி" என அவரைப் புகழ்ந்து பாராட்டினார்.

"முற்போக்கு இலக்கியம்" எனும் கருத்தியல் தொடர்பாக இலக்கியவாதிகள் முரண்பட்ட வாதப்பிரதிவாதங்களை கொண்டிருக்கிறார்கள். தாம் சார்ந்த இலக்கிய கொள்கைக்கு முற்போக்கு முத்திரை குத்தி தம்மையும் முற்போக்கு இலக்கிய அணியில் நுழைத்துக் கொள்ள ஒரு சாரார் துடித்துக் கொண்டும் இருக்கின்றார்கள்.

முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய ஆழமான அறிவும், தேடலும் அற்ற விட்டேத்திகளாய்த் தான் இவர்களைக் கருதமுடியுமே தவிர, அவர்களோடு வாதிடுவதும், அல்லது முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றிய எண்ணக் கருக்களை விளக்க முற்படுவதும் வெறும் கால விரயம் மட்டுமே!

முற்போக்கு இலக்கியம் என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்திற்கு பல்வேறு பட்ட வரைவிலக்கணங்களை

விமர்சகர்கள் வகுத்துள்ளனர். அதன் அகநிலைக் கூறுகளுக்கேற்ப விளக்கங்கள் வேறுபட்டாலும் எல்லாவகையான வரைவிலக்கணங்களும் சொல்லி நிற்பதும் வலியுறுத்துவதும் ஒரே தத்துவத்தைத்தான்.

சமூக அவலங்களையும், அநீதிகளையும், தட்டிக் கேட்ப தோடு பாதிக்கப்பட்டவரின் உரிமைக்குரலாக உரத்து ஒலிக்கும் எல்லாக் குரல்களும் முற்போக்கு இலக்கியத் தளத்தில் வைத்து ஆராயப்பட வேண்டியவையே! சமூக அவலங்களை சுட்டுவ தோடு நின்று விடாது அதற்கான தீர்வுகளையும், முன்வைப்பது முற்போக்கு இலக்கியமாகும்.

ஓர் எழுத்தாளன் யார் பக்கம் நிற்கின்றான் என்பதனை வைத்தே அவனது இலக்கியக் கொள்கை ஆராயப்படுகின்றது! வெற்றுப் புகழுக்கும், வெள்ளிப் பணத்திற்கும் விலை போகின்றானா? அல்லது அன்றாடங்காய்ச்சிகளின், சுக, துக்கங்களில் அவர்களோடு இணைந்து செயற்படுகின்றானா? என்பதை வைத்துத்தான் அவனது படைப்புக்கள் ஆராயப்படும்.

எல்லாப் போராட்ட வடிவங்களுக்கும் முதன்மை மையானதாக மக்கள் போராட்டம் இருக்க வேண்டும், பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கெதிராக ஒரு படைப்பாளி தனது ஆளுமையை பயன்படுத்தா விட்டால் அவன் வரலாற்றில் குப்பைத் தொட்டியில் தூக்கி எறியப் படுவான் என்ற தெலுங்குக் கவிஞன் 'கும்மாட்டி விட்டலு' வின் கூற்றும் அவதானிக்கத்தக்க தொன்றாகும்.

முதலாளித்துவ வாதத்தின் அகோர கெடுபிடிகளும், சிந்தனைத் திணிப்புக்களும் உலகம் முழுவதும் வியாபித்து, ஓர் ஆரோக்கியமற்ற அல்லது சுய சிந்தனையற்ற சமூக கட்டுமானத்தை உருவாக்கி வக்கிர உணர்வுகளையும், வரட்சியான எண்ணங்களையும், எழுச்சி பெறவைத்து, தனது ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்த பிராயச்சித்தம் செய்து கொண்டிருக்கின்றது சடத்துவ வாதம்.

எதார்த்தம் எனும் கருதுகோளில் இருந்து விடுபட்டு சினிமாத்தனமான மாயைகளை திணிப்பதும் மெய்யியல் கூறுகளை அழித்து இல்லாதொழிப்பதும் முதலாளித்துவத்தின் அடிப்படை எண்ணமாகும். சுரண்டலும், ஏமாற்றுதலும் நயவஞ்சகத்தனமும் என்று எல்லாவகையான இழிந்த கொள்கைகளுக்கும் கச்சை கட்டிக்கொண்டு உதவுவதும், அல்லது உருவாக்குவதும் முதலாளித்துவத்தின் உயர்ந்த பண்பாகும். இந்தப் பிற்போக்குத் தனமான நகர்வுகளிலிருந்து மக்களை காப்பாற்றுவதும், சடத்துவவாதிகளின் முகமுடியை கிழித்து அவர்களின் இரட்டை வேடத்தை அம்பலப்படுத்தி ஏகாதிபத்தியக் கறையான்களின் பிடியிலிருந்து மக்களை பிரித்து சுயம் பற்றிய உணர்வுகளை விதைப்பதும், முற்போக்கு இலக்கியம் என்றால் அது மிகையாகாது.

"அக்டோபர் புரட்சியின் குழந்தை" என்று ரஷ்ய மக்களால் செல்லமாய் அழைக்கப்படும், தாய் எனும் மகத்தான இலக்கியப்

படைப்பைத் தந்த 'மார்க்ஸிம் கார்க்கி' கூறுகிறான்; எழுத்தாளனே! நீ யார் பக்கம்? சுரண்டிச் சூறையாடப்பட்ட தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் பக்கமா? அல்லது சுரண்டி சூறையாடி உல்லாசமாய் வாழ்க்கை நடத்துகின்ற முதலாளிப் பேய்களின் பக்கமா? தர்மத்தின் பக்கமா? அதர்மத்தின் பக்கமா? கார்க்கி எப்பொழுதும், தொழிலாளிகளின் பக்கமே நின்றுள்ளான், அவனது படைப்புக்கள் அவனது அனுபவத்தின் வாயிலாக எழுந்த எதார்த்த எச்சங்களைத் தாங்கியிருந்தது! ஒரு நாடோடியாய் தனது வாழ்க்கைப் பயணத்தை ஓட்டியதனால் கண்டும், அனுபவித்தும், தனது ஆழமான படைப்புகளுக்கூடாக உலகுக்கு வெளிப்படுத்தினான், முற்போக்குச் சாரரத்திற்கூடாக தனது படைப்புகளை உருவாக்கிய மையினால் காலத்தை வென்ற ஒரு படைப்பாளியாக அவன் இன்று மட்டுக்கும் கருதப்படுகின்றான்.

முற்போக்கு இலக்கியம் பற்றி பேசும் போது! கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தின் சிறந்த ஆங்கில இலக்கிய திறனாய்வாளரான ரால்ஃப் பாக்ஸ் (Ralph fox) மற்றும் கிரிஸ்டோபர் கோட்வெல் (Christopher Caudwell), W. H. என்டன் (W. H. Auden) போன்றோர்கள் தவிர்க்க முடியாதவர்களாவார்கள். இவர்களின் படைப்புகளில் முற்போக்கு எண்ணமும், கருத்துக்களும் செறிந்து காணப்படுகின்றமை இவர்களின் பாலும் அவதானத்தை செலுத்த ஏதுவாகின்றது.

மாக்கிச வாதமும், முற்போக்கு வாதமும் அடிப்படையில் ஒன்றையே; பேசி நிற்கின்றன; இலக்கியவாதிகளிடத்திலே; கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் சில முரண்பட்ட கருத்துக்கள் நிலவினாலும் ஆழமாய் ஊடுருவி நோக்கும் போது இவை இரண்டிலும் வித்தியாசம் இல்லை என்றே; விமர்சகர்கள் கருதுகின்றனர்.

கார்ல்ஸ் மார்க்ஸ் (Carl Marks), ஏங்கல்ஸ் (Angels), போன்ற மாக்கிசவாதத்தின் தோற்றுவிப்பாளர்களின் படைப்புகளிலே; முற்போக்கு கருத்துக்களை வெகுவாக நுகரமுடியும், அரசியலையும் இலக்கியத்தையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்காத ஒரு

நுண்ணிய உணர்வை கற்றுத் தந்தவர்கள் இவர்கள். அரசியல் வேறு, இலக்கியம் வேறு என்று கோசம் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் கொள்கைவாதிகளுக்கு மத்தியில் அரசியலும், இலக்கியமும் மக்களுக்காக மட்டுமே; என்ற மகத்தான முற்போக்கான கருத்தையே; இவர்களும் கொண்டிருக்கின்றனர். இன்றைய முற்போக்குப் படைப்பாளிகளை அவதானிக்கும் போது இதனை இன்றும் வலுவாக நம்பத்தோன்றுகிறது;

எப்படியோ; மக்களை முன்னிலைப்படுத்தி, சாதாரண மக்களுக்காக படைக்கப்படாத இலக்கியங்கள் முற்போக்கு தளத்தில் இருந்து ஒதுக்கப்பட வேண்டியவையே. வெறும் வாய்ச் சவால்களால் மேடையில் முழங்குபவர்களும், இன்னும் முதலாளித்துவத்தின் வால் பிடித்து தம்மையும் இலக்கியவாதிகளாய் காட்ட முனைகின்ற பச்சோந்திகளும், நம்மத்தியில் இல்லாமலில்லை.

தவிரவும் தம்மை பண்டிதர்களாய் நினைத்துக் கொண்டு எந்த விதமான இலக்கிய ஊடுகடத்தல்களுமின்றி பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளும் அரைவேக்காடுகளும், முற்போக்கு முக்காட்டினை அணிய முனைவதும், புளித்துப் போன கடந்த நூற்றாண்டு வாதங்களையே; திரும்பத்திரும்ப கூறி அலுப்பேத்துவதும் கனவுலகோடு கைகுலுக்கிக் கொண்டு தனக்கான ஒரு சின்ன வட்டத்திற்குக்குள் நின்று இலக்கியத்தை ஆராய, அல்லது பேச முனைவதும், இலக்கியமே படைக்காமல் தன்னை இலக்கியவாதியாக இனங்காட்ட முனைவதும் என்று சில மந்த புத்தி ஜீவன்களின் மத்தியில், முற்போக்குச் சிந்தனைத் தளத்தில் நின்று வெகுவாக, ஆக்ரோஷமாய்ப் போராடும், நிறையப்பேர் நம் மத்தியில் உள்ளார்கள். பேனாவும் ஒரு ஆயுதம் தான் ஆனால் எழும் வீழாது; பாதிக்கப்பட்டவன் உலகின் எந்த மூலையில் இருந்தாலும் அவன் சார்பில் போராட முற்போக்கு இலக்கியத்தின் இயங்குதளம் இன்னும் விசாலமாகிக் கொண்டே இருக்கும் என்பது மட்டும் உண்மை.

வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கவும், வாசித்தவை பற்றிச் சிந்திக்கவும், அவைபற்றி விமர்சிக்கவும், எழுதவும் வாசகர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்கும் நோக்குடன் "விமர்சகர் ஆகலாம்" என்ற பகுதி இந்த இதழில் இருந்து ஆரம்பமாகிறது. ஒவ்வொருவரவர மாதமும் வெளிவரும் ஞானம் இதழ்பற்றி அந்த மாதம் இருபதாம் திகதிக்குள் எமக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக உங்கள் விமர்சனங்களை ஐந்தாறு சொற்களுக்குள் அடங்கக்கூடிய வகையில் எழுதியனுப்புங்கள். அந்த மாத இதழ்பற்றிய ஓர் ஒட்டுமொத்தமான பார்வையாக உங்கள் விமர்சனங்கள் அமைதல் விரும்பத்தக்கது. எமக்குக் கிடைக்கும் விமர்சனங்களுள் சிறந்த விமர்சனத்தை (முடிந்தால் எழுதியவரின் புகைப்படத்தோடு) ஞானத்தில் பிரசுரிப்போம். சிறந்த விமர்சனத்தை எழுதியவருக்கு ஆறுமாதகாலம் ஞானம் இனாமாக அனுப்பிவைக்கப்படும். அவர் ஏற்கனவே சந்தாதாரராக இருப்பின் சந்தாக்காலம் மேலும் ஆறுமாத காலத்தால் நீடிக்கப்படும். வாசகர்களே! எங்கே உங்கள் திறமையைக் காட்டுங்கள் பார்க்கலாம்.

**விமர்சகர்கள்
ஆகலாம்**

- ஆசிரியர்

உருத்திராட்ச பூனையாக வாழ்வதால் யாருக்கு என்ன பயன் ?

ஆவூரானுக்கு ஒரு பதில்

-யோகா பாலச்சந்திரன்-

‘ஞானம்’ சஞ்சிகை செப்டம்பர் இதழில் வெளியான எனது “நிம்மிக்கு என்ன பதில் ?” எனும் சிறுகதை குறித்து, நவம்பர் இதழில் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து ஆவூரான் எழுதிய குறிப்பு கண்டேன். பெண்ணியக்கதை என அக்கதைக்கு குறியிடப்பட்டிருந்தமைக்கு, “ஞானம்” ஆசிரியர் பதில் அளித்துள்ளார். ஆசிரியருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி. அடுத்து, அக்கதையின் நடத்தைப் பிறழ்வு பற்றிய கண்டனம், மற்றும் என் உத்தியோக முகத்தைக் காட்ட சிறுகதையின் மூலம் விழைந்துள்ளேன் என்பதற்கான விளக்கம் தருதல் என் கடமை என்று நினைக்கிறேன்.

1950-60கள் தொடக்கம் என் இளம் பருவம் தொட்டு பெண் விடுதலை, மகளிர் சமத்துவம் நான் எழுதியும் மேடைகளில் பேசியும் வந்துள்ளேன் என்பது உண்மையே. ஆனால் நாளடைவில் மானுட குலத்தினது வாழ்வியல், ஒழுக்கவியல், பண்பாட்டுக் கோலங்களில் தீவிர மாறுதல்கள் ஏற்பட தொடங்கியதை அடுத்தும், எனது அனுபவ முதிர்ச்சியும், சமூக, உலகியல் பார்வை மேலும் பரந்துபட்ட நிலையில், தனியே பெண்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து அக்கறைபடுதலிலும், முழுமானுட குலத்தினதும் சிக்கல்கள், சங்கடங்கள் பற்றி அக்கறைபடுவதே சரியெனப்பட்டது. இந்த 21ம் நூற்றாண்டில் பாரிய விஞ்ஞான, தொழில் நுட்ப, பொருளாதார மாற்றங்கள் உலகில் ஏற்பட்டுள்ள போதிலும், மக்களில் பெருமளவினர் பல்வேறு கஷ்டங்களின் மத்தியிலேயே வாழ்வது கண்கூடு. “மனிதன் எல்லாம் தெரிந்து கொண்டான், வாழும் வகை புரிந்து கொண்டான், ஆனால் மனிதனாக வாழ மட்டும் அவனுக்கு இன்னும் புரியவில்லை” - எனும் பழைய சினிமாப் பாடல், இன்றைய நிலைக்கு தக்கசான்று.

“பெண்ணியம்” - எனும் சொல் பெண்கள் குறித்த பேதங்கள், பாரபட்சங்கள் - அசமத்துவங்கள், கொடூரங்கள் பற்றிப் பேசுதலையே குறித்தது. அதில் பெண்களின் பெருமையும் உயர்வும் மாட்சிமையும் கூடப் பேசலாம்தான். ஆவூரான் சொல்வது போல, போரின் வெங்கனலின் மத்தியிலும் தடம்புரளா பாவையர், தோள் கொடுத்து போரிடும் தோழியர் நிறையவே உள்ளனர் தான். மறுபுறம் - பரந்து பட்ட சமுதாயப் பரப்பில் பரல்பரம் ஆண்களால் - பெண்களும், பெண்களால் ஆண்களும், பிள்ளைகளால் - பெற்றோரும், பெற்றோரால் பிள்ளைகளும், உறவுகளும், விழுமிய பார்வைக் கோளாறுகளால் தடம் புரள்வதை, ஆவூரான் ! நீங்கள் கவனித்ததில்லையா? குடும்பங்களுக்குள் இப்போ பெரும் பூகம்பங்கள் உண்டே? (Values & Perceptions + Communication Misinterpretations)

ஆவூரான் நீங்கள் சொன்ன மாதிரி உத்தியோக ரீதியிலும் எனக்கு நிறைய அனுபவங்கள் உண்டு. அவற்றினூடாக நான் அறிந்து உணர்ந்தவற்றை நான் சிறு கதைகளாக்கினால்.....? பண்புடை மானுட குலம் காண மட்டுமே அவாவுகிறேன்.

ஆனால் - சில பல விடயங்கள், பிறர் கண்களுக்கு படாமல் போகக் கூடியவற்றை நான் கதைகளினூடாக சுட்டிக் காட்ட விழைவது, அறிவுடை, செயலாற்றல் கொண்ட மாந்தரின் பார்வைக்காகவும், சமூக அறிவுக்காகவும் மட்டுமே. மனித வரலாற்றில் மிக மிக கீழ்த்தரமான நிலையில் இன்றுள்ள மானுட வாழ்வு, நாளைபேறும் மேல் நோக்கி எழ வேண்டும் என்ற ஒரே

ஆவலோடு மட்டுமே. உதாரணத்திற்கு, - நிம்மி தனது வேலைத்தள நிர்வாகியின் வீட்டுக்கு ஏன் போக வேண்டும்? - என்ற கேள்வி எழ வேண்டும். “வேலைக்குப் போனோமா, வேலையை ஒழுங்காய்ப் பார்த்தோமா, வீட்டுக்கு வந்தோமா?” - என்றல்லவா இருக்க வேண்டும். இது உண்மை கதை. நிம்மி விட்ட தவறை மற்றப் பெண்களும் விடாமல் இருக்க வேண்டுமே! அடுத்து, அவளது கணவன், நிம்மிக்கு நேர்ந்தது பற்றி அறிந்து கொண்டதானே திருமணம் செய்து கொண்டான்? பின் எதற்காக, தன் மனைவியின் மனம் நோகும்படி தினமும் குத்திக்காட்டி புறக்கணித்தான்? பணயால் விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்த கதையா? அதற்குப் பின்னரும் நிம்மி பத்தினித்தனம் காத்து, வெந்து சாவது தான் நியாயமா?

இப்படித்தான் “பயர்” (Fire) எனும் ஆங்கிலத்தில் தீபா மேத்தா எடுத்த இந்திய சமூகப்படம் வெளியான போது, படக்கதையை தவறாகப் புரிந்து கொண்டோரால், பலத்த கண்டனத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டது. படக்கதையின் படி, இரண்டு சகோதரர்கள் திருமணம் செய்த இரு பெண்கள், கூட்டுக் குடும்பமாக ஒரே வீட்டில் வாழ்கின்றனர். ஒருவன் வியாபாரி, மற்றவன் ஆத்மீகவாதி. இவர்களின் கட்டு மீறிய உதாசீனப்போக்கினாலும், குடும்ப வாழ்வில் அசட்டையாக நடந்து கொண்டதாலும், அவ்விரு மனைவியரும் அன்பு, பாசநேச உறவுக்காக ஏங்கித் தவித்த நிலையில், தமக்குள்ளாகவே அதனை தேடிக்கொள்ளத் தொடங்கினர். ஒழுக்க பாரம்பரிய கட்டுக்கோப்பில் வளர்ந்த பெண்கள், எவ்வாறு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளால் தடம்புரள நேர்ந்தது என்பதை படம் காட்டியது. தொழில், பொழுதுபோக்குகள் என்று சதா திரியும் ஆண்களே, பெண்களை, உங்களை மணந்து வந்து உங்களுக்காக வீட்டில் உள்ள பெண்களை புறக்கணிக்காதீர் என்று தீபா மேத்தா சொல்ல வந்து, கடைசியில் பெரும் கண்டனத்திற்குள்ளானார். அப்படம் ஓரினச் சேர்க்கையை சொல்லிக் கொடுக்கிறது என்பது குற்றச்சாட்டு. இப்போது உலகில் என்ன நடக்கிறது?

சமீபத்தில், மத்திய ஐரோப்பாவில் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கேட்டு உண்மையில் பதறித்துப் போனேன். மேல் நாடொன்றிற்கு வந்த தனது மகளின் பிரசவத்திற்கு துணை செய்ய வந்த, எமது தாயக அன்னை ஒருவர், தன் மகள் பிரசவத்திற்கு ஆஸ்பத்திரிக்கு போயுள்ளபோது, எப்படியோ, என்னவோ நடந்து விட்டது. தன் தாய் கர்ப்பிணி - அதுவும் தனது கணவனே தன் தாயின் கர்ப்பத்தில் உள்ள பிள்ளைக்கும் தந்தை என அறிந்து, மகள் உயிரோடு பொசுங்கினாளாம். என்ன செய்வது? பெற்ற தாயாச்சே? ஊர் உலகம் சிரிக்குமே என்று கருதி, மகள் எங்கோ போய் விட்டாளாம். இனி யாரை நம்புவது? இப்படி பல நூறு சம்பவங்கள்.

என்ன செய்யலாம். அன்பும் அறனும் சார்ந்த வாழ்க்கை நிலைகளைத் தான் நாம் மனசார விரும்புகிறோம். ஆனால் - நடப்பதென்னவோ....??

இந்த நிலையில், இப்படி சிறுகதை மூலமாவது சமூகத்தின் கண்களை திறக்கலாமா? சரி பிழைகளை உணர்ந்து கொள்ள உதவலாமா? இவைதான் எனது ஒரே ஆதங்கம். வேறு ஒன்றுமில்லை. நம்புகிறீர்களா ஆவூரான்?

நேர் காணல் (7)

சந்தப்பு : த. ஞானசேகரன்

செங்கை ஆழியான்

ஈழத்தின் நன்கு அறியப்பட்ட மூத்த தலைமுறைப் படைப்பாளி செங்கை ஆழியான். ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் இவரே அதிகமாக எழுதியவர். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாவல்களையும் நூற்றுக்கும் அதிகமான சிறுகதைகளையும் இவர் படைத்திருக்கிறார். இவரது எட்டு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்தியப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளன. ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் அதிக வாசக ஊட்டத்தைக் கொண்டவரும் இவரே. மறுமலர்ச்சிக்கதைகள், ஈழகேசரிச் சிறுகதைகள், சுதந்திரன் சிறுகதைகள் மல்லிகைச் சிறுகதைகள் போன்ற பல முக்கியமான தொகுப்புக்களை வெளிக்கொணர்ந்தவர். ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றினை எழுதியவர். ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு இவரது உழைப்பும் பங்களிப்பும் அபாரமானது. அற்புதமானது இவரது படைப்பு முயற்சிகள், ஆய்வு முயற்சிகள், தொகுப்பு முயற்சிகள் யாவும் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு செழுமை சேர்ப்பவை.

சமீபத்தில் நடைபெற்ற வடமாகாண இலக்கியவிழாவில், இலக்கிய நூல்கள் வரிசையில் பரிசு பெறுவனவாக உணவும் போசனையும், சமூகப் பொருண்மைகள் ஆகிய நூல்கள் அடங்கியுள்ளனவே? இது எவ்வகையில் பொருத்தமான தெரிவுகளாகும் எனக் கருதுகின்றீர்கள்?

இலக்கிய நூல்களுக்கான தெரிவுகளில் இலக்கியவாதிகளைத் திருப்திப்படுத்தாத ஒரு நிலை, டொமினிக் ஜீவாவின் தண்ணீரும் கண்ணீருக்கும் முதன் முதல் வழங்கிய சாகித்ய மண்டலப்பரிசிலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அது சவாலுக்கு அப்பாற்பட்ட, ஒரு தகுதியான சிறுகதைத் தெரிவு. ஆனால் அதன்பின்னர் பரிசுத் தெரிவுகளில் அபிப்பிராய பேதல்கள் பல ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நாவல், சிறுகதை, கவிதை, காவியம், நாடகம், சிறுவர் இலக்கியம் போன்றவற்றைத் தாம் இலக்கிய நூல்களெனக் கருதி வருகின்றோம். ஆனால் வடக்கு மாகாணம் இலக்கியம் என்பதில் உணவும் போசனையும், மற்றும் பாடநூல்களும் அடங்கும் என்ற இலக்கணத்தைத் தந்துள்ளது அதிசயம்தான். பாடநூல்களுக்கும் பரிசு கொடுத்து வருவது வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் சிலரைத் திருப்திப்படுத்த அவசியமோ தெரியவில்லை. பல்துறை என்பது பாடநூல்களல்ல இலக்கியப் பரிசுகளுக்கு இவை நீங்கள் கருதுவது போலப் பொருத்தமான தெரிவுகளல்ல.

சிறுகதை எழுதுவதிலிருந்து நாவல் எழுத்து முயற்சிகள் தொடங்கியது பற்றிக் கூறுங்கள்.

பெரும்பாலான படைப்பாளிகள் முதலில் சிறுகதைகள் எழுதிப் பின்னர் நாவலிலக்கியத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். தனது சமூகம் சார் கருத்துக்களையும் அனுபவங்களையும்

சிறுகதையென்ற சிறிய இலக்கிய வடிவத்திற்குள் அடக்கி விட முடியாது போகும்போது நாவல் என்ற விரிந்த பரந்த இலக்கிய வடிவம் கைகொடுக்கின்றது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் சிறுகதைகள் எழுதிய ஆரம்ப காலத்திலேயே நாவல் களையும் எழுதியுள்ளேன். கல்கண்டில் வெளிவந்த ஒரு பக்கச்சிறுகதைக்குப் பின்னர் நான் எழுதியது 'ஆறுகால் மடம்' என்ற சிறுவருக்கான நாவலாகும். பல்கலைக்கழகத்தில் சிறுகதைகள் எழுதிய அதே காலகட்டத்தில் ஆச்சி பயணம் போகிறார், நந்திக்கடல், நிழல்கள் என்ற நாவல்களை எழுதியிருக்கிறேன். இன்றும் கூட சிறுகதைகள் எழுதிக் கொண்டே எனது நாவல்களையும் படைக்கின்றேன். நூறுதொட்டு நூற்றைம்பது வரையிலான சிறுகதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். நாற்பது வரையிலான நாவல்கள் எழுதியிருக்கிறேன். இலக்கிய உலகம் என்னை நாவலாசிரியனாக வகைப்படுத்தியிருப்பதில் எனக்கு முழுச்சம்மதமில்லை. எனக்குச் சம்மதமில்லை என்பதற்காக வாசகனினதும் விமர்சகனினதும் தேர்வை மறுதலிக்கு முரிமையும் எனக்கில்லை. சிறுகதையென்ற வகையினதும் நாவல் என்ற வகையினதும் வடிவச்செம்மையையும் உள்ளடக்கப் பரப்பையும் நான் நன்கு அறிவேன். அவை எவ்வாறு சொல்லப்பட வேண்டும் என்பதில் எனக்குள்ள தெளிவே எனது பரந்த வாசகர்களின் எண்ணிக்கைக்குக் காரணம் என்பது எனக்குத் தெரியாத தல்ல. மனிதனை ஊசிமுனை போலக் குத்துகின்ற சமூக வலியைச் சிறுகதையாகப் படைத்துவிடும் போது அந்த வலி அற்றுப்போய்விடுகிறது. மனிதனைக் காயப்படுத்தி ரணமாக்கி அழுத்துகின்ற பெரும் சமையை நாவலாகப் படைத்து விடும்போது அந்த வலி இல்லாது போகின்றது. பொதுவாக என் மனச்சுமைகளை சிறுகதைகள், நாவல்கள் என்ற வடிவங்களில் என் வாசகர்களிடம் இடம் மாற்றி விடுகின்றேன். நாங்கள் சமூகத்திற்குக் கூற

விரும்புகின்றவற்றினை பரந்த தளத்தில் விரிவாகக் கூற நாவல் நல்லதொரு வடிவம்.

தேசிய இலக்கியம், மண்வாசனை போன்ற சிந்தனைகள் செல்வாக்குச் செலுத்திய காலத் தங்களது எழுத்துக்கள் பற்றிக் கூறங்கள்.

நவீன இலக்கியத்தினை இலங்கையில் தொடக்கி வைத்த முன்னோர்களில் சிறுகதை என்ற இலக்கியத்தின் சரியான வடிவையும் உள்ளடக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டு 1949 களிலேயே சிறுகதைகளை எழுதிய சம்பந்தன், சி. வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன், ஆனந்தன் முதலானோரில் பின்னவர் மூவரும் அக்காலத்திலேயே தேசிய இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனையோடு, படைத்த சிறுகதைகள் பலவும் தாம் வாழ்ந்த, தரிசித்த பிரதேசத்தினதும் மனிதர்களினதும் யதார்த்த வாழ்வினையே சித்திரித்துள்ளன. அவர்களின் பாதையில் சிறுகதைத்துறையில் காலடிகளைப் பதித்த வ.அ. இராசரெத்தினம், அ.செ. முருகானந்தன் முதலானோரும் தம் படைப்புகளை வெறும் கற்பனையாக எழுதிவிடவில்லை. மண்வாசனையோடேயே படைத்தளித்தனர். பாற்கஞ்சி, வெள்ளிப்பாதசரம், தண்ணீர்த்தாகம், தோணி, வண்டிச்சவாரி என்ற சிறுகதைகள் தேசிய இலக்கியம், மண்வாசனை எனும் கோஷங்கள் முன் வைக்கப்படுவதற்கு முன்னரே படைக்கப்பட்டுவிட்டன. இலக்கியம் தோன்றிய பின்னரே அதற்கான இலக்கணம் தோன்றியது. 1960களில் முழுவீச்சோடு தேசிய இலக்கியம், மண்வாசனை எனும் சிந்தனைகள் முன் வைக்கப்பட்டன. முன்னர் இலக்கணமின்றி உருவான ஒரு கலைக்கு இச்சிந்தனைகள் இலக்கணம் வகுத்தன. இச்சிந்தனைகளை உள்வாங்கி வெளிவரத் தொடங்கிய படைப்புகள் பெரும்பான்மையாக அமைந்தன. இக்காலகட்டத்திற்குப் பின்னரே நாவல்களில் இச்சிந்தனைகள் இடம் பிடித்தன என்பது மறுப்பதற்கில்லை. இச்சிந்தனைகள் இடம்பெற்ற கால கட்டத்திலேயே எனது படைப்புகள் ஆக்கப்பட்டமையால் எனது படைப்புகளில் இயல்பாகவே அவற்றினை உள்வாங்கிக் கொண்டன. மண்வாசனைச் சிந்தனையை ஏற்ற எனது படைப்புகள் 'தேசியம்' என்ற கருத்தியல் நிலையில் முரண்பட்டன. பேரினவாதிகளின் அடக்கி ஒடுக்கல் நடவடிக்கைகள், தேசிய இலக்கியம் பேசிய கம்யூனிஸ்டுகளின் நிலைதடுமாறல் என்னைத் 'தமிழ்த் தேசியம்' பற்றிச் சிந்திக்க வைத்தன. அதனால் அக்கால கட்டத்தில் என்னை இனவாத எழுத்தாளனாக அடையாளம் காட்ட முயன்றனர். ஆனால் வரலாறு நானெடுத்துக் கொண்ட முடிவினைச் சரியென இன்று நிரூபித்துவிட்டது. தேசிய இலக்கியம், மண்வாசனை என்ற சிந்தனைகள் எனது படைப்பிலக்கியத்தின் செல்நெறியைச் சரியாகத் தடமிட்டன என்பதில் இரு கருத்தில்லை. அதனால் எனது சிறுகதைகளும் நாவல்களும் இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மக்களின் சமூகப் பிரச்சினைகளை அந்த மண்ணின் பகைப்புலத்தில் சித்தரிப்பனவாக அமைந்தன. எனது படைப்புகளில் எனது படைப்புகளின் களங்கள் வேறுபடும். மாந்தர்கள் வேறுபடுவர். இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளில் அரச அதிகாரியாகக் கடமையாற்றியதால் எனக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள் பல படைப்பாளிகளுக்குக் கிடைத்திருக்க வில்லை. தாம் வாழ்கின்ற குறுகிய பரப்பில் சந்திக்கின்ற மாந்தர்கள் பற்றி அவர்கள் எதிர்

கொள்கின்ற சமூக அடக்கு முறைகள் பற்றி எழுதி முடிந்ததும் படைப்பனுபவ வறட்சிக்கு உட்பட்டுவிடுகின்றனர். அவர்களால் தொடர்ந்து படைக்க முடிவதில்லை. என்ன கேட்டார்கள்... மண் வாசனை? எனது சிறுகதைகள் அவ்வப்பிரதேசத்தைப் பற்றியே பேசின. அப்பிரதேச மக்கள் பற்றியே கவலைப்பட்டன. அப்பிரதேச மக்கள் தாம் எவ்வகையில் அடக்கு முறைகளுக்கும் சுரண்டல்களுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றனரென எடுத்துரைத்தன. 'சமூகநாவல்களில் மண்வாசனை இருப்பது போல நீங்கள் எழுதிய வரலாற்று நாவல்களில் (நந்திக்கடல், கடற்கோட்டை, கந்தவேள் கோட்டம், ஈழராஜா எல்லாள்) என்பனவற்றில் மண்வாசனை எப்படி வந்தது எனக் கேட்கலாம். எனது வரலாற்று நாவல்களை வாசிக்காமலே கருத்துச் சொல்பவர்கள் பலர் உள்ளனர். எனது மேற்குறித்த நாவல்கள் வரலாற்றுண்மைகளை கலையழகோடு எடுத்துரைக்கின்றன. சமகால நிகழ்வுகளோடு வரலாற்று நிகழ்வுகள் எவ்வாறு பொருந்துகின்றன என்பதும், வரலாறு திரும்பும் என்பதும் எனது வரலாற்று நாவல்களின் செய்திகள்.

தங்கள் படைப்புகளில் குறிப்பாகக் கூறப்படும் 'காட்டாறு' நாவல் எழுந்த பின்னரீயும் அது தோற்றவித்த எதிர் விளைவுகளும் எப்படி அமைந்தன?

இலங்கை நிர்வாக சேவையில் 1971 இலிருந்து 1992 வரையிலான காலகட்டத்தில் பெரும் பகுதியை வன்னிப் பிரதேசங்களில் கழி(ளி)த்தவன் நான். வன்னிப் பிரதேசத்திற்கு நான் ஆற்றி பணிகளிலும் பார்க்கப் பல மடங்கு அதிகமாக என் இலக்கியத்திற்கு வன்னி நிலைக்களனாகி உதவியுள்ளது. காடும் கழனிக்கும், நீரும் வறள் தரைகளும், காட்டு மரங்களும் காட்டு விலங்குகளும், அழகும் அழிவும், புரதான வன்னி மக்களும் குடியேற்றவாசிகளும், ஆணவமும், அறியாமையும் அரசோற்றும் பிரதேசங்கள் அவை. கிண்ணியா, செட்டிக்குளம், துணுக்காய், பாண்டியன் குளம், கிளிநொச்சி என வன்னிக் குள்ளேயே இருதசாப்தங்களுக்கு மேலாகக் கழித்துள்ளேன். நான் அவதானித்தவை, கண்டவை, கேட்டவை, உணர்ந்தவை அனைத்தும் என் மனதில் பெரும் சுமையாகி அழுத்தின. அப்பிரதேசங்களில் வாழ்கின்ற அப்பாவி மக்களின் வறுமையும் இயற்கையுடனான போராட்டமும், அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வளங்களைச் சுரண்டும் கூட்டமும் என் மனதைக் கனக்கச் செய்தன. எங்கு பார்த்தாலும் எதில் பார்த்தாலும் சுரண்டல், மோசடி, ஊழல், மனதில் பெரும் சுமையாக அவை அழுத்தின. கொட்டித் தீர்க்காவிடில் நான் அழிந்து விடுவேனோ என்ற பயம். அச்சத்திய ஆவேசத்தின் வெளிப்பாடாகக் காட்டாறு பிறந்தது. தட்டச்சின் முன் அமர்ந்து ஏழு நாட்களில் கிடைத்த நேரங்களையெல்லாம் பயன்படுத்தி காட்டாற்றினை தட்டச்சில் எழுதி முடித்தேன். 'முற்றும்' என தட்டச்சில் பொறித்த பின்னர் தான் நிம்மதியடைந்தேன். என்னை அழுத்திய பாரங்கள் அப்படியே வழிந்து ஓடிவிட்டன போன்ற உணர்வு. மனம் இலேசாகியது. நியலிசமும் நச்சரலிசமும் கலந்த நாவல் காட்டாறு. செட்டிகுளத்தை நான் கடலாஞ்சி என்ற கற்பனைக் கிராமமாகக் குறித்திருந்த போதிலும் அருவியாறும் கல்லாறும் அங்குள்ள நீர் பாசனக் குளங்களும் அங்கு நடமாடிய மாந்தர்களும் அக்கதையின் களம் செட்டிக்குளம் தானென அடையாளம் காட்டிவிட்டன. அதனால் அக்கதை சுட்டிய

சமூகவிரோதிகள் கொதிப்படைந்தனர். எனக்கெதிராப் போர்க்கொடி தூக்கினர். அதிர்ஸ்டவசமாக அப்பிரதேசப் பொலிஸ் அதிகாரம் என்னிடமிருந்ததால் அவர்கள் முயற்சியில் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. என்னை அப்பிரதேசத்தைவிட்டு இடமாற்றம் செய்வதில் வெற்றி கண்டனர். காட்டாற்றில் வரும் ஆசிரியர் என்றீது ஒரு இலட்சம் ரூபா கோரி மாணவ்ஷ்ட வழக்கொன்றினை வவுனியா நீதிமன்றத்தில் வைத்தார். வழக்கு நடந்தது. ஒருகட்டத்தில் அவர் அதனை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டார்.

காட்டாறு வீரகேசரி நாவல் போட்டியில் பரிசினைப் பெற்றுக்கொண்டது. இலங்கை சாகித்ய மண்டலப்பிரிசினைச் சவீகரித்துக் கொண்டது. 1984 வரையிலான கால கட்டத்தில் இலங்கையில் வெளிவந்த நாவல்களில் மிகச்சிறந்தது என்று சான்றோர் குழுவால் தெரிவு செய்யப்பட்டு இலங்கை இலக்கியப் பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டது. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் முன்னுரையுடன் இதன் இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்தது. இலக்கிய விமர்சகர்களின் பார்வையில் அதிகம் பட்டதும் அவர்களின் கவனவீர்ப்பிற்கு அதிகம் உள்ளானதும் காட்டாறாகும்.

‘வாடைக்காற்று’ நாவலாகவும் பின்னர் அது ஈழத்தின் முக்கிய திரைப்படமாகவும் உருவாகியபோது அது வழங்கிய அனுபவங்கள் எவை?

என்னை வாசகர் மத்தியில் பரவலாக எடுத்துச் சென்ற நாவல் வாடைக் காற்றாகும். அது வீரகேசரிப் பிரசுரமாக வெளி வந்து ஒவ்வொரு கிராமத்தின் மூலை முடுக்குகளிலும் பேசப்பட்ட நாவல். அது நெடுந்தீவினை நிலைக்களனாகக் கொண்டு உருவாகியது. நெடுந்தீவின் பௌதீக சமூக அம்சங்கள், வாடைக்கு இடம் பெயர்ந்து வரும் மீனவரும் ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் சைபீரியா விலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வரும் பெலிகன் எனப்படும் கூழைக்கடாக்களும் இந்த நாவலின் அம்சங்களாகின. எழுத்தாளனுக்குரிய யதார்த்த நோக்கும், புவியியலானுக்குரிய குழலியல் பார்வையும், மீன்பிடி குறித்து எனது முதுகலைமாளிப் பட்டத்திற்கு செய்யப்பட்ட ஆய்வாளனின் தேடல் நோக்கும் இந்த நாவலில் ஒருங்கே சந்தித்தன. கதாபாத்திரச் சித்தரிப்பு, பிரதேச வருணனை, மீன்பிடிமுறைகள் என்பன இந்த நாவலில் மிகச்சிறப்பாக பதிவாகின. இந்த நாவல் ‘அலையின் கீதம்’ (இதே பெயரில் இப்பொழுது ஒரு நாவல் ‘சத்தியவேதபாதுகாவலனில்’ வெளிவந்து கொண்டிருப்பது வேறு கதை) என்ற பெயரோடு ‘சிரித்திரன்’ சஞ்சிகைக்கு வழங்கினேன். அங்கு தான் வாடைக்காற்று புயலான கதை தொடங்கியது. நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த எம்.எஸ். ஜெயபாலன் என்பவர் ஒரு கொலை வழக்கின் சந்தேக நபராக யாழ்ப்பாணச்சிறையில் தங்கி இருந்தபோதும். பல்கலைக்கழக மாணவனாக என் தாயாரின் வீட்டின் ஓர் அறையில் தங்கி இருந்தபோதும் என்னால் மிகவும் போஷிக்கப்பட்டவர். அவர் சிரித்திரன் பணிமனைக்குச் சென்று கையெழுத்துப் பிரதியாகவிருந்த நாவலைப் படித்தார். எங்கேயும் கொஞ்சம் அறிமுகமானால் போதும் கூடுதலான சுதந்திரத்தை எடுத்துக்கொள்வார். அந்த நாவலைப் படித்தார். ‘நான் கூழக்கடா பற்றி ஓர் சிறுகதை எழுதியிருக்கிறேன். இவரென்ன அதை வைத்து ஒரு நாவல் எழுதுவது? இந்த நாவலைச்

சிரித்திரனில் வெளியிட்டால் அச்சஞ்சிகைகளை றோட்டில் போட்டுக் கொடுத்துவேன்’ எனச் சத்தமிட்டார். சிரித்திரன் சுந்தர் பயந்தே விட்டார். அழாக்கூறையாகக் கண் கலங்கியபடி நாவலை என்னிடம் திருப்பித் தந்தார் அதனை. ‘வாடைக்காற்று’ என்ற பெயரோடு வீரகேசரிப் பிரசுரத் தேர்விற்கு அனுப்பி வைத்தேன். வீரகேசரிப்பிரசுரமாக வெளிவந்தது. செட்டிகுளம் விழாக்கோலம் பூண்டு அந்த நாவலை வெளியிட்டது. இரசிகமணி கனக செந்திரநாதன், டானியல், டொமினிக் ஜீவா, செம்பியன் செல்வன் முதலானோர் அதில் கலந்து கொண்டனர். ஜெயபாலன் அந்தளவோடு நிற்கவில்லை. நெடுந்தீவுப் பெருமக்களில் சிலரை அணுகி, ‘வாடைக்காற்று நாவல் நெடுந்தீவை இழிவு படுத்தும் வகையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதனை நாங்கள் கண்டிக்க வேண்டும்’ என்றார். அவர்களில் சிலர் நாவலைப் படிக்காமலேயே நெடுந்தீவுப்பெண்களை டச் குதிரை வளர்ப்புக்காரன் நோளானின் குணங்குறியோடு சித்திரித்துள்ளதாக அறிவித்தனர். உண்மையில் வாடைக்காற்றில் அப்படி ஓரிடமும் வரவில்லை. நோளானைப் பற்றி நன்கு தெரிந்திருந்த நான் எம்மக்களை எவ்விதத்திலும் இழிவு படுத்தக் கூடாதென்பதற்காக அவனது பெயரை எவ்விதத்திலும் பயன்படுத்தவில்லை. ஏற்கனவே எனக்கு ஒரு அனுபவம் இருந்தது. முன்னைய மாகாணக் கல்விச் செயலாளர் க. பரமேஸ்வரனின் ஆய்வொன்றிற்காகச் சில நாட்களை அவருடன் நெடுந்தீவில் கழிக்க நேர்ந்தது. அவருடைய ஆய்வுக்கட்டுரை ‘தினகரனில்’ தொடராக வெளிவரும் போது இடைநடுவில் நெடுந்தீவிலுள்ள ஒரு சிலரால் நிறுத்தப்பட்டது. வரலாற்றில் உள்ள ஒன்றை மீளச் சொல்லக் கூடாதெனத் தடுப்பதில் அவர்கள் வெற்றி கண்டனர். அந்த அனுபவம் வாடைக்காற்றினை எழுதும் போது எனக்கு எச்சரிக்கையாகவிருந்தது. அதனால் வாடைக்காற்றில் அவற்றினைத் தவிர்த்திருந்தேன். தவிர்த்தவற்றினை இருப்பதாகக் கண்டறிந்து ஊதிப் பிரளயமாக்கியதில் ஜெயபாலன் வெற்றி கண்டார். வாடைக்காற்றுக்கு எதிராகவும் ஆதரவாகவும் துண்டுப் பிரசுரங்கள் அச்சிட்டு வெளியிடப்படன. நெடுந்தீவில் நடந்த விழாவில் ‘வாடைக்காற்று’ பிரதிதியிடப்பட்டது. வீரகேசரி அச்சிட்ட 7000 பிரதிகளும் விற்பனைத் தீர்ந்தன. இப்பொழுது வாடைக்காற்றின் இரண்டாவது பதிப்பினை பூபாலசிங்கம் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது.

வாடைக்காற்று திரைப்படமான கதை தனியான நெடுங்கதை. ‘திரைப்படத்திற்கு நல்லதொரு கதை தேடுவோருக்கு வாடைக்காற்று பெரிதும் கைகொடுக்கும்’ என இலங்கை வானொலிக் கலைக்கோலத்தில் பேராசியர் கைலாசபதி கூறிச்சென்றார். அதனைப் படமாக்க நாடக நடிகர் ரகுநாதன் அனுமதி கேட்டு என்னிடம் ஓடிவந்தார். திரைப்பட பிரதியை செம்பியன் செல்வன் தயாரித்தார். திரைப் படக் கூட்டுத்தாபனம் முதல் தரப் பிரதியாக விதந்துரைத்தது. ரகுநாதன் படத் தயாரிப்பை கமலாலயம் மூலிசிடம் கையளித்தார். அவர்கள் என்னுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டனர். ஒப்பந்தத்தின் பின்னர் ரகுநாதன் நடிகர் பட்டியலிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். படம் வெளிவந்தது. திரைக்கதை வசனம் எழுதியவராக வானொலி வாசகர் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தார். அதற்கு ஏதோதோ சமாதானம் சொன்னார்கள். வாடைக்காற்று மூல நாவலின் முழுமையை சித்திரிக்கவில்லையாயினும்

மிகச்சிறந்த படமாகத் தெரிவாகி ஜனாதிபதி பரிசினைப் பெற்றது.

அக்காலவேளையில் தமிழகத்திலிருந்து சுந்தரராஜனின் நாடகக்குழு இலங்கை வந்தது. நடிகர் சுந்தரராஜன் வாடைக்காற்று திரைப்படத்தைப் பார்த்துப் பாராட்டினார். அவர் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தபோது அவர் என்னைச் சந்திக்கவிரும்புவதாகத் தகவல் வந்தது. தமிழகத்திலிருந்து வந்திருந்தவரும் எனது மனைவியின் சிறிய தந்தையும், கண்ணாடி மாளிகை, திருவள்ளூர் ஆகிய திரைப்படங்களை எடுத்துக் கரத்தைச் சுட்டுக் கொண்டுவருமான இராஜரத்தினம் என்னைச் சுந்தரராஜனுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். 'வாடைக் காற்றுப்

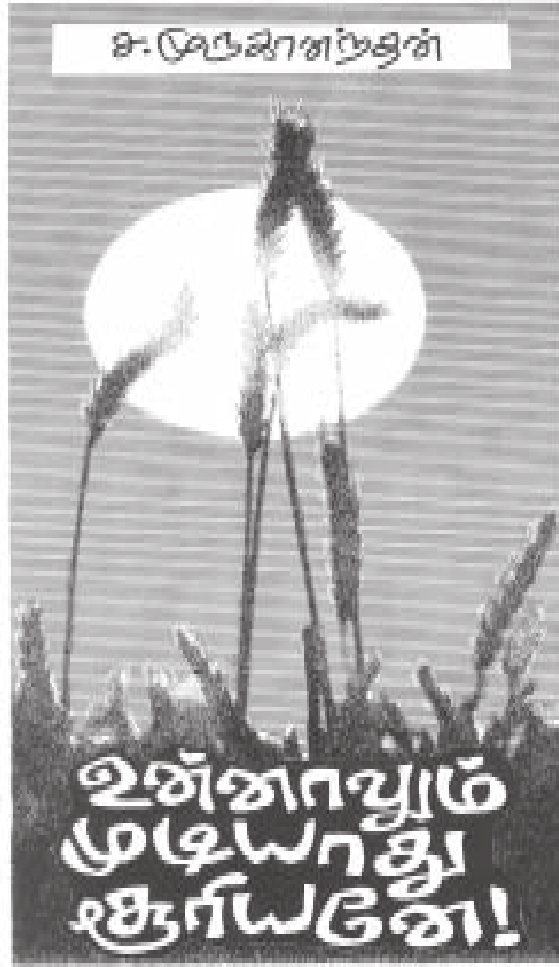
பிரதியை தனக்குத் தரும்படியும் அதனைத் தான் இந்தியாவில் திரைப்படமாக்குவதாகவும்' என்னிடம் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டார். அதனைப் பாரதிராஜாவிடம் கையளித்ததாகப் பின்னர் இராஜரத்தினம் அறியத்தந்தார். 'கல்லுக்குள் ஈரம்' என்ற திரைப்படமாக பாரதிராஜாவால் உருமாறி வெளிவந்தது. வாடைக்காற்றில் இரு மீனவர்கள் தொழில் செய்ய வருகிறார்கள். கல்லுக்குள் ஈரத்தில் இரு போட்டோகிராபர்கள் படம் பிடிக்க வருகிறார்கள். இது ஒன்று தான் மாற்றம். மற்றப்படி ஏனைய பாத்திரங்கள். நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் அற்புதமாக பாரதிராஜாவால் பிரதி பண்ணப்பட்டிருந்தது. யாது செய்வது? பத்திரிகைகள் இதைப் பற்றி எழுதின.

பனித்துளியைப்
பந்தாட நினைக்கும்
பரிதியே!
நீ வென்றுவிட்டதாக
அழித்து பனித்துளியை
ஒழித்துவிட்டதாக
ஆர்ப்பரிக்கிறாய்.

கிழக்குத் திசையில்
பதுங்கு குழிகளிலும்
அடர் கானகத்திலும்
முகாமிட்டிருக்கும்
பனித்துளிகள்
புல்லின் நுனியில் இருந்து
உனக்குக் கண்ணிவெடி
வைக்கலாம்.

நாளையும் மீண்டும்
எழுந்து வந்து
உன்னோடு மோதலாம்
உனது நட்சத்திர
படையணிகளும்
நீலா உலங்கு வானூர்தியும்
திரண்டு நின்று எதிர்த்தாலும்
அதிகாலை வரையிலும்
உன்னை முகாமில்
முடங்க வைத்தபடி
தேசத்தைத் தன்வசமாய்
வைத்திருக்கும்.

உன் வானூர்தியும்
தாரகைப் படைகளும்
முற்றாக அழிக்கப்பட்டிருப்பதை
காலையில் நீ பார்ப்பாய்.
உன்னை அழித்தல்
அசாத்தியம் என்பது போல
பனித்துளிகளையும் என்றுமே
உன்னால் முற்றாக
அழித்தொழிக்க முடியாது.

மலர்கள் எல்லாம்
பனித்துளியின் பக்கமாய்
சாய்ந்து வருகின்றன.
உன் சூரிய காந்திப் பூ கூட
பனியைத் தழுவி நிற்கிறது.

எனவே புத்தியுடன்
பேசாமல் உடனடியாக
சமரசம் செய்து கொள்.

நவம்பர் இதழில் வெளிவந்த ஜெ. நிறைம்குமாரின் 'வல்லமை' கவிதைையைப் படித்ததும்
நாட்டின் இன்றைய நிலைமையை மனதிருத்தி மனதில் எழுந்த கவிதை.

முல்லை அமுதனின் நூல் கண்காட்சியின் பின்னணியில் ஈழத்தமிழர்களின் நூல்களின் காப்பகம்

ஆண்டுதோறும் ஈழத்துத் தமிழ் எழுத்தாளரான முல்லை அமுதன் தனது சொந்த முயற்சியில் இக்கண்காட்சியை கடந்த 2002ம் ஆண்டு முதலாக லண்டனில் நடத்தி வருகின்றார். கடந்த மாதம் நடைபெற்றது. இவ்வகையில் இவரது எட்டாவது நூல் கண்காட்சியாகும்.

கடந்த நவம்பர் 10ம் திகதி இடம்பெற்றிருந்த இக்கண்காட்சியையொட்டி நடைபெற்ற இலக்கியவிழாவில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிட்டியிருந்தது. எழுத்தாளர் முல்லை அமுதன் தன் குடும்பத்தினரின் உதவியுடன் தனிமனித முயற்சியாக இந்த ஈழத்துத் தமிழ் நூற் கண்காட்சியை ஒழுங்குசெய்திருக்கிறார் என்பது இங்கு முன்னதாகவே குறிப்பிடப்படவேண்டியதொரு விடயமாகும்.

லண்டன் இல்போட் நகரில் St Luke Church Hall இல் நடந்த நிகழ்வினை சுதூமலைக் கவிஞர் திரு. கந்தையா இராஜமனோகரன் அவர்கள் தலைமை தாங்கி வழமைபோல சுவாரஸ்யமாக நடத்தியிருந்தார். பிற்பகல் 3.00 மணிமுதல் இடம்பெற்ற கண்காட்சியின்போது 1000க்கு மேற்பட்ட ஈழத்து நூல்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. அதில் ஒரு பகுதியை முல்லை அமுதன், விற்பனைக்கும் வழங்கியிருந்தார். கண்காட்சியைப் பார்வையிட வந்தவர்கள் தாம் விரும்பிய நூல்களை அன்றே கொள்வனவு செய்துகொள்ளும் வாய்ப்பினையும் பெற்றிருந்தனர்.

பிற்பகல் 6.30 மணியளவில் ஆரம்பமான இலக்கிய நிகழ்வு தாயகத்தில் உயிரிழந்த எம்மவர்களுக்கான மௌன அஞ்சலியுடன் ஆரம்பமானது.

அன்றையதினம் பெரும்பாலானா உரைகள் ஈழத்தமிழர்களின் நூல் வெளியீட்டுச் சிக்கல்களை அனுபவபூர்வமாக வெளிப்படுத்துபவனவாகவும், ஈழத் **தமிழர்களுக்கான தேசிய நூலகம் ஒன்றின் தேவையை லண்டனில் வலியுறுத்திய வனவாகவுமே அமைந்திருந்தன.**

முல்லை அமுதனின் ஈழத்துத் தமிழ் நூல் கண்காட்சி பொதுவாகப் பல பரிமாணங்களில் பார்வையாளரால் உள்வாங்கப்படுகின்றது. முதலாவது - குறித்த அக்கண்காட்சி பார்வையாளரின் மனதில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் பரப்புப் பற்றிய மூல எண்ணக்கருவை உடைத்தெறிந்து பரந்த தளத்திற்கு அவர்களின் தேடலை விரிவாக்க முனைகின்றது. ஈழத்துத் தமிழ் நூல்கள் இவ்வளவு தான் என்ற அவர்களது முன்னதாகத் தீர்மானித்த

அளவுகோல் இக்கண்காட்சியைக் கண்டதும் இவ்வளவு என்ற பிரமிப்புடன் உடைத்தெறியப்பட்டு அவர்களை புதியதொரு அளவுகோலை நாடவைக்கின்றது.

மற்றது, இக்கண்காட்சி ஒரு வாசகனைத் தான் தேடும் அறிவுப் பரப்பிற்கு அண்மையில் கொண்டு சேர்க்கின்றது. வாசகனுக்குரிய நூலை அக்கண்காட்சி வழங்குவதுடன், ஒரு நூலுக்குரிய வாசகனையும் அது தேடித்தருகின்றது. இவ்விரண்டிலும் முன்னையதை வாசகனுக்குரிய நூலை வர்த்தக நோக்கில் கடைபரப்பிவைத்திருக்கும் ஒரு புத்தக விற்பனையாளனும் நிறைவேற்றலாம் என்றாலும்கூட, பின்னையதை - நூலுக்குரிய வாசகனைத் தேடித்தருவதில் நல்லதொரு நூலகரும், ஒரு நூல் கண்காட்சியை திறம்பட நடத்துவருமே வெற்றியடைகிறார்கள்.

அடுத்தது, இக்கண்காட்சி, பார்வையாளர்களை ஒரு பரிணாம வளர்ச்சிக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. இதுவரை எட்டுக் கண்காட்சிகளை நடத்தி முடித்துள்ள முல்லை அமுதனிடம் கேட்டால் அவர் 2002இல் நடத்திமுடித்த முதலாவது கண்காட்சிக்கும் அண்மையில் 2007இல் நடத்திமுடித்திருக்கும் எட்டாவது கண்காட்சிக்கும் இடையில் தனது கருத்துகளும், எதிர்்பார்ப்புகளும், மாற்றங்களும் ஏன் நிகழ்ச்சி ஒழுங்கமைப்புகளும் கூட பல மாற்றங்களையும், திருத்தங்களையும் கண்டிருப்பதாகவே நிச்சயமாகக் கூறுவார். அதுவே அவரது பரிணாம வளர்ச்சி.

இந்தக் கண்காட்சிகளின் நேரடிப் பார்வையாளர்களாக இருப்பவர்களிடமும், மறைமுகப் பார்வையாளர்களாக இருப்பவர்களின் மனங்களிலும் இக்கண்காட்சியையிட்டுப் பல கருத்து மாற்றங்கள் படிமுறையில் ஏற்பட்டே வந்திருக்கின்றன. அதன் ஒரு வெளிப்பாடே, கண்காட்சியின் போது இடம்பெற்ற உரைகளில் நாம் காணும் ஈழத்தமிழர்களுக்கான தேசிய நூலகமொன்றின் தேவை பற்றிய கருத்துத் தெளிவும் அதற்கான முன்மொழிகளும் என்று கருதலாம்.

குறைந்தபட்சம் ஒருசிலராவது ஒன்றுசேர்ந்து ஈழத்தமிழ் நூல்களுக்கானதொரு காப்பகத்தை லண்டனில் உருவாக்கத் தேவையான முன்னோடிக் கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். மேடைப்பேச்சுகளுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் நடைமுறைச் சாத்தியமான பங்களிப்புடன் எடுத்துச்செல்லமுயலும் இத்திட்டம் வெற்றியளிக்கும் பட்சத்தில் முல்லை அமுதன் போன்ற தனிமனிதர்கள் முழுச் சமூகத்திற்குமாகத் தம் முதுகில் சுமக்கும் பாரிய சுமையை காத்திரமான நிதி வசதிகொண்ட ஒரு சுதந்திரமான அமைப்பின் உதவியுடன் இடம்மாற்றிக்கொள்ள முடியும். இதுவே இன்றைய காலத்தின் தேவை.

மையத்தின் அடக்குமுறையும் வீளிம்பின் எழுச்சியும்: தி.ஞானசேகரனின் குருதிமலை

- மார்க்கண்டன் ரூபவதனன்

ஊவா வெல்லஸ்ஸப் பல்கலைக்கழகம்

“அதிகாரம் என்பது ஒரு நிறுவனம் அல்ல; குறிப்பிட்ட மனிதர்களிடம் அடங்கியிருக்கும் விஷேட சக்தியல்ல; குறிப்பிட்ட ஒரு சமூகத்தில் வெவ்வேறு குழுவ்களில் செயல்படுகின்ற ஒரு சிக்கலான சமூகச் செயல்பாட்டின் பெயரே அதிகாரம்” - பூக்கோ.

வர்க்க முரண்பாடுகளின் வரலாறே உலக வரலாறு என்றார், மார்க்ஸ். தொன்மையான பொதுவுடைமைக்குப் பின் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் ஆள்பவர் - ஆளப்படுபவர் என்ற எதிர்நிலை மனித வரலாற்றில் தொடர்ந்து இறுக்கமாகவே உள்ளது.

ஐனநாயகம் என்ற போர்வை போர்த்திய 'அரசு' என்ற அதிகார நிறுவனம் என்று தோன்றியதோ அன்றே அதுவும் அடக்குமுறையுடன் இயங்கும் ஆளும் நிறுவனமாகச் செயற்படத் தொடங்கிவிட்டது. 51வீதத்தால் அமைபும் ஐனநாயக அரசு 49வீத எதிர்ந்தாள் என்றும் அடக்கியாளவே விரும்புகிறது. இதற்கு அந்த அரசின் பொலிஸ், இராணுவம், நீதிமன்றம், அலுவலகங்கள் என்பன என்றும் எந்தவேளையிலும் துணைபுரிவனாகவே இருக்கின்றன.

அரசு, அரசு நிறுவனங்களின் அடக்கு முறைகளை இலக்கியவாதிகள் என்றும் பதிவு செய்தே வந்துள்ளனர். மனித சமுதாயத்தின் இன்றியமையாத கூறுகளான அரசு நிறுவனங்கள் மக்களிடம் தொடுக்கும் வன்முறைகளை அவர்கள் படைப்புக்கள் என்றும் கண்டித்தே வந்துள்ளனர். அந்த வகையில் இலங்கையின் தோட்டத்தொழிலாளர்கள் மீது அரசு, அரசு நிறுவனங்கள் அவிழ்த்துவிட்ட வன்முறைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதே தி.ஞானசேகரனின் “குருதிமலை” நாவல்.

இலங்கையின் பொருளாதார முதுகெலும்பாக இருக்கும் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையின் உழைப்பாளிகளே தோட்டத் தொழிலாளர்கள். இவர்கள் இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்டவர்கள். 1815ல் இலங்கை ஆங்கிலேய அதிகார மையத்துக்கு உட்பட்ட பின் அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய பொருளாதார உற்பத்தி நிலங்களில் தொழில் புரிவதற்கு என 1820களில் இருந்து இந்தியாவில் இருந்து இலங்கையின் மலை நாட்டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள்.

உலகளாவிய அரசியல் நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் - காலங்கடந்தாயினும் - இலங்கையிலும் ஏற்படத்தொடங்கின. இலங்கை ஆங்கிலேயரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றுச் சதேசிகள் அதிகார பீடம் ஏறினர். பெரும்பான்மை இனம் அதிகாரத்தின் பலபகுதியைத் தன் கைக்குள் கொண்டு வந்தது. சிறுபான்மையினருக்கு எதிராகக் காலத்துக்குக்காலம் பல்வேறு அடக்கு முறைகளைக் கட்டிவிழ்த்துவிட்டது. இலங்கைத்தமிழர், முஸ்லிம், இந்தியத்தமிழர் என்ற பிரிவினர் பாதிப்படையத் தொடங்கினர்.

சிங்கள அதிகாரமையம் தனது இருப்பைத் தொடர்ந்து தக்கவைத்துக் கொள்ளும் வகையில் தோட்டத் தொழிலாளர் மீது 1966ல் கைவைத்தது. பலர் வெளியேற்றப்பட்டனர். இதன்பின் மலையகத்தில் அரசியல் புரட்சி ஏற்படலாயிற்று. 1970களில் அரசியலில் நேரடியாகப் பங்கேற்கும் நிலை ஏற்பட்டது. 1971ல் தேயிலைத் தோட்டங்கள் அரசுடைமையாக்கப்பட்டன.

உள்ளூர் உற்பத்தி, கிராமியப்புத்தெழுச்சி என்று கூறி மூடிய பொருளாதார முறையை அறிமுகப்படுத்திய சிறிமா ஆட்சியில்

தோட்டங்கள் அரசுடைமை ஆக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும், அரசுடைமையாக்கத்தை மக்கள் எதிர்பார்த்தமையால் ஏற்பட்ட தோல்விகளையும் காரண காரிய ரீதியில் படிய வைக்கிறது குருதிமலை.

நாவல் என்பது வெறுமனே கதைகூறு சாதனம் அல்ல; கதை வழி மக்களின் மீட்சிக்கும் வாழ்வுக்கும் வழிகாட்ட வேண்டும்; சமூகத்துக்குப் பயன் விளைவிக்க வேண்டும்; அதற்காகச் சமூகம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளை அவற்றுக்கான தீர்வுகளைத் தர்க்கரீதியாக எடுத்துக் கூறவேண்டும்.

‘அரசாங்கம் என்பது பெரும்பான்மையும் மக்களுக்காகவே தொழிற்படுவது’ என்ற புனைவை அரசு எந்தக்காலமும் காப்பாற்றிக் கொண்டே வருகின்றது. விழிப்பு நிலை மக்களும் மையத்தை நம்பி கையறு நிலையினையே எய்துகின்றனர். இத்தகைய ஒரு நிலை தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கல் மூலம் நிகழ்கிறது. தொழிலாளர் என்ற மனிதன் அரசைப் பலவாறு நம்புகின்றதை ஆசிரியர், பாத்திரக் கூற்றுக்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன.

“தோட்டங்களையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்திருச்சி. இனிமே நம்மளுக்கெல்லாம் விடுதலை கெட்ச்சமாதிரித்தாங்க” என மாரிமுத்துத் தலைவர் தன்னை அரசுக்கு ஒப்படைத்து அரசை நம்பத் தொடங்குவதையும் ஏனைய தொழிலாளர் அரசிடமிருந்து பலதை எதிர்பார்ப்பதையும் கூறிச் செல்கிறார்.

மக்களின் இத்தகைய நம்பிக்கைக்கு அரசு பிரதிநிதிகளான, அரசை அடையாளப்படுத்துபவரான அமைச்சர்களின் வாக்குறுதிகளே காரணம் என்று கூறமுனையும் ஆசிரியர், அமைச்சர் தோட்டத்தில் வந்து பேசும் பேச்சில் அனைத்தையும் - நாவலின் ஒட்டத்துக்கான அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிவிடுகிறார்.

“அந்நியர்களின் கையில் இருந்த எமது செல்வங்கள் இன்று எமது கைகளுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. இதனால் எமது நாட்டின் பொருளாதாரம் அதிகரிக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாக தோட்டங்கள் அரசுடைமையானதால் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தான் முதலில் விமோசனம் அடையப் போகிறார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும். தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் அதிகரித்துக் கொடுக்கப்படுவதோடு அவர்களது தொழிலுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும். இங்கிருக்கும் படித்த இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்க வசதி செய்வோம். தோட்டத்தில் பெறப்படும் இலாபத்தின் ஒரு பகுதி தொழிலாளர்களுக்கிடையே பகிர்ந்து அளிக்கப்படுவதோடு நிலமற்றவர்களுக்குக் காணி வழங்குவதற்கும் நாம் நடவடிக்கை எடுப்போம்”.

இத்தகைய நம்பிக்கை வாக்குறுதிகள் எதுவித உதவியும் அற்ற அப்பாவி மக்களை எவ்வளவுக்கு நம்பவைக்கும் என்பது எல்லாரும் அறிந்ததே. அரசு இதை நன்கு அறிந்துவைத்துள்ளது. அதனால்தான் இத்தகைய வாக்குறுதிகளைத் தொடர்ந்து அள்ளி வீசுகிறது. காலப்போக்கில் அரசின் இலவம் வாக்குறுதிகள் வெடித்துச் சிதறுகின்றன. அரசின் மீது மக்கள் நம்பிக்கை வைத்தாலும் மாயாண்டி போன்றோரின் மனதில் அவை வேரூன்றாமலே போயின.

தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை; சம்பள அதிகரிப்பு வழங்கப்படவில்லை. மாறாகப் புதிய துறைமாரின் – பெரும்பான்மை மனப்பாங்குடன் வந்தவர் – வருகையால் “அரைப்பெயர்” போடும் முறைமையும் வரத்தொடங்கியது.

படித்த, தோட்டப்புற, வேலையை எதிர்பார்த்திருந்த இளைஞர்களுக்கு எட்டாக்கனியாக அரசு உத்தியோகம் அமைந்துவிட்டது. பெரும்பான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த இளைஞரே தொழில்வாய்ப்பை பெறலாயினர். வீரையா, ராமு போன்றவர் அரசுக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுபவர்களாக மாறுகின்றனர்.

தோட்டத்தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உரிமையான மொழி உரிமை சிங்கள அரசு நிர்வாகிகளால் பறிக்கப்பட்டதொடங்கியது. அரசு சுற்றுநிருபங்கள், கணக்கு வழக்குகள் அனைத்தும் ‘சிங்களம் மட்டும்’ என்று ஆகிவிட்டதைப் புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட பெரிய கிளாக்கர் பெரோரோ மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் மூலம் எடுத்துக்காட்டுகின்றார், ஆசிரியர். குறைந்தபட்சம் கோப்பிரட்டிக்கடையில் சாமான் வாங்கும் சிட்டைகூட சிங்களத்தில் இருந்ததைக்கண்டு வீரையா “அதுக்கு ரெண்டு ரூபா தொண்ணூறு சதமுறை போட்டிருக்காங்க. என்ன சாமான்னுதான் வெளங்கல. எல்லாம் சிங்கள ஆளுங்களைக் கொண்டு வந்து போட்டுக்கிட்டு வேலை செஞ்சா யாருக்குத்தான் வெளங்கப்போவது. ஒரு தமிழ் ஆளுங்ககூட கோப்பிரட்டி கடையில் வேலை இல்லை” என்று ஆதங்கப்பட்டான்.

அதிகார மைய அரசுடன் இணைந்திருக்கும் குழுக்கள் அரசு நிறுவனங்களின் உதவியுடன் மக்களின் உடைமைகளை அபகரிக்கவும் தொடங்கின. கிராமசேவகர், டி. ஆர். ஓ. மற்றும் பண்டா முதலாளி போன்றோர் அரசையும், அரச அதிகாரங்களான பொலிஸ் என்பவற்றையும் துணையாகக் கொண்டு மக்களைப் பயமுறுத்திக் காணிகளை அபகரிப்பதை ஆசிரியர் விலாவரியாக எடுத்துக்கூறுகிறார். “இந்தா, நீ மிச்சங் பேசவேணாங். நீ இந்த வயலைவுட்டு இப்பவே போகவேணாங்! இல்லாட்டி நாங் பொலிஸ் கொண்டு வரது” என்று கிராமசேவகரான சிங்களவர், கறுப்பன் கங்காணியை மிரட்டுவது அதிகாரமும் அதன் கூறுகளும் தங்களுடையது என்ற துணிவினால்தான்!

இத்தகைய துணிவு அரசின் தலைமைப்பீடம் வரைக்கும் செல்லும். பின்பு அங்கிருந்து தம்மினம் சார்ந்தோரைத் திருப்திப்படுத்த அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்தே தீரவேண்டும். அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையே துறை கையொப்பமிட்டு அனுப்பிய நிரூபமான,

“நமது தோட்டத்தை நிலமற்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கு அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கின்றது. வெகு விரைவில் இது நடைமுறைப்படுத்தப்படும். இப்போது தோட்டத்தில் குடியிருப்பவர்கள் எல்லாரும் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும்” என்பதாகும்.

பண்டைக்காலத்தில் எப்படி அரசின் துணைகொண்டு நிலக்கிளார்பொதுமக்களின் நிலங்களைச் சூறையாடி நிலவுடைமையாளர்களாக விளங்கினார்களோ அதேபோல “ஜனநாயக” அரசின் ஆதரவுடன் பெரும்பான்மையினர் நிலவுடைமை யாளர்கள் ஆகின்றதைக் காணமுடிகின்றது. இவ்வாறு நிலமற்றவர்களானவர்கள் எங்கு போவார்கள்? மீண்டும் கொத்தடிமைகளாகலாமா? அவர்களின் புலம்பலே.

இந்த நாட்டில் நமக்கு என்ன உரிமை இருக்கு? நாமெல்லாம் அடிமைகளாகத்தான் இருக்கோம் இன்னும் சொஞ்சுக்காலம் போனா நாம செத்தாலும் பொதைக்கக்கூட இவங்க

இடங்கொடுக்கமாட்டாங்க

என்று கறுப்பண்ணன் கங்காணியின் புலம்பலாகத்தான் அமையுமா? இல்லை! தொடர்ந்து அடிமைகளாகவும், இடமற்றவர்களாகவும் இருக்க ஒடுக்கப்பட்ட சமூகம் விரும்பாது; அது பொங்கி எழும்; அடிமைத்தனத்துக்கு எதிராகப் போராடும்.

“ஒற்றுமை என்னும் வேள்விக் களத்தில் உரிமை வேட்கைக் கலையது மூட்டி கொட்டும் குருதி நெய்யினை வார்த்து குறிக்கோள் புதுமலையகமது காண; வெற்றி முரசங் கொட்டிப் பகைமேல் வீழும் அரிமாப் போல் தொழிலாளர் கொற்றத் தவிசுகள் தூள் தூளாக கொதித்தே எழுவோம் புதுபுகம் காண்போம்”

(குறிஞ்சிதென்னவன் கவிதைகள் ப.11)

என்று குறிஞ்சிதென்னவன் பாடுவது போலச் சமூகம் கொதித்தே எழும். அவ்வாறு எழும் புதுபுக இளைஞர்களான வீரையா, ராமு, செபமாலை போன்ற விடுதலை வீரர்களுடன் அவர்களின் நீதியான போராட்டத்தில் பியசேன, சுமணபால முதியான்சே போன்றோரும் இணையலாயினர்.

இவ்வாறு இளைஞர்கள் இணைந்து போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதை எந்த அரச அதிகாரமும் விரும்பாது. அந்தத் தேவைக்காக இவர்கள் இணைந்து போராட ஆரம்பித்தார்களோ அந்தத் தேவையை அடையாதபடி இணைவைப் பிரிக்கச் சதித்திட்டம் தீட்டவே அரசு விரும்பும். அத்திட்டத்தினைக் ‘குண்டர்களைக்’ கொண்டும் பொலிஸ் முதலிய தனது அதிகார வால்களைக் கொண்டும் நிறைவேற்றியே தீரும், அரசு.

இதன் நிமித்தம் இனக்கலவரம் ஏற்படுகின்றது. தோட்டத்தொழிலாளர்களின் உடைமைகள் அனைத்தும் சூறையாடப்படுகின்றன. பெண்கள் மானபங்கப் படுத்தப்படுகிறார்கள். இதனைக் கண்டு கொதித் தெழும் இளைஞர்களைத் தனது அதிகாரத்தையே பயன்படுத்திச் சுட்டுத்தள்ளுகின்றது அரசு.

அடிமைப்படுத்தப்பட்ட ஓரத்து மக்களின் மையம் நோக்கிய போராட்டத்தை எடுத்துக்காட்டவந்த ஞானசேகரன், மையத்தின் ‘மக்களை மயக்கும்’ வாக்குறுதிகளையும் அதை நம்பி ஏமாறும் மக்களையும் ஏமாற்றத்தைத் தொடர்ந்து எதிர் கொள்ள முடியாது கொதித்தெழும் மக்களின் போராட்டத்தையும் காரணகாரிய ரீதியாக ஒரு வரலாற்றடிப்படையில் கூறுவதில் வெற்றி பெற்றுள்ளார் என்றே கூறமுடியும்.

வெளிநாட்டு முதலாளித்துவ அதிகாரத்தனத்தில் இருந்து விடுபட்டு மீண்டும் உள்நாட்டு முதலாளித்துவ முதலைகளிடம் சிக்கிக்கொண்ட மக்களின் சோகவரலாறாகவே ‘குருதிமலை’ நிலை பெறுகிறது.

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

மாதாந்தம் ஒரு நூல் இலவச வெளியீட்டுத் திட்டம்

தொடர்பு முகவரி:

தேர்வுக் குழு,

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா

இல 25, அவ்வல் சாவிடா ரோட், கொழும்பு - 14.

தொ.பே. 0774161616 ; 0785318503

யுவல்வலர் கவிதை

கவிதை பற்றி ஒரு சமூக உரையாடல்

“ஏன் ‘யா’ இலக்கியக்காரரே! நம்ம படைப்பு இலக்கியங்களிலே ஏதாவது உருப்படியா வளர்ந்திருக்கா? “அப்புடின்னா எது வளர்ந்திருக்கு?”

இலக்கிய நண்பர் கொஞ்சம் விவகாரமாகத் தான் கேட்டார்.

“அட, என்ன இது இப்புடி திடிதிப்புன்னு கேட்கிறியே?”

“அதை விடும். கேட்கிறதுக்குப் பதிலைச் சொல்லும்”

“அடிச்சுக்கை. சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடுமா. எதையோ மனசுக்குள்ளே வைச்சுக்கிட்டுத்தான் மனுஷன் இந்த இழு இழுக்கிறான்” என்று மனதிற்குப்பட்டது.

“எதைக் கேட்கிறியே?”

“சிறுகதை, கவிதை, நாவல் இந்த மூன்று வகை யறாக்களிலே நம்ம ஆளுக எதிலே கொடிகட்டிப் பறக்கிறாங்க”

“ஓஹோ! இதுவா சமாச்சாரம். வெளங்கிட்டுது வெளங்கிட்டுது” என்று மனதுக்குள்ளாகவே சொல்லிக் கொண்டு கடந்த மாதம் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்துலே நடைபெற்ற இரு இலக்கிய நிகழ்வுகளையும், அவ்வழிாக்களிலே உரை நிகழ்த்திய இரு கல்விமாண்களையும், அவர்களின் கருத்துக்களையும் நினைத்துக்கொண்டேன்.

பவளவிழா நாயகர் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியும், கலாநிதி துரைமனோகரன் ஆகிய இருவருமே அந்த உரைகளுக்கும், கருத்துக்களுக்கும் சொந்தக்காரர்கள்.

ஒன்று ஞானம் சஞ்சிகை நடாத்திய பவளவிழா நாயகரின் மலர் வெளியீட்டு விழா. மற்றது புரவலர் ஹாசிம் உமர் புத்தகப் பூங்காவின் மூன்று நூல்களின் வெளியீட்டு விழா.

இரு கல்விமாண்களும் தமதுரைகளில் ஈழத்துக் கவிதைகள் பற்றி பேசினார்கள்.

“என்ன பேசினார்கள்?”

விவகாரமே அதுதான். அதனாலேதான் நம்ம இலக்கிய ஆர்வலர் தலைக்கேசத்தைப் பிய்த்துக் கொண்டு திரியுறார்..

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி பவளவிழா மலர் வெளியீட்டு விழா தமது ஏற்புரையின் போது ஈழத்து கவிதை பற்றியும் சொன்னார்:

“இக்காலத்தின் படைப்புக்கள் இக்காலத்தைப் பிரதிபலிப்பது மாத்திரமல்ல, இக்காலத்தின் சில பண்புகளையும் உள்வாங்கத்தவறவில்லை. குறிப்பாகக் கவிதைத்துறை மிகமுக்கியமான வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. சிறுகதை, நாவல் துறைகளில் இத்தகைய வளர்ச்சி இல்லை.”

“அடடா! அதான் அற்புதமாக அச்சொட்டா சொல்லி யிருக்காரே நம்ம படைப்புக்களிலே கவிதைதான் வளர்ந்திருக்கின்றது. அப்புறம் என்ன?”

“அது சரிதான் ஆனால் புரவலர் பூங்கா நூல்வெளியீட்டு விழாவிலே கலாநிதி துரைமனோகரன் என்ன சொன்னாருன்னு பார்க்க வேணாமோ?”

“பார்த்தாப் போச்சு”

“தமிழ்ச் சொற்களைப் பிரித்தும், இழுத்தும், சுருக்கியும் விட்டால் அது கவிதை ஆகிவிடுமா. நமது 90 சதவிகித கவிஞர்களிடம் தமிழ் படும் பாட்டை நினைத்தால் கண்ணீர் விடாமல் இருக்கமுடியவில்லை”

அவர் சொன்ன துயரக் கதை இது.

“அடக்கடவுளே! விசயம் இப்பிட்யும் கெடக்கா எப்படியோ நமது கவிதை பற்றிய முரண்பாடான கருத்துக்கள்ள நம் மதிப்பிற்குரிய தமிழறிஞர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இலக்கிய ஆர்வலர் தலையைப் பிய்த்துக்கொள்ளாமல் என்ன செய்வார். நமது படைப்புக்கள் குறித்தவொரு சமூக உரையாடல் அவசியமானதுதான். அதற்கான அகல் விளக்கைத் தான் நம் தமிழ்த்துறை தலைவர்கள் ஏற்றி வைத்திருக்கிறார்களா என்ன?”

நயவுரை கண்ட கம்பவாரிதி

‘சிரிக்கும் கோடையில் சிலிரிக்கும் பனிநாடு!

அமரர் சோமகாந்தனின் படைப்பு. அவர் கண்டா சென்று வந்த நினைவுகளை வீரகேசரி பத்திரிகையில் தொடராக எழுதி வந்தார். எண்ணற்ற வாசகர்களின் இதயங்களை தொட்டு ரைத்த ஆக்கம் அது.

இந்நூலின் நயவுரை கம்பவாரிதி ஜெயராஜ் அவர்கள் செய்தார்கள். நம் நாட்டை விட்டு வெளிநாடு சென்று வாழும் ஒரு வாழ்க்கையை வெறுப்பவர் கம்பவாரிதி. அவ்வாழ்க்கை நம் பண்பாட்டை அழிக்கிறது, விழுமியங்களை அழிக்கிறது என்பது அவருடைய கருத்தியல் வாதம். யாழ்ப்பாண மண்ணுக்கே உரித்தான மூத்தோரைப் பேணிப்பாதுகாக்கின்ற ஓர் உயர் பண்பாட்டைக்கூட அது அழித்துவிட்டது என்பதை ஆதாரப்படுத்துவதற்காக சில நடப்பியல் நிகழ்வுகளைக்கூட அவர் சபையோர் முன்னே வைத்து கண்கலங்கச் செய்தார்.

இதில் இன்னொரு சுவையான அம்சம் என்னவென்றால், விழா ஒழுங்கமைப்பாளர்கள் நூல் நயவுரை காணும்படியாக வேண்டிக்கொண்டார்களாம். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர் மேடைக்கு வந்தபோதுதான் புத்தகமே கிடைத்திருக்கிறது. அதையே ஒரு நயவுரையாக்கி சுவையான கதையாகச் சொல்லி சபையோரை கைதட்டி சபையோரை ஆரவாரித்துச் சிரிக்கச் செய்தார்.

ஒரு பேராசிரியர், நல்ல சொற்பொழிவாளர் எந்த விசயத்தையும் சுவையடப் பேசுவார். அவர் மேடை ஏறும்போதும் சபை ஆரவாரிக்கும். பேச்சு முடிந்ததும் கைதட்டல் வாணைப்பிளக்கும். அத்தனை சிறப்பு மிக்க சொற்பொழிவாளர். இத்தகைய அற்புதமான சொற்பொழிவாளரை ஒருவர் தனது புத்தகவெளியீட்டு விழாவில் பேச அழைத்து விட்டார். அதுவும் அன்று மாலையே பேசவேண்டி இருந்ததால் பேராசிரியருக்கோ பல பணிகள் புத்தகத்தை வாசிக்கவும்

நேரமில்லை. யோசித்தார். ஆமாம் புத்தகத்தின் பெயர் என்ன என்று கேட்டார். 'சுதந்திரமும் வீரனும்' என்று பதில் வந்தது. 'அப்பாடா' நிம்மதி பெருமூச்சு விட்டார். வரலாறு அவர் பாடம். சும்மா பிச்சிட மாட்டார் பிச்சு.

மாலையில் மேடையேறினார். சபையோர் ஆரவாரம் செய்தனர். 'மள மள' வென வரலாற்றைக் கொட்டித் தீர்த்தார். கடைசியாக வீரனுக்கு வந்தார். நமது வரலாற்று நிகழ்வுகளின் தீயில் வெந்து படம் போட்ட தங்கமாக, பீனிஸ் பறவையாக உயிர்த்தெழுந்தவன் நம் வீரன் என்று சொற்பொழிவை முடித்துவிட்டுப் போய் கண்களைச் சுழற்றி சபையை கர்வமுடன் பார்த்தார். அவருக்கே அதிசயம். அட, புத்தகத்தைத் திறந்து கூட பார்க்காமல் எவ்வளவு நேர்த்தியான உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறேன் என்று உணர்ச்சிவசப்பட்டு தனது நெஞ்சை தட்டிவிட்டுக் கொண்டார்.

ஆனால் என்ன புதுமை சபையோர் கைதட்டவில்லை. ஆரவாரம் செய்யவில்லை. பேராசிரியருக்கு ஏமாற்றமாக இருந்தது. எதையோ இழந்தவர் போல பேந்தப் பேந்த விழித்துக்கொண்டிருந்த புத்தக ஆசிரியரைப் பார்த்தார். என்ன சபை கைதட்டவில்லையே என்ன சமாச்சாரம் என்பது போல கண்களால் அவரிடம் கேட்டார்.

அவர் எழும்பி 'குடு குடு' வென ஓடிவந்தார். 'என்ன பண்ணீட்டிங்க சார். சுதந்திர வீரன் என்கிறது ஒரு நாயைப்பத்தின கதைசார்' என்று எரிச்சலோடு பேராசிரியர் காதைக் கடித்தார்.

"அடப்பாவி!"

சில நம்பிக்கைகள்

"பாலைவனத்தில் சில நீர்ச்சுனைகள். இரவிலும் நட்சத்திரங்கள். இருளிலும் ஒளித்துளிகள் மின்மினிகள். அனைத்தும் நம்பிக்கையின் தளிர்கள். இப்படி சில நிகழ்வுகள் நடந்தேறி வாழ்வின் மீதான மனித குலத்தின் மீதான நம்பிக்கைக்கு வலுச்சேர்க்கின்றன.

நாடாளுமன்ற தமிழ் உறுப்பினர் மனோகணேசனின் கடுமையான உழைப்பை சர்வதேசம் மதித்து அவருக்கு விருது வழங்கியிருக்கிறது. இது நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடச் செய்கிறது. பால்குடிக்கும் பூனைகள் கண்களை மூடிக்கொள்ளாமல். உலகம் இருண்டு விட்டது என்ற மாயை அதற்கு. அது அதற்கு மட்டும் தான். அதுவே யதார்த்தம். இல்லை நாங்கள் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்ற சர்வதேசத்தின் பறைசாற்றல்தான் சுதந்திர பாதுகாப்பு விருது மனோகணேசன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருப்பது.

நாளுக்கு நான் நாட்டில் அதிகரித்து வந்த மனித உரிமை மீறல்கள், கடத்தல்கள், கப்பம் கோரல், படுகொலைகள் என்பவற்றுக்கு எதிராக அவர் அமைப்பு ரீதியாக போர்க்குரல் எழுப்பினார். சர்வதேசத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தார். அதனை ஈர்க்கச் செய்தார். இவர் என்ன முடியும் என்று பாசி படர்ந்த நீரை முழுதாக மூடிக்கிடக்கும் குளத்தின் மீது தொடர்ச்சியாகக் கல் எறிந்தால் பாசி விலகும் நீர் துலங்கும் என்பதைப் போல உலகத்தின் முன் குளத்தின் மேனி நிர்வாணமாகின்றது. உண்மை நிலை புரிகின்றது. அதுவே அவர் சாதனை கவலைப்படாதீர்கள். அவதானித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறோம் என்று விருது சங்கநாதம் முழங்குகின்றது.

நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த சோதனைச் சாவுகள் வேதனைக்கூடங்களாகவே திகழ்ந்தன. பாணந்துறையைச் சேர்ந்த ஐ. எஸ். றொட்டிக்கோ என்பவர் இதற்கு எதிராக வழக்குத் தாக்கல் செய்தார். வீதிச்

சோதனையின் போது இவர் கைது செய்யப்பட்டார். கிருலப்பனையில் இச்சம்பவம் நிகழ்ந்தது. இது தனது மனிதவுரிமை மீறப்பட்ட செயலாகும் என்பதே இவரது வாதமாகும்.

பிரதம நீதியரசர் சரத் என் சில்வா அவருடைய கோரிக்கைக்கு தலை சாய்த்தார். தீர்ப்பு வழங்கினார். கடந்த மாதம் 3 ம் திகதி சாவுகள் மறைந்தன.

உலகெங்கும் மனிதவுரிமை தினம் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட போது நீதியரசர் சரத் என் சில்வா ஆற்றியதோர் உரை உன்னதமாகும்.

இன மத மொழி குல ரீதியாக எவரையும் அவர்களுடைய உரிமை பறித்தெடுக்க முயல்வது அநாகரிகமான செயலாகும். அது நம்மை நமது மூலஸ்தானத்துக்கு கொண்டு சென்றுவிடும். எவராவது யுத்தத்தின் மூலம் சமாதானத்தை நிலவச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்வார்களேயானால் அது முடியாத காரியமாகும்.

மனிதவுரிமை தினத்தில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்வில் சரத் என் சில்வா உரை நிகழ்த்திய போது குறிப்பிட்டார்.

இவை அனைத்தும் கடந்த மாத இருளான வாழ்க்கையின் ஒளித்துகள் களான மின் மினிகளாகும் நம்பிக்கை நட்சத்திரங்கள்.

FOR YOU AND I

உலகை மீட்போம்

உனக்காக

எனக்காக!

மனிதர் மரணிக்கின்றார்

கவனி! கவனி!

வாழ்வதற்காகவே

மாய்கின்றார்.

மரணத்துடன்

போரிடுகின்றார்

உலகை மீட்டெடுப்போம்

உனக்காகவும்

எனக்காகவும் – முழு

மனித குலத்திற்காகவும்

மைக்கல் ஜெக்சன் இப்படித்தான் பாடிப் பாடி ஆடிக் களைக்கின்றான்.

ஒரு போராளியின் சரிதம்

இன் த நேம் ஒப் ஹோனர் ('IN THE NAME OF HONOUR') ஒரு பாகிஸ்தான் போராளியின் சரிதம். முக்தார் மாய் ஓர் இளம் பெண். மீராவாலா கிராமத்தைச் சேர்ந்தவள். சாதியின் பெயரால் பெரும் கொடுமைகளுக்குள்ளானவள். அவர் வரலாறு நூல் வடிவமாகி வெளிவந்திருக்கிறது.

முக்தார் மாயின் தம்பி ஓர் உயர் குல சாதிய் பெண்ணோடு பேசி விட்டான். ஆகா! வென்று கொதித்து எழுந்தது உயர் குலம். 300 கிராமத்தவர்கள் ஒன்று கூடினார்கள். மாநாடு போட்டார்கள். தீர்ப்பு மிக மிகக் கொடுமையாக அமைந்தது. அவனை முழுமையாக நிர்வாணப்படுத்தி நான்கு பேர் பாலியல் வல்லுறுவு புரிய வேண்டும். அதன் பின்னர் நிர்வாணமாக வீதிகளைச் சுற்றி அலைய விடவேண்டும். இதுதான் தீர்ப்பு.

தண்டனை நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் பின்னர் அவள் கிராமம் முழுவதும் பிறந்த மேனியாக அலைய விடப்பட்டாள். போகும் இடமெல்லாம் அர்ச்சனை தொடர்ந்தது. உயர் குலத்தவர் அர்ச்சனைப் பூக்களை சொரிந்து கொண்டே சென்றார்கள்.

“மானம் இழந்தவளே! செத்துப்போ! செத்துப்போ!” ஊர்வலமாக சுற்றிக்கொண்டே போனார்கள். முக்தார் மாய் முதலில் வெட்கத்தால் கூனிக் குறுகிப் போனாலும் அப்புறம் தலை நிமிர்ந்தான். வைராக்கியம் கொண்டவளா நடந்தாள். பொலிஸ் நிலையங்களில் முறைப்பாடு செய்தாள். காண்கின்ற பெரியவர்களிடம் எல்லாம் கண்ணீர் விட்டுக் கதறி முறைப்பாடு செய்தாள். அலட்சியம் செய்தவர்களை வெறுப்போடு பார்த்தவர்களைப் பொருட்படுத்தவில்லை. நாள்தோறும் பல இடங்களுக்குச் சென்றாள். தனக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட கொடுரத்தையும் அவமானத்தையும் வெளிப்படுத்தினாள். நீதி தேவதையின் விழி மடல்கள் திறந்தன.

உச்ச நீதி மன்றம் விழித்துக்கொண்டது. அவள் கண்ணீருக்கு மதிப்பளித்தது. குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டனர்.

முக்தார் மாயின் போராட்டம் பற்றிய தகவல்கள் உலகெங்கிலும் பரந்துவிடப்பட்டன. நெஞ்சுருகி பதைபதைத்துப் போனவர்கள் உதவத்தொடங்கினார்கள். பல்வேறுவிதமான உதவிகள் பெருகின. அந்த உதவிகளைக்கொண்டு தன் கிராமத்தில் பெண்களுக்கான கல்வி நிலையங்களை ஆரம்பித்தாள். அவை வெற்றி நடை போடுகின்றன.

தனக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளை வரலாறாக்கி விட்டால் முக்தார்மாய். அவள் சரிதம் கண்களில் நீரை, உணர்வுகளில் வைராக்கியத்தை, கொடுமைகளுக்கெதிரான சாடலை, நெஞ்சினில் தீயென எழுச்செய்ய வல்லன.

ஜனநாயகத்தின் இரட்சகர்கள்

2007 ஆம் ஆண்டு விடைபெறுவதற்கு ஒரு திங்கள் இருக்கும் போதே இதழியலாளர்களே! கவனம்! கவனம்! என்று எச்சரித்து விட்டிருக்கின்றது. இவ்வாண்டில் 171 இதழியலாளர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்வதேச பத்திரிகையாளர்கள் பாதுகாப்பு அமைப்பு இத்திடுக்கிடும் தகவலை வெளியிட்டிருக்கிறது.

வருடந்தோறும் சகல துறைகளிலும் சாதனைகள் முறியடிக்கப்படுகின்றன. இது மட்டும் என்ன விதிவிலக்கு. 2006 ஆம் ஆண்டு 168 என்ற எண்ணிக்கையை 2007 ஆம் ஆண்டு பதினொரு மாதங்களில் முறியடித்து 171 என்ற

எண்ணிக்கையை எட்டிப்பிடித்திருக்கிறது. இலங்கை உட்பட 35 நாடுகள் இரத்த வாடை வீசும் இப்புக்ழ் மாலையைச் சூடிக்கொள்கின்றன.

“வெல்டன் ஸ்ரீலங்கா!”

2007 ஜனவரி முதல் நவம்பர் மாதம் இறுதி வரை 142 பத்திரிகையாளர்களும் 29 உதவியாளர்களும் அடங்குகின்றனர். உதவியாளர்களுடன் சாரதிகள், மொழி பெயர்ப்பாளர்கள், தொழில்நுட்பவியலாளர்கள் என்போர் அடங்குகின்றனர்.

ஏன் இந்த படுபாதகச் செயல்கள் இடம் பெற்றன. ‘ஏண்டா! எங்களுக்கு எதிராக எழுதுகிறாய்?’ என்ற கர்ஜனையுடன் 121 பேர் நேரடியாகவே மிலேச்சத்தனமாக கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். சத்தியத்தை மேலான எழுத்தில் கொண்டுவந்தார்கள் என்ற காரணத்தினால் தொலைத்து விட்டார்கள், தொலைத்து.

உண்மைகளை நேரடியாகத் தேடச்சென்ற 15 பேர் யுத்த முனைகளில் உயிரிழந்தார்கள். 34 பேர் இத்தகைய நிலைகளில் ஏற்பட்ட வாகன விபத்துக்களில் உயிரிழந்தார்கள். ஒருவரின் சாவு எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பது இன்று வரை கண்டறியப்படவில்லை. ஆக மொத்தத்தில் உயிர்கள் எப்படியோ பலிக்கடாக்களாக்கப்பட்டுவிட்டன.

ஆண்டுதோறும் படுகொலைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகின்றது. ஒவ்வோர் ஆண்டும் முன்னைய ஆண்டின் சாதனையை முறியடிக்கின்றது. 1996 ஆம் ஆண்டு முதல் 2007 வரை 1200 செய்தியாளர்கள் உலகெங்கிலும் கொலைசெய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

எந்தெந்த நாடுகளில் இந்த அக்கிரமம் நடைபெறுகின்றதோ அந்தந்த நாடுகளின் அரசு தலைமைகளின் ஜனநாயக கோஷங்களும் மனிதவரிமை சாதனைகளும் உச்சஸ்தாயில் ஒலிக்கின்றன. அதனால் இந்த அரசுகளெல்லாம் ஒன்று கூடி நமக்குள் யார் சாதனையாளன் அவனுக்கு விருது என்ற வகையில் நோபல் பரிசு மாதிரி ஒன்றை பிரகடனப்படுத்தினாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

“வெல்டன்! இரட்சகர்களே!”

தூரத்துக் கொய்யா மரத்தில்

அணிலின் பார்வை...

மதில் நெடுகிலும் போத்திலோடு!

இதுவா விடியல்?

இரவே,

மின் கம்பியில் வெளவால்!

வேலி மரத்துக்காய்

நீண்டு செல்லும் வழக்கு

பழம் தின்னும் காக்கை!

மழைக்காய் ஒதுங்கிய

லயத்துப் பள்ளிக்கூடம்

ஓட்டைக்கூரை!

விருந்தினர் வருகை

நெல் இல்லா அரிசிச் சமையல்

கொல்லையில் கோழிகள்!

காட்டுக்குள் வெடிச்சத்தம்

ஊருக்குள் வரும் சிற்றோடை....

சிவப்பு நிறம்!

மடவளை அன்சார் . எம். ஷியாம்

வெகுவிரைவில் வெளிவரவிருக்கும், மடவளை அன்சார் எம்.ஷியாமின் ‘எறும்போவியம்’ ஹைக்கூ கவிதைத்தொகுதியிலிருந்து சில ஹைக்கூக்கள்:

இன்னும் சொல்பாதை

பட்டிமன்றக்காரர் கண்ணில் இன்னும் ஒரு சங்கதியடேலைப்போல சமையல் செய்வதில் கெட்டிக்காரர் பெண்களா? ஆண்களா? என்பது வாதம் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. இதற்கென்ன வாதம்? சமைக்கிறதில் பெண்கள்தானே கெட்டிக்காரர் என்று நினைத்திருக்கலாம். கணவன்மாரை அடுக்களைக்குள்ளே வைத்திருக்கிறவை இதனாலே கோபப்படக் கூடாது. ஒரு படிப்பாளி தனக்கு நல்லாச் சமைக்கத் தெரியுமென்று சொல்லுவார். தன்ரை கையாலே சமைத்து உனக்கு ஒருநாள் தரவேணும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். நான் வாயூறிக் காத்திருந்ததுதான் மிச்சம். அவருக்கு சமைக்க எங்கே நேரம்? அவருக்கும் அவர் மனிஷிதான் சமைத்துப் போடுவா. சமையல் பெண்கள் செய்கிற வேலையாகத்தான் இருந்தது. அதனாலே அவர்கள் தான் சமைக்கிறதில் வலு கெட்டிக்காரிகள் என்று எல்லாரும் நினைக்கலாம். நினைத்தால் போதுமா? அதற்கு ஆதாரம் வேணும், சான்று வேணும், உசாத்துணை நூல்களின் பட்டியல் வேணும். இவைகளைத் தேடப்போனால் பெண்கள் கட்சி நிச்சயம் தோற்றுப் போகும். ஆண்கள் தான் சமையலிலும் கொடிநாட்டி இருக்கிறார்கள். ஹோட்டல்களில் சமைக்கின்ற ஆண்களை நான் சொல்லவில்லை. சமையல் செய்வதில் சிறந்தவர்கள் நானும், வீமனுந்தான். அதனால்தான் நளபாகம், வீமபாகம் என்று வழங்குகிறது. அவர்கள் இரண்டுபேரும் நன்றாகப் பாகம் பண்ணுவார்கள். அவர்கள் இரண்டுபேரும் இராசபரம்பரையில் வந்தவர்கள். இராசாக்கள் அவர்கள் அடுக்களைக்குள்ளே போய் உணவுப்பாகம் பண்ணினார்கள் என்றால், நான் சமையல் வேலை செய்தது என்ன சாதாரண காரியமா?

அம்மாக்களின் உழைப்புக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறதாக இருந்தால் எவ்வளவு கொடுக்கலாம்? ஐயாமாரின் உழைப்பிலும் பார்க்க நான்கு அல்லது ஐந்து மடங்கு சம்பளம் போட்டு கொடுக்க வேணும். அம்மா அதிகாலையில் எழுந்தால் இரவு பத்து மேல் செல்லும் படுக்கையில் போய்ச் சரிய மனித இயந்திரமாக அம்மா சுழன்று கொண்டிருப்பா. பகல் வேளையில் படுத்து உறங்கினது நான் பார்த்ததில்லை. இரவு படுக்கைக்குப் போவதும், காலை எழுவதுங்கூடத் தெரியாது. எங்களுக்காக ஓயாது உழைத்துக் கொண்டிருப்பா. அம்மா தனித்த ஆள். உதவிகள் இல்லை.

அம்மாவின் கடும் உழைப்பு நோயாளி ஆக்கியது. முன்னர்போல வீட்டுவேலைகளைச் செய்ய இயலவில்லை.

எங்களுக்கு உணவு ஆக்கியதைத் தருவதற்கும் முடியாத நிலை. எனது சகோதரிகள் மூவரும் விருத்தெரியாத சின்னப்பிள்ளைகள். ஐயா செய்யும் தொழிலைப் பார்ப்பதா? சமையல் வேலை செய்வதா? நாங்கள் பசிக்கிடக்க விடுவார்களா? ஐயாதான் தொழிலும் பார்த்து சமையலும் செய்து தந்தார். ஐயாவுக்கு இயலவில்லை. பெரிய கஷ்டம். திணறிக்கொண்டிருந்தார்.

ஆண்கள் மூவர் நாங்கள் மூத்தவர்கள். நான் நடுவிலான். குடும்பச் சமைகள் எல்லாம் எப்பவும் என் தலையில் வந்து சரியும். ஐயா இறந்த பிறகும் அப்படித்தான் அதற்கான பயிற்சிபோல மாணவப் பருவத்திலேயே சுமக்க ஆரம்பித்தேன். அம்மாவின் சமையல் வேலைகளைச் செய்ய அடுக்களைக்குள்ளே போனேன். சனி, ஞாயிறு விடுமுறை நாட்களில் சமையல் செய்வது என்ன வேலை. கிடாரம் எரிக்கிறவனெல்லாம் சமையல்காரனாகிவிடுவானா? நானும் அப்படித்தான். அம்மா இருந்த இடத்தில் இருந்து வழிப்படுத்துவா. நான் இயந்திரமனிதனாக இருப்பேன். எப்படியோ சமையல் முடிந்து போகும். எல்லாரும் சாப்பிடுவோம் ஐயா சமையலைப் பாராட்டுவார். எனக்குச் சந்தோஷந்தான். பாராட்டென்றால் ஆர் சந்தோஷப்படாமல் இருப்பினம்?

பாடசாலை விடுமுறைக் காலம் முன்பு போல எனக்குச் சந்தோஷமாக இல்லை. எனக்குப் பெரிய சுமையாக இருந்தது. சுமக்கப் பிறந்தவன் நான் என்றது அப்ப எனக்குத் தெரியாது. நான் பத்தாம் வகுப்புக்கு வந்துவிட்டேன். அடுத்த ஆண்டு க.பொ.த.(சாதாரணம்) பரீட்சை. பத்து, பதினொன்று இரண்டு வருஷங்கள் பரீட்சைக்குரிய பாடங்கள்.

இரண்டு பதிகங்கள் - இருபது தேவாரங்கள் - விடுமுறையில் பாடமாக்கிப் கொண்டு வரவேணுமென்று சொன்னார் சமயபாட வாத்தியார். வேலைகளில் ஒழுங்கு தவறாதவர், கொஞ்சம் கண்டிப்பானவர், தரும் வேலைகளைப் பின்போடக் கூடாது, எல்லாம் அப்ப அப்ப செய்து முடிக்க வேணும்.

விடுமுறை முடிந்து பாடசாலை தொடங்கியது. சமயபாட வேளை வாத்தியார் வகுப்புக்கு வந்தார். ஒரு மாத விடுமுறையில் வாத்தியார் சொன்னதை மறந்திருப்பார். எனக்கொரு நம்பிக்கை. பாவிமனிஷன் வந்தது வர முன்னம் துவங்கிவிட்டார். ஒரு தேவாரம் ஒருவர் சொல்ல, வரிசையாச்சுற்றிச் சுற்றிக் கேட்டு

வந்தார். இரண்டு பதிகங்களும் முடிந்த இடத்தில் இருந்து மீண்டும் தொடங்கினார். மாணவர்கள் பெரும்பாலும் தவறாமல் ஒப்புவித்தார்கள். எட்டாம் வகுப்பு என். பி. ரீ. ஏ. பரீட்சையில் மிகச்சிறந்த சித்தி முதலாந்தரத்தில் பெற்றவன் நான். பரீட்சையில் நல்ல பெறுபேறு பாடசாலைக்குப் பெற்றுத்தருவேன் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டவன். எனக்கு ஒரு தேவாரமும் மனப்பாடமில்லை. மெல்ல எழுந்து மௌனமாக நிற்கிறேன். வாத்தியார் சொல்லுமாறு கோபத்துடன் வற்புறுத்துகிறார். எனக்கென்ன சொல்லவிருப்பமா இல்லை? சொல்லக்கூடாதென்ற இறுமாப்பா? பாடமாக்கினால் தானே! அடுக்களையில் அடுப்பும் நெருப்புமாக இருந்த எனக்கு பதிகம் எப்படிப் பாடம் வரும்?

“என் மனனாடு செய்யவில்லை?” வாத்தியார் கேட்கிறார் நான் ஊமையாகத் தலை குனிந்து நிற்கிறேன். அவர் திரும்பத்திரும்பக் கேட்கிறார். நான் வாய்திறக்கவில்லை. எப்படி நான் வாய் திறந்து உண்மையைச் சொல்லுகிறது? மாணவர்கள் – குறிப்பாக மாணவிகள் வகுப்பில் இருக்கிறார்கள் சமயம் படிக்கவில்லை. சமையல் படித்தேன் என்று சொல்ல முடியுமா? மாணவிகள் “கொல்” என்று சிரிப்பார்கள். அந்தச் சிரிப்பு என்னைக் கொல்லாமல்விடாது. நல்ல காலம்! வாத்தியார் சீறிச் சினந்ததுடன் விட்டுவிட்டார். நாலு அடிபோட்டு வாயைத்திறக்க வைக்க எண்ணவில்லை. அடி போட்டாலும் வாயைத் திறந்து பொடிச்சியளுக்கு முன்னாலே இந்தச் சங்கதியை எப்படிச் சொல்லவேன்? நான் சொல்லமாட்டேன். வாத்தியாருக்கு அது விளங்கிச்சுதோ, என்னவோ! அவர் அந்த முயற்சி செய்யவில்லை. ஆனால் தமது சினத்தை வார்த்தைகளில் சூடாக வெளிப்படுத்தினார். “வல்லையில் தென்னம்பிள்ளை மாதிரி எழும்பி நிற்கிறாய்” என்றார். மெலிந்து வளர்ந்த நெட்டையான உருவம். அவரை அப்படிச் சொல்ல வைத்தது. இன்னும் வல்லைவெளி தாண்டி நான் போகின்ற வேளைகளில் வல்லையில் தென்னைமார்கள் என் கண்ணில்படும். சில சமயம் சிரிப்புவரும். அந்த வாத்தியாரை நான் நினைத்துக் கொள்வேன்.

பாடசாலையில் அடுத்த ஆண்டு க.பொ.த. (சாதாரணம்) எழுத வேண்டிய ஆண்டு. வருடமுடிவில் மார்கழிப் பரீட்சை. விண்ணப்பம் அனுப்புவதற்காகப் பாடசாலையில் ஒரு பரீட்சை ஒன்பது பாடங்களில் நான்கு பாடங்களில் தான் நான் சித்தி. ஐந்து பாடங்கள் சித்தியானவர்களின் விண்ணப்பம் அனுப்பினார்கள். நான் பரீட்சை எழுத முடியாது.

அதிபர் என்னைக் காரியாலயத்துக்கு அழைத்தார். “உனக்கு விளையாட்டுக் குணம் கூடிப்போச்சு” என்று கண்டித்தார். இறுதியில் ஒரு நிபந்தனை விண்ணப்பம் அனுப்புவதற்கு. பொதுப்பரீட்சைக்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னம் பாடசாலையில் ஒரு பரீட்சை நடப்பது வழக்கம். அந்தப் பரீட்சையில் சித்தி அடையாதவர்களின் விண்ணப்பங்களை அதிபர்கள் தடுத்து வைக்கலாம். அந்தப் பரீட்சையில் சித்தி அடையவேணும். இல்லாவிட்டால் தடுத்து விடப்போவதாக எச்சரிக்கை செய்தார்.

அதிபர் சொன்னது போல எனக்கு விளையாட்டுக் குணம் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் வீட்டு நிலைமைதான் என்னைப் பெரிதாகப் பாதித்தது. சமையல் வேலை, ஓய்வு கிடைக்கும் போது ஐயாவுக்கு உதவி செய்யப் போவது படிப்பதற்கு நேரமில்லை.

அதிபர் சொல்லை பாடங்களில் எனது நிலைமையை ஐயாவுக்குச் சொன்னேன். ஐயா எல்லா வேலைகளில் இருந்தும்

என்னை விடுத்தார். படிக்குமாறு சொன்னார். பரீட்சைக்கு மூன்று மாதம் இருந்தது. பாடப்புத்தகங்கள் தவிர்ந்த மற்றப் புத்தகங்கள் படிப்பதை நிறுத்தினேன். பாடசாலை போவேன். வீடு வருவேன். சினிமாவுக்குப் போவதுமில்லை, கூட்டங்கள் கேட்கப்போவதும் கைவிட்டேன். வீட்டுக்கு வெளியே எங்கேயும் செல்வதில்லை. இரவு நீண்ட நேரம் இருந்து படிப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். படுக்கையிலும் கையில் புத்தகம், தலைமாட்டில் விளக்கு எரியும். அப்படியே என்னை அறியாமல் உறங்கிவிடுவேன். விரித்தபடி நெஞ்சில் புத்தகம் கிடக்கும். வீட்டில் எல்லோரும் படுக்கையில் அந்தச் சமயத்திலும் கண் உறங்காது ஒரு ஜீவன் என்னைக் காத்துக் கிடக்கும். அது என் அம்மாதான். மார்பில் கிடக்கும் புத்தகத்தை எடுப்பா. விரித்த பக்கத்தில் தடயம் வைப்பா, என்னருகே வைப்பா, தலைமாட்டில் விளக்கை அணைத்து பின்பு போய்ப்படுத்துக் கொள்வா.

அரசினர் பொதுப் பரீட்சைக்கு முன்னம் அதிபர் சொன்ன பரீட்சை. எல்லாப் பாடமும் சித்தி அடைந்தேன். பொதுப்பரீட்சையிலும் எல்லாப் பாடமும் சித்தி அடைந்தேன். அந்த ஆண்டுதான் க.பொ.த. (சாதாரணம்) நடைமுறைக்கு வந்தது. நான் சிறந்த சித்தியைப் பெற்றதால் எஸ்.எஸ்.ஸி. தராதரப்பத்திரம் முதலாம் பிரிவில் வழங்கப்பெற்றேன்.

பரீட்சை முடிவு வெளிவந்த பிறகு நண்பர்களுடன் பல இடங்களுக்கும் சுயிக்கிளில் போய் வர அனுமதி கிடைத்தது. ஒரு நாள் கீரிமலைக்குப் போய் கேணியில் நீராடினோம். திரும்பி வரும் போது வல்லைவெளியில் நிற்கும் தென்னந் தோட்டத்துக்குப் போய் இளநீர் பிடுங்கிக் குடித்தோம். சொந்தக்காரன் சத்தம் போட்டுக் கொண்டு வந்தான். சுயிக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு ஓடினோம். வாத்தியார் உவமித்த தென்னம்பிள்ளையை அன்றுதான் நான் கிட்டப்போய்ப் பார்த்தேன். நல்ல அனுபவம்.

நூல்கள் வாசிக்கும் பழக்கம் மாணவப்பருவத்தில் எனக்கு வந்துவிட்டது. அந்தக் காலத்தில் திராவிடக்கழகம், திராவிட முன்னேற்றக்கழகப் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் எல்லாம் வாசிப்பேன். அதன் தாக்கம் என்னில் ஏற்பட்டிருந்தது. என்னுடைய கருத்துக்களும் போக்குகளும் சராசரி மற்றவர்கள் போல இல்லை. மூடக் கருத்துகள் நடைமுறைகள் கண்டு சிரித்துக் கொள்வேன். தீவிரமாக யாரோடும் மோதிக் கொள்வதில்லை. ஆதனால் எனது கருத்துக்களை விட்டுக் கொடுத்து சமரசம் செய்து கொள்வதுமில்லை.

உறவினர்கள், நண்பர்கள் குடும்பங்களில் மரணங்கள் நடக்கும். அங்கு போய் வர வேண்டியது கடமை. ஐயாவுக்கு நேரமில்லை. பதிலாக நான் போவேன். திரும்பி வரும்போது பெரும்பாலும் நடுப்பகல் வெயிலாக இருக்கும். நல்லாக களைத்துப் போவேன்.

வீட்டுக்கு வெளியே எங்களுக்கு சொந்தமான ஒரு கிணறு ஆழக்கிணறு, தெணியிற் கிணறு. எங்கள் பகுதியில் இருந்தவர்களின் தேவையை நிறைவேற்றிய கிணறு. பொதுக்கிணறு போல. ஐயா, அம்மா செத்தவீட்டுக்குப் போனால் அந்தக் கிணற்று நீரில் தோய்ந்த பிறகுதான் வீட்டுவளவுக்குள்ளே வருவார்கள். பெண்டுகள் ஈரச்சீலையோடு கிணற்றில் அள்ளமுடியாது. செத்தவீட்டுக்குப் போய் வந்த ஆண்கள் மூன்றுவாளி தண்ணீர் தலையில் ஊற்றிய பிறகுதான் அள்ளலாம். இதெல்லாம் எழுத்தில் எழுதப்படாத சட்டதிட்டங்கள்.

நான் சாவீட்டுக்குப் போனால் தடை இல்லாமல் வீட்டுக்குள் வருவேன். வெயில் சுட்டகளை தேசிக்காய் தண்ணீர்

கேட்பேன். அது கிடைக்கும். கன்வேஸ் கட்டிலில் படுத்து விடுவேன். சற்று நேரம் பொறுத்து கிணற்றுக்குப் போவேன். சாவீட்டால் வந்து நிற்பார்கள். கிணற்றில் தண்ணீர் அள்ள முடியாது. யாரையாவது எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பார்கள். அவர்கள் துடக்கு நீங்க கிணற்றில் அள்ளி ஊற்றுவேன். பிறகு நானும் தலை தோய்ந்து வீட்டுக்குத் திரும்புவேன்.

நான் தோய்ந்து குளிக்காமல் வீட்டுக்குள் வருவது, கட்டிலில் படுப்பது, கிணற்றில் அள்ளுவது அம்மாவுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அம்மா சொல்லிப்பார்த்தா. பல தடவை சொல்லிப்பார்த்தா. நான் காதில் போட்டுக் கொள்ளவே இல்லை. அம்மாவின் சுபாவம் ஐயாவிடம் எங்களைப் பிடிச்சுக் கொடுக்கமாட்டா. சமாளிச்சுச் சடைஞ்சு போடுவா. ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அம்மா அப்படி நடக்கத் தயாரில்லை. “ஐயாவுக்குச்

சொல்லுவன்” பல தடவை எச்சரித்துப்பார்த்தா. நான் கேட்டால்தானே! கடைசியாக, மனம் பொறுக்காமல் ஒரு நாள் சொல்லியே போட்டா.

அப்ப நல்ல ஆறுதலாக நிதானமாக ஐயா சொன்னார். “அவன்ரை வீடு, அவனுக்கு வெயில் சுட்டால் வந்துபடுக்கிறான், பிறகு போய்த் தோயிறான், அவன்ரை சுதந்திரம், நீயேன் கோபிக்கிறாய்!”

ஐயா உண்மையான மனதோடு அதைச் சொல்லவில்லை. என்னை நேரில் கண்டிக்கவும் அவர் விரும்பவில்லை. இதுதான் ஐயா என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் எல்லாவற்றையும் விளங்கிக் கொண்டேன்.

அதன் பிறகு அந்த வழக்கத்தைத் தொடர்ந்து பின்பற்ற, நான் எதுவும் புரியாத ஒருவனல்ல.

(இன்னும் சொல்லுவேன்)

அல்வாயுர் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களின் ஜனன நூற்றாண்டு விழாச் சிறுகதைப் போட்டி 2007

முதற் பரிசு - ரூபா 5000/-
இரண்டாம் பரிசு - ரூபா 3000/-
மூன்றாம் பரிசு - ரூபா 2000/-

ஏகைய பத்துச் சிறுகதைகளுக்கு தலா ரூபா 1000/- வழங்கப்படும்

போட்டி விதிகள்

சமர்ப்பிக்கப்படும் சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விபரங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமரர் மு. செல்லையா நூற்றாண்டு விழாச் சிறுகதைப்போட்டி” எனக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் கிளை அலுவலகம் - 3-B, 46^ஆ ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி : - 31/01/2008

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது

- ஆசிரியர்

கட்சி தாவல்

மக்கள் வோட்டு பச்சைக்கு
மந்திரி வோட்டு சிவப்புக்கு
கட்சித் தாவல்

பட்டை

கிழிந்த உடையை
இழுத்து தைத்தது
பட்டை

தோட்டத்தில் 10 ஆம் திகதி

பாரெல்லாம் பரபரப்பு
பாதையெல்லாம் சுறுசுறுப்பு
பத்தாம் திகதி

மக்கள் பிரதிநிதி

குண்டு துளைக்காத
காரில் ஒருவர்
மக்கள் பிரதிநிதி

- மொழிவரதன் -

உமகாவ கலைஇலக்கிய தகழ்வுகள்

- குறிஞ்சிநாடன்

பேராசிரியர் கைலாசபதி ஞாபக சொற்பொழிவு

அண்மையில் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க மண்டபத்தில் பேராசிரியர் கைலாசபதியின் 25வது ஆண்டு நினைவுச் சொற்பொழிவும் கவிதா அரங்க ஆற்றுகையும் இடம் பெற்றது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஏற்பாட்டில் இந்நிகழ்வு கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க சங்கரப் பிள்ளை மண்டபத்தில் நடந்தது. பேராசிரியர் சிவசேகரம் அவர்கள் தலைமை ஏற்று, தலைமையுரை நிகழ்த்தினார். பேராசிரியர் கைலாசபதி குறுகிய காலமே வாழ்ந்தாலும் நாம் எப்போதும் எண்ணி எண்ணி பெருமிதம் கொள்ளும் அளவுக்கு தமிழ்ப்பணி செய்துள்ளார். அவரது ஒப்பு நோக்கும் இலக்கியத் திறனாய்வு பலராலும் இன்று விதந்து போற்றப்படுகிறது. அவரை நாம் ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் வைத்துப் பார்க்கக் கூடாது என்றார்.

நினைவுப் பேருரையாற்றிய தெ.ஞா. மீநிலங்கோ பேராசிரியர் மக்களை நேசித்தவர். மக்களுக்காகவே இலக்கியம் படைக்கப்பட வேண்டும். அடித்தள மக்களின் எழுச்சிக்காகவும் வெற்றிக்காகவும் புரட்சிகரமான எழுத்து உருவாக வேண்டும் என விரும்பியவர். மார்க்சீய சிந்தனையுடன் எழுத்துத்துறையை வளர்த்தவர். முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கு புது இரத்தம் பாய்ச்சியவர் என்றார். தேசிய இலக்கியம் சர்வதேச இலக்கியத்தின் கருத்துக்களை உள்வாங்கி படைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினார்.

நிலாக்கீற்றனின் 'நானுமோர் களவோ' கவிதா அரங்கு ஆற்றுகையும் இடம் பெற்றது. பத்தேசியக் கம்பனிகள் மக்களை எவ்வாறு சுரண்டுகின்றன என்பதையும் நாட்டின் பொருளாதாரம் சூறையாடப்படுவதையும் விளக்குவதாக அமைந்தது. சோ. தேவராஜா வரவேற்பு கூற, மாவை வரோதயன் நன்றியுரை கூறினார்.

கலைச் சங்கமம்

இலங்கைக் கலைஞர் பட்டம் வழங்கிய கலைச் சங்கமம் நிகழ்ச்சி கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கமண்டபத்தில் 2.12.2007 அன்று நடைபெற்றது. தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா தலைமை தாங்கினார். வரவேற்புரையை எஸ். பாஸ்க்கரா நிகழ்த்தினார். 'இலங்கைக் கலைஞர்கள்' என்னும் தலைப்பில் திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன் பேசினார். காத்தவராயன் கூத்து, பொய்க்கால் குதிரை, கரகம், காவடி என்பன இடம் பெற்றது. தனி நடிப்பு 'சோக்கல்லோ சண்முகம்' சோக்கல்லோ தா. சண்முகநாதன் நடித்துக்காட்டி சபையின் கரகோஷத்தைப் பெற்றார். விஜயரத்ன என்ற கலைஞரும் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்தார்.

சிரிக்கும் கோடையில் சிலிர்க்கும் பனிநாடு

அமரர் பிரபல எழுத்தாளர் சமூக சேவையாளர் ஆன்மீகவாதி சோமகாந்தனின் 'சிரிக்கும் கோடையில் சிலிர்க்கும் பனிநாடு' என்ற நூல் வெளியீடு கொழும்பு தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது. கலைமாமணி பிரபாலினி கந்தசாமி தமிழ் வாழ்த்துப் பாடினார். மேற்படி வைபவத்திற்கு கொழும்பு பல்கலைக் கழக கல்விப்பீடாதிபதி சோ. சந்திரசேகரம் தலைமை வகித்தார். கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராஜா வாழ்த்துரை வழங்கினார். திரு. சாரல்நாடன் வரவேற்புரை கூறினார். பிரபல எழுத்தாளர் கோகிலா மகேந்திரன் மேற்படி நூலை விமர்சனம் செய்தார். அவர்தனது உரையில் சில இடங்களில் நூலாசிரியர் மிகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளார். மேற்படி நூலானாது கனடாவுக்கு விஜயம் செய்யாத அந்நாட்டின் கலாசாரம், பண்பாடு, சீதோஷணம் மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்கள் என்பனவற்றை அறிய உதவும் என்றார்.

நூல் நயவுரையை கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் நிகழ்த்தினார். நூல் என்ன விதமாக அரசியல் பண்பாட்டு நாகரிக வளர்ச்சியை எடுத்துரைத்தாலும் மக்கள் போய் கண்டு ரசித்து வர உதவுமே தவிர தமிழர்கள் தனித்துவமான பண்புகளுடன் வாழ வழி செய்யாது. அப்படி வாழ்பவர்கள் நீண்ட காலத்தின் பின்னர் தமது மொழி கலாசாரம் பண்பாடு இழந்தவராகவும் குடியேறிய நாட்டின் பண்புகளால் மூழ்கடிக்கப் பட்டவர்களாவும் இருப்பர் என்று கூறினார். வெளியீட்டுரையை வீரகேசரி பிரதம ஆசிரியர் வி. தேவராஜா நிகழ்த்தினார். எழில்வேந்தன் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பினை செய்தார்.

குறமகளின் நூல் அறிமுகம்

"குறமகள்" என்னும் புனைப்பெயரில் பல நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்த பிரபல எழுத்தாளர் வள்ளிநாயதி இராமலிங்கம் அவர்களுடைய "யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பெண்கல்வி" என்னும் ஆய்வுநூல் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க விநோதன் மண்டபத்தில்

16.12.2007 அன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வறிமுக அரங்கத்திற்கு பிரபல எழுத்தாளர் திருமதி. பத்மா சோமகாந்தன் தலைமை தாங்கினார். தலைமையுரையில் பள்ளிப் பராயத்தில் நடந்த சில சம்பவங்களை ரூபகப்படுத்தி நூலாசிரியரின் பெண்ணியம் பற்றிய கருத்துக்களை மேற்கோளுடன் எடுத்து விளக்கினார்.

மேற்படி நூலுக்கு சமூக உளவியல் நோக்கில் திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன் தனது கருத்துக்களை முன்வைத்தார். அவர் பேசும் போது அரிய பல தகவல்களை நூலாசிரியர் தந்துள்ளார். இந்நூலானது 1972ல் தனது பட்ட மேற்படிப்பிற்காக தேடப்பட்ட தகவலும் பிற்சேர்ப்பாக நவீன காலத்து பெண்கல்வி வளர்ச்சி பற்றியும் பேசியுள்ளார். நாவலர் அவர்கள் பெண்கல்வியை ஊக்குவிக்கவில்லை என்றும் சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கு நாவலர் அவர்கள் துணையாக நின்றது வருத்தத்திற்கு உரியதென்றும் கூறியதுடன், நூல் காலவரையறையை ஒழுங்காக மேற்கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். அவரது நூலில் பெண்கல்வியில் சிறந்தோங்கிய பலர் விடுபட்டுள்ளனர். சில தகவல் மீண்டும் மீண்டும் இடம் பெற்றுள்ளதென்றும், பெண்கள் திருமணம் முக்கியமல்ல என்று குறிப்பிட்டதும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை என்றும் கூறினார்.

பிரபல சட்டத்தரணி சோ. தேவராஜா கருத்து வழங்குகையில் நாவலர் கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்களின் பின் மக்கள் சென்றுவிடுவார்கள் என்ற அச்சத்தால் தான் சமூக ஒழுங்கை நிலை நாட்டும் பொருட்டு சமூகநிலை மாறாதிருக்க நடவடிக்கை எடுத்தார். விதவைகள் திருமணங்களில் இன்றும் ஒதுங்கி இருக்கிறார்கள். மலையகத்தில் இந்நிலை மாற்றி அமைக்கப்படுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாய் உள்ளது. நகைவரி, வெளியேறுதல் முதலியன தடுக்கவும் நாவலர் முயன்றுள்ளார். பெண்கள் பல நிலைகளில் முன்னேறி இருந்ததை தான் ஒப்புக் கொள்வதாகவும் குறிப்பிட்டார். யாழ்ப்பாண மக்கள் கேரள மாநிலம் மலபாரைச் சேர்ந்தவர் என்ற கருத்தையும் முன்வைத்தார்.

கொழும்பு கல்வியல்துறை பீடாதிபதி சோ.சந்திரசேகரம் பேசுகையில் “குறமகளின்” முயற்சியைப் பாராட்டினார். தாய் வழிச் சமூகம் பற்றி கருத்துக் கூறுகையில் பெண் மணமாகி தாய்வீட்டில் இருப்பதால் மாமியார் கொடுமைக்கு ஆளாகாமல் இருக்கிறார். இது பெண்களுக்கு பாதுகாப்பைத் தருகிறது. தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் இதனை நமக்கு காட்டுகின்றன. இன்றைய நிலையில் பல்கலைக் கழகங்களில் பெண்கள் ஐம்பது வீதத்திற்கு மேல் உள்ளனர். இது முன்னேற்றகரமான வளர்ச்சி என்றார். சைவப் புலவர் செல்லத்துரை, குறமகளின் சேவையை மிகவும் விதந்துரைத்தார். பெண்ணியம் பேசுவோரும் தன்னார்வ நிறுவனங்களும் இப்படியான ஓர் ஆய்வை மேற்கொள்ளவில்லை என்ற வினாவை எழுப்பி சிந்தனையைத் தூண்டினார். திருமதி. சரோஜினி கைலாசபிள்ளையும் கருத்துரை வழங்கினார். மாவை வரோதயன் ஏற்பாடு செய்த இக்கூட்டம் திருமதி. சிவகுருநாதபிள்ளை நன்றியுடன் இனிதே நிறைவுற்றது.

‘ஞானம்’ சந்தா விபரம்

உள்நாடு

- தனிப் பிரதி : ரூபா 50/=
- ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 600/=
- ஆறு ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 3000/=
- ஆயுள் சந்தா : ரூபா 15000/=

அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :

T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் வெள்ளவத்தை தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

ஞானம் விளம்பர வீகீதம்

- பின் அட்டை : ரூபா 7000/=
- முன் உள் அட்டை : ரூபா 5000/=
- பின் உள் அட்டை : ரூபா 5000/=
- உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 3000/=
- உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 1500/=

இலகுவாக மேலதிகச் செலவீன்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில் T. Gnanasekaran, HNB - Wellawatte நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 0090672606 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (•)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் ‘ஞானம்’ இணைமாக அனுப்பப்படும்.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

சுலாந்த - சிவசுப்பிரமணியன்

இம்சை அசுரன் இரண்டாவது இரணியன்

முன்னொரு காலத்தில் இரணியன் என்னும் அசுரன் தோன்றி மூவுலகங்களையும் தன் கீழ் அடிமைப்படுத்தி கொடுமை புரிந்து வந்தான். திருமால் மீது பக்தி கொண்ட அவனது மகன் பிரகலாதனுக்காகத் திருமால் நரசிம்ம அவதாரம் எடுத்து இரணியனை அழித்தார். அதன் பின்னர் இற்றைக்கு பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அவனது வம்சத்தில் இரண்டாவது இரணியன் என்னும் அசுரன் தோன்றி, மூவுலகையும் ஆட்டிப்படைத்து வந்தான். அதனால் இம்சை அசுரன் இரண்டாவது இரணியன் என்ற பெயரையும் பெற்றிருந்தான். தன்னுடைய சாதாரியத்தினால், அசுரர் வம்சத்தில் வேறு ஒருவனுக்கு கிடைத்திருக்க வேண்டிய தலைமைப் பதவியை தானே பெற்றுக்கொண்டான். ஏற்கனவே அசுர வம்சத்து ஆட்சிகளினால் நொந்து பட்டுப் போயிருந்த தேவர்களுக்கு, இரண்டாவது இரணியனின் ஆட்சி வேதனையைத் தந்தது. முன்னரே அசுர வம்சத்து ஆட்சிகளினால் வெந்துபோயிருந்த அவர்கள் இப்போது சட்டியில் இருந்து அடுப்பில் வீழ்ந்தவர்கள் ஆயினர்.

இம்சை அசுரன் இரண்டாவது இரணியன் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த போது, அசுரர், தேவர்கள், எல்லோரையும் சமமாகவே தான் பரிபாலிக்கப்போவதாகக் கூறியிருந்தான். ஆயினும், காலப்போக்கில் அவனது சுயரூபம் வெளிப்படத் தொடங்கியது. தனது அரக்க சுபாவத்தை மெது மெதுவாகக் காட்டத்தொடங்கினான். தனது அசுர பலத்தை அதிகரிப்பதற்காக தனது சகோதரர்களையே முக்கிய பதவிகளில் அமர்த்திக் கொண்டான். அவர்களோ பதவி கிடைத்த தைரியத்தில் தேவர்களுக்கு எதிராகவே நடக்கத் தொடங்கினார்கள். தேவர்களைக் கண்டபடி கைது செய்து சிறையில் இருத்தி, அவர்களைக் கடத்துவது, அவர்களைக் கொலைசெய்து வீதியில் எறிவது, பல்வேறு வன்முறைகளில் ஈடுபடுவது எனத் தேவர்களுக்கு எதிராக அவர்களதும் அசுர படையினரும் செயல்கள் அமைந்தன. இரணியனின் பூரண ஆதரவுடனேயே இவை அனைத்தும் நடைபெற்றன. ஆனால், தனது அசுர உலகில் நடைபெறும் எவை பற்றியும் தனக்கு எதுவுமே தெரியாது என்பது போல இரணியன் நடந்து கொண்டான். தேவர்களோ அல்லது பிற அண்டங்களைச் சேர்ந்தவர்களோ அசுர உலகில் நடைபெறும் அநியாயங்களைப் பற்றித் தெரிவித்தால் அப்போதுதான் அவை பற்றி அறிந்து கொள்வது போல அவன் பாசாங்கு செய்வான்.

இரணியனதும் அவனைச் சார்ந்தவர்களதும் முழு நோக்கம், தேவலோகத்தையும் கைப்பற்றி அசுர லோகத்துடன் இணைத்துக்கொள்வதே ஆகும். அசுரர்களில் நியாய சிந்தை படைத்த ஒரு சிலரைத் தவிர பெரும்பாலானோர் தேவர்களை அடக்கியொடுக்கி அவர்களது தேவலோகத்தைத் தம்வசப்படுத்துவதையே விரும்பினர்.

இரணியனின் அசுர சபையிலே விதம் விதமானவர்கள் வீற்றிருந்தனர். தேவலோகத்தில் இருந்து வந்த கோமாளி ஒருவன், அசுரர் பக்கம் சார்ந்து விதுஷகனாகப் பணியாற்றினான். இரணியன் தனக்கு முதல் அமைச்சர் பதவி வழங்கக் கூடும் என்று கருதி, அவனது புகழையே எப்போதும் கோமாளித்தனமாகப் பாடிக்கொண்டிருப்பான். தேவலோகத்தில் இருந்து அசுரலோகத்துக்கு வந்து அசுர சபையில் வீற்றிருக்கும் இன்னொருவன், தேவர்களின் துன்பங்களுக்குக் காரணம் தேவர்களே தவிர, அசுரர்கள் அல்லர் எனத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி, தனக்கு அசுர சபையிலே பதவி கொடுத்த இரணியனை எப்போதும் வாழ்த்திக் கொண்டிருப்பான். தேவலோகத்திலிருந்து பதவிக்காக அசுரலோகத்துக்கு வந்திருந்த மேலும் சிலர், தேவர்கள் இரணியனாலும், அவனது அசுரப் படைகளாலும் பாதிக்கப்படும் போது தேவ உரிமைகளுக்கு எதிராக குரல் எழுப்புவது போல காட்டிக் கொள்வர். ஆனால் அசுரர்களை எதிர்க்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் வரும்போதெல்லாம் அசுரர் பக்கமே நின்று, தமது பதவிகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்வர்.

இரணியன் தனது சகாக்களில் ஒருவனாக சண்டியன் ஒருவனையும் வைத்திருந்தான். அவன் எடுத்ததற்கெல்லாம் பிறருடன் மல்லுக்கட்டச் செல்வான். நல்ல நோக்கங்களுக்காக கூட்டம் கூட்டுவோரை மிரட்டுவதும், கூட்டங்களைக் குழப்புவதும் அவனது பணிகளாக இருந்தன. இரணியன் அசுரத் தலைவனாக இருந்தமையால் தான் நேரடியாகச் செய்யமுடியாத காரியங்களைச் சண்டியன் மூலமாகச் செய்விப்பான்.

அசுரர் கூட்டத்தின் ஒரு பகுதியினர் இரணியனைப் பகிரங்கமாக எதிர்ப்பது போல் அசுரர் உலகத்தில் காட்டிக் கொள்வர். ஆனால், தேவர்களுக்கு எதிராக இரணியனும், அவனது சகாக்களும், அசுர படையும் செய்யும் காரியங்கள் அனைத்தையும் மனமு வந்து வரவேற்பர். பிற அண்டங்களைச் சேர்ந்தோர் அசுர தேவர்களுக்கு எதிராகச் செய்யும் தேவ உரிமை மீறல்களைக் கண்டிக்கும் போதெல்லாம், அவர்கள் தேவர்களுக்குச் சார்பானவர்கள் என்று திட்டிக் கொட்டி வீர

வசனம் பேசுவார். இரணியனின் ஆட்சியை எதிர்ப்பது போல காட்டினாலும், அவனது ஆட்சிக்கு வீழ்ச்சி ஏற்படும் என்று தெரிந்தால், எப்படியும் அவன் வீழ்ந்து விடாமல் அவனைக் காப்பாற்றிக்கொள்வார். வெளிப்புச்சுக்கு சமதர்மம் பேசும் இவர்கள், தேவர்களுக்கு எவ்வித உரிமைகளும் வழங்கப்படக்கூடாதென்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பார். இரணியனின் ஆட்சி வீழ்ந்து விடாது என்று தெரிந்தால், அதனை எதிர்ப்பார். வீழ்ந்துவிடும் என்று தெரிந்தால், தந்திரமாகப் பின்வாங்கிவிடுவார்.

அசுரலோகத்துக் குருக்கள்மார் எப்போதுமே இரணியனின் ஆட்சியை வாழ்த்தி வரவேற்று வந்தனர். தேவ உரிமை மீறல்களில் இரணியனும், அவனைச் சார்ந்தோரும், அசுர படையும் ஈடுபடும் போதெல்லாம் அவர்களுக்கு மனப்பூர்வமான ஆசிகளைத் தெரிவிப்பவர்கள் அசுர குருமார்களே ஆவர். தேவர்களும், மற்றவர்களும் நிலங்களை ஆக்கிரமித்து, அவர்களது இருப்பை இல்லாமற் செய்துவிடவேண்டும் என்பதும், அசுரர்களின் குடியேற்றங்களை அத்தகைய நிலங்களில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதும் அசுர குருமார்களின் முக்கிய நோக்கங்களாகும். அசுரலோகத்தில் அதர்மத்தை வளர்ப்பவர்களாகவும், அதற்கு துணை போபவர்களாகவும் அசுரகுருமார் விளங்கினார்.

இரணியன் மிகவும் தந்திரசாலி என்பதால், தேவர்களுக்கு எதிராக அண்ட சராசரங்களில் உள்ள அசுரர்களையும் தன்பக்கம் சேர்த்துக்கொண்டு, தேவர்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டான். அசுர லோகத்துக்கு அண்மையில் உள்ள அண்டத்தைச் சேர்ந்த அசுர தலைவன், தன் அண்டத்தில் உள்ள தேவர்களின் எதிர்ப்பையும் பொருட்படுத்தாது, இரணியனுக்கு மறைமுகமாகவும், பகிரங்கமாகவும் தேவர்களை அழிப்பதற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துவந்தான். அவனுக்கு கீழ் அடிபணிந்து ஆட்சிசெய்து வந்த தேவர் வம்சத்தைச் சேர்ந்த தலைவன், அண்டைய அசுரலோகத்தில் தனது இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களான தேவர்களுக்கு எதிராக தனது அசுர தலைவன் எவ்வாறு செயற்பட்டாலும், அதனைத் தட்டிக் கேட்பதற்குத் திராணியற்றவனாகத் தனது சொந்த நன்மைகளையும், பதவியையும் மனங்கொண்டவனாகச் செயற்பட்டுவந்தான். தனது பிரதேசத்தில் அண்டை நாட்டுத் தேவர்களின் துன்பங்களைத் தாங்கமுடியாது கொதித்து எழுப்பவர்களையும், அண்டைய அசுரலோகத்தில் அசுரர்களின் கொடும் செயல்களைக் கண்டிப்பவர்களையும் சிறையில் தள்ளி தனது அசுர விசுவாசத்தைக் காட்டிக் கொண்டான். அந்த அண்டத்து அசுரர் தலைவர்கள் மீது விசுவாசம் கொண்ட தேவர்கள் சிலர் அண்டைய அண்டத்து தேவர்களுக்கு ஆதரவாகச் செயற்படுபவர்களைக் கண்டித்து பேயாட்டம் ஆடிக்கொண்டிருந்தனர்.

அசுரலோகத்துக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் உள்ள அண்டம் ஒன்றில் இரணியனைப் போலவே ஆணவத்துடன் இன்னொரு அசுரன் ஆட்சி புரிந்து வந்தான். அவன் தனது உலகத்தில் நீதி நெறிமுறைகளையெல்லாம் மாற்றி தனக்குச் சார்பானவர்களை வேண்டிய பதவிகளில் அமர்த்தி, தனக்கு எதிரானவர்களைத் துன்புறுத்தி ஆட்சி செய்து வந்தான். அவன் இரணியன் தேவர்களை அழித்தொழிப்பதற்கு வேண்டிய உதவிகளை வேண்டியளவு செய்துவந்தான். அதனால், இரணியன் மேலும் பலம் பொருந்தியவனாக விளங்கினான். தேவர்களை வெகு விரைவில் அழித்தொழித்து விடுவதாக அவனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும், அசுர படையினரும் சபதம்

செய்தனர்.

தேவ உரிமை மீறல்களைப் பற்றிப் பேசும் பல்வேறு அண்டங்களைச் சேர்ந்தோர், இரணியனின் கீழ்த்துன்பப்படும் தேவர்களின் நிலை பற்றிப் பெரிதும் அலட்டிக்கொள்வதில்லை. எப்போதாவது மெதுவாகக் கவலை தெரிவித்துவிட்டு ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிடுவர். தேவ உரிமை மீறல்களைப் பற்றி பேசிப் பேசிக் கொண்டே தேவர்களுக்கு எதிரான இரணியனின் செயற்பாடுகளுக்கு வேண்டிய அளவு உதவிகளையும் வழங்குவார். தமது அண்டங்களுக்கு அவனை அழைத்து வரவேற்று விருந்துபசாரமும் அளிப்பார். அண்ட சராசரங்களில் உள்ள இத்தகையவர்களின் நிலை இரணியனுக்கு நன்கு தெரிந்தமையால், அவன் எவ்வித கவலையும், தடுமாற்றமும் இன்றித் தேவர் குல அழிப்பை நிதானமாகச் செய்து வந்தான். தன்னைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு அண்ட சராசரங்களில் யாரும் தோன்றவில்லை என்ற மமதையில் அவன் செயற்பட்டு வந்தான்.

தனக்கு எதிராக அசுரர்கள் கொதித்தெழும் வேளைகளில் எல்லாம், இரணியன் தேவர்களுக்கெதிரான தனது யுத்த செயற்பாடுகளைக் காட்டி, நிலைமையைச் சமாளித்துக் கொள்வான். அவனை வீழ்த்துவதற்கு முயன்ற பிற அசுர தலைவர்கள் மண்ணைக் கெளவிக் கொண்டனர். எவ்வித முயற்சிகள் செய்தும் எவராலும் அவனது அசுர ஆட்சியை வீழ்த்த முடியவில்லை. இம்சை அசுரன் இரண்டாவது இரணியனின் பலம் அதிகரித்துக்கொண்டே சென்றது.

தேவர்களின் நிலைமைமிகப் பரிதாபகரமாகவே இருந்தது. தேவர்களின் நிலை கண்டு திருமால் தமது யோக நித்திரை கலைந்து, மீண்டும் புதிய அவதாரம் எடுப்பது பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கினார்.

தமிழ் பேசுவோர் ஒசை

பீ. பீ. ஸி. உலக சேவை தனது எழுபத்தைந்தாவது நிறைவு தினத்தை அண்மையில் கொண்டாடியது. அதன் ஒரு பகுதியான பீ. பீ. ஸி. தமிழோசை தமிழ் பேசும் உள்ளங்களைக் கடந்த காலங்களில் கவர்ந்து வந்துள்ளது. இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களைப் பொறுத்தவரையில், இலங்கை வானொலியின் செய்திகளை அவர்கள் நம்புவதில்லை. பீ. பீ. ஸி. தமிழோசையைத்தான் அவர்கள் முழுமனத்தோடு நம்புகின்றனர். இன்று சூரியன் எப். எம். மும் இல்லாத நிலையில் தமிழோசை மீதான ஆர்வம் மேலும் பெருகியுள்ளது.

தமிழோசை எந்தச் செய்தியையும், அதன் பலபக்கப் பார்வையுடன் அணுகுகின்றது. அத்தோடு, ஒரு குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பாக, எந்த மூலையில் எவர் இருந்தாலும், அவர்களோடு அது தொடர்பு கொண்டு செய்திகளைப் பெறும்முறை ஆச்சரியத்தை அளிக்கிறது. திறமை வாய்ந்த ஒலிபரப்பாளர்களையும், நிருபர்களையும் அது கொண்டிருக்கிறது.

முன்னர் தமிழோசையின் ஒலிபரப்பாளர்கள் அரசியல்வாதிகளுடன் செவ்விகள் நடத்தும்போது – குறிப்பாக இலங்கை அரசியல்வாதிகளுடன் – சுவாரஸ்யமாக இருக்கும். அரசியல்வாதிகள் பதில் சொல்லும்போது தடுமாறுவார்கள். துளைத்துத் துளைத்துத் தமிழோசைக்காரர்கள் கேள்விகள் கேட்பார்கள். இப்போது அந்தநிலை குறைந்து விட்டது.

தமிழோசையின் பிற விபரண நிகழ்ச்சிகளும் பயனும், கவையும் உள்ளவை. தமிழோசையின் வளர்ச்சி, தமிழ் பேசும் மக்களின் வளர்ச்சி.

மற்றுவு சூரியன்

கொஞ்சம் அஞ்சல்வாஷ்

எமது அழகான இலங்கைத் தீவில் தினமும் சூரிய உதயமும் தினமும் சூரிய அஸ்த்த மனமும் நாலாபுறமும் இருக்கும். ஒவ்வொன்றும் எவ்வளவு ரம்மியமானது. எவ்வளவு குதூகல மானது. எவ்வளவு ஆனந்தமானது.

முல்லைத்தீவுக் கடற்கரை தான் முந்தி எங்களுக்கு தெரிந்த கடற்கரை. முதல் முதலில் நான் பார்த்த கடல் முல்லைத்தீவு கடல்தான்.

முல்லைத்தீவுக்கு கடல் பார்க்க போவதே பெரியபாடு. அம்மாவிடம் எத்தனை கெஞ்சல்கள். தனிய பஸ்ஸில் அனுப்பமாட்டா. பயம் மகன் தொலைந்து விடுவான் என்று. ஆட்கள் செற் ஆக வேண்டும்.

முல்லைத்தீவின் பஸ் ஸ்ரான்டில் இருந்து இறங்கி கடற்கரைக்கு போகும் பாதை அரைவாசி செம்மண்ணினாலும் மீதி அரைவாசி கடற்கரை உப்பு மண்ணினாலும் இழையப்பட்டிருக்கும்.

ஆசை, கால்களை கடற்கரைக்கு இழுத்துக் கொண்டு மிக வேகமாகப் போகும். இங்கிருந்து பார்க்கும் போதே கடல் மனதுக்குள் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

மாரி காலங்களில் அது கொஞ்சம் நகர்ந்து முன்னோக்கி இருக்கும். வெயில் காலங்களில் மீனவரும் கடல் பார்க்க வருவோருமாக கடல் எவ்வளவு கொள்ளை அழகாக இருக்கும். “வாருங்கோ வாருங்கோ” என்றாலும் கடலை விட்டு விட்டு வர மனமில்லாமல் பிரிந்து வருவோம். நனைய நனைய.

முல்லைத்தீவுக் கடற் கரையில் அழகான சூரிய உதயத்தை கண்டிருக்கிறேன். தண்ணீருக்குள்ளிருந்து மெது மெதுவாக வரும் தங்கத் தாம்பாளம் போல மிதந்து வந்திருக்கிறது சூரியன்.

அதன் பின்னர் வல்வெட்டித்துறைக் கடலில் இதே காட்சிதான். ஆனால் உணர்வுகளும் பருவமும் வித்தியாசம். பின்னர் அனலைத்தீவுக் கடலில், உடுத்துறைக் கடலில், கச்ச தீவுக் கடலில் என்று மாறி மாறி சூரிய உதயமும் அஸ்த்தமனமும் பார்த்திருக்கிறேன். உலகில் கோடானு கோடிப் பேர் தினம் பார்க்கும் நிகழ்வு அது.

கன்னியா குமரிக்கு போன பொழுது வள்ளுவர் சிலை எல்லாம் பார்த்ததன் பின்பு எங்களை கூட்டிக் கொண்டு போன பாபு மிகவும் அவசரப்பட்டார். மாலை ஐந்து மணிபோல. “வாருங்கள் சூரிய அஸ்த்தமனம் பார்க்க வேண்டும்”.

கன்னியா குமரியை சுற்றிப்பார்க்க வந்த உல்லாசப் பயணிகள் எல்லோரும் சூரிய அஸ்த்தமனம் பார்க்க அரக்க பரக்க வந்து விட்டார்கள்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கடலுக்குள் போய்க் கொண்டிருக்கும் நெருப்பு கோளத்தை அழகாக மிக அழகாக படம் பிடித்துக் கொண்டிருந்தனர். நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் டிஜிட்டல் கமராவினால்..

ஒருநாள் பெரிய பிரித்தானியாவில் மார்கேட் கடற்கரையில் சூரிய அஸ்த்தமனம் பார்த்தேன்.

ஒவ்வொரு கடற்கரையும் ஒவ்வொரு அற்புதங்களை கொண்டிருக்கும். அன்று ஆசிய நாட்டவர் ஒரு பத்து பன்னிரண்டு பேர் வரைதான் இருந்திருப்பார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த அற்புதத்தை பார்க்க நிறைந்திருந்தனர். கொஞ்சம் சூரியன் வெளியில் வந்தால் வெள்ளைக்காரர் மாதிரி வேறு யாரும் அவ்வளவு அதிகமாக சந்தோஷப்படுவதை நான் பார்க்கவில்லை. குளிர்க்குள் கிடப்பவர்களல்லவா!

சூரியன் மறையும் போது வெள்ளைக் காரர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது அந்தக் கண் காட்சியை எவ்வளவு அழகாக முகங்களில் வெளிப்படுத்தினார்கள். உண்மையில் மகிழ்ச்சியை, அன்பை, ஆனந்தத்தை, பகிரவும் வெளிப்படுத்தவும் வெள்ளைக் காரரிடம் தான் நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எல்லா வகையான உணர்வுகளையும் வஞ்சக மில்லாமல் வெளிப்படுத்தத் தெரிந்தவர்கள் அவர்கள்.

உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தத் தெரியாத தனாலும் அதனை அழுக்கி அழுக்கி மனதுக்குள்ளே சொருகி சொருகி தேக்கி வைத்திருப்பதனாலும் எம்மவர்கள் மன அழுத்தத்துக்குள்ளே அழுந்தியே போய்விடுகின்றனர்.

அந்த சூரிய அஸ்த்தமனத்தில் எல்லோரும் கட்டிப்பிடித்து மகிழ்ச்சியை பகிர்ந்து கொண்டது மனதுக்குள் இன்னும் நிற்கிறது. ஏதோ தங்கள் வீட்டு விசேஷம் போல சூரியனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நாளையும் இது நடக்கும். நாளை மறு நாளும் நடக்கும். சூரியன் அழியும் வரை தொடர்ந்து.

.....
“தேர்தல்கள் எங்களுக்கெல்லாம் ஏன் வருகின்றன?”
“காசைக் கரியாக்க.”

“தேர்தல்கள் எங்களுக்கு என்ன செய்தன?”
தேர்தல்களால் எமது ஊர், எமது நகரம், எமது நாடு ஏதாவது பிரயோசனம் அடைந்ததா? என்ற கேள்வி தொடர்ந்தும் எம்மைப் போட்டுக் குடைந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. எந்தக் கேள்விக்கும் விடை “இல்லை இல்லை” என்று மட்டுமே கேட்கும்.

வெள்ளையும் சொள்ளையுமாய் கெட்ட சிரிப்பொடு வாசல்படி வரை வரும் வேட்பாளர்களை திருத்தவே முடியாதா என்ற அங்கலாய்ப்பு பலரிடம் மனது மனதாக குடைந்து கொண்டிருக்கும் கேள்வி.

நாடு நாசமாக அரசியல் வாதிகளின் தன்வாசித்தனம் மட்டுமே காரணம்.

மக்களின் சொத்தை, மக்களின் பணத்தை கொள்ளையடித்து கொள்ளையடித்துக் கொண்டே வாழ்பவர்களாகவே அரசியலுக்கு வந்தவர்களை காணுகிறோம். தன்னலம் தவிர்ந்த எந்த தலைவர்களையும் எம்மால் காட்ட முடியாதுள்ளது.

லீ குவான்யூ என்ற பெருந்தலைவர், நெல்சன் மண்டேலா என்ற தலைவர் நாட்டுக்காக என்று சிந்தித்து அர்ப்பணித்தவர்கள் செல்லுமிட மெல்லாம் அவர்களை கையெடுத்துக் கும்பிடு கிறார்கள்.

எமது நாடு நாசமாகிக் கொண்டே போகிறது. எமது அழகான நாட்டுக்காக தன்னை அர்ப்பணிக்கக் கூடிய ஒரு தலைவர் வர மாட்டாரா என்று தினமும் மக்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

தேர்தலில் வழங்கப்படும் வாக்குகளை விட வழங்கப்படாமல் இருக்கும் வாக்குகள் தான் பெறுமதியானவை. ஏனெனில் அரசியல் வாதிகளில், அரசியலில், கட்சிகளில், தலைவர்களில் நம்பிக்கையற்று நன்றாகத் தெரிந்த படித்த அறிவாளிகளால் வழங்கப் படாமல் இருக்கும் வாக்குகள்.

பல இடங்களில் 50 வீதம் வாக்குகள் இவ்வாறு வழங்கப்படுவதில்லை. சில இடங்களில் அறுபது எழுபது வீதம் வாக்குகள் வழங்கப்படுவதில்லை.

இன்ன இடத்தில் இருபத்தைது வீதம் வாக்குகள் தான் பதிவாகி இருக்கின்றன என்றால், 75 வீதமானோர் வாக்களிக்கவில்லை என்றல்லவா அர்த்தம்.

எமது தேர்தல்கள் ஆணையாளர் தயாந்த திசநாயக்கா ஒரு முறை சொன்னார் நான் இந்த அரசியல் வாதிகளில் நம்பிக்கையில்லாமல் வாக்குப் போடவே போவதில்லை.

“கெட்ட அரசாங்கம் அமையக் காரணம் கெட்ட மக்கள் போட்ட வாக்குகள் அல்ல; நல்ல மக்கள் போடாத வாக்குகள்” என்று சொன்னார் வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில்.

.....
மக்கள் சேவை அல்லது நுள்வீரர் சேவை என்பது எமது தேசத்தில் வேண்டா வெறுப்பான ஒன்றாகவே இருக்கிறது.

மக்களின் சேவைக்காக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் மக்களை அருவருப்பான வர்களாக பார்க்கிறார்கள். சில தனியார் கம்பனிகள் மக்கள் சேவையை வலுவானதாக செய்து வருகின்றன. பார்த்திருக்கிறேன்.

பல வெளிநாட்டு தூதரகங்களின் விசா வழங்கும் அலுவலகங்களுக்கு போய் வந்த அனுபவம் எனக்கு உண்டு.

அங்கு கண்ணாடிக் கூட்டுக்குள் இருக்கும் ஒரு சாதாரண வரவேற்பாளர், படிவங்கள் வினியோகிப்பவர்கூட முகத்தை கடு கடுவென்றே வைத்திருப்பார்.

அவரை விட அறிவாளி அனுபவஸ்தர் வெளியில் நிற்கிறார் என்றோ அல்லது தனது உதவி தேவைப்படும் மனிதர் ஒருவர் வெளியில் நிற்கிறார் என்றோ நினைக்க மாட்டார் கண்ணாடிக் கூட்டக்குள் இருப்பவர்.

வாபோ..... சர்.....புர்..... என்று தான் நிற்பார்கள்.

ஏன் அப்படி இருக்கிறார்கள். அதனால் அவருக்கு என்ன லாபம்? ஒரு தூதரகம் சென்றேன் அங்கு கறுப்பு கண்ணாடிக்குள் அலுவலர் நிற்கிறார். எம்மால் அவரை பார்க்க முடியாது அவருக்கு எம்மை பார்க்க முடியும். சிறிய ஸ்பீக்கரில் சத்தம் வருகிறது. ஏதோ ஆவிகளோடு பேசுவது மாதிரி இருந்தது. பெரும் அசௌகரியமாக.

முகம் மலர்ந்து! பார்த்து, சிரித்த, உங்களுக்கு என்ன தேவை, இது போதாது, எடுத்துக் கொண்டு வந்தால் நல்லது. அப்பொழுதுதான் உங்களுக்கு இலகு. உங்களுக்கு இந்தக் காரியத்தை இப்படிச் சாதிக்கலாம் என்று எந்த மக்கள் சேவை அலுவலராவது சொல்கிறார்களா? முகம் கோணாமல்.

முஞ்சையை தூக்கி வைத்திருக்க மட்டும் யார் இவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும்.

கொட்டாஞ்சேனையில் இருக்கும் ஒரு அன்பர் தனக்கு நேர்ந்ததை என்னிடம் சொன்னார். ஒரு தனியார் வங்கியில் சேமிப்பு கணக்கு வைத்திருக்கிறார் அவர்.

அவருடைய பெயருக்கு வரும் காசோலையை கொண்டு போய் வங்கியில் போடப் போனால் சேவிங் எக்கவுண்டில் போடுவதற்கு மனேஜரின் கையெழுத்து வேண்டும் என்று காசாளர் சொல்வாராம்.

இப்படி ரெண்டு மூன்று முறை மனேஜரிடம் போன போது அந்த மனேஜர் முகத்தை உர்...ரெண்டு வைத்துவிட்டு ஏதோ தன் பணத்தை கொடுப்பதை பொல செக்கை புத்தகத்தில் போட, வேண்டா வெறுப்பாக கையெழுத்துப் போடுவாராம்.

மாதா மாதம் வெளிநாட்டில் இருந்து அவரது பெயருக்கு வரும் கொஞ்ச பணத்துக்கு அந்த மனேஜருக்கு முன்பு கைகட்டி நிற்க வேண்டுமாம்.

ஒருநாள் காசோலையை புத்தகத்தில் போடப் போக ஒவ்வொரு முறையும் இப்படி போட முடியாது என்று சொல்லிவிட்டாராம்.

பெயருக்கு வரும் காசோலையை சேமிப்பு புத்தகத்தில் போட முடியாதாம்.

அப்போ ஏழை எளியதுகள் எப்படி கரன்ட் எக்கவுண்ட் திறக்கிறது. அது இலகுவான காரியமா? அவரின் பெயரில் வந்த செக்கை என்ன செய்வது? அந்த மனேஜரிடம் கேட்டால் அவர் ஏறிப்பாய்கிறாராம். இதற்கான மாற்றுவழி என்ன என்று என்னிடம் கேட்டார். இத்தனைக்கும் அந்த மனேஜர் தமிழர். ஒரு விளக்கம் சொல்லக்கூடவா மனமில்லை.

நான் ஒரு வங்கியில் வேலை செய்யும் நண்பரிடம் கேட்டேன். அவர் சொன்னார் கரன்ட் எக்கவுண்ட் இல்லாதவர்கள் சேவிங் எக்கவுண்டில் பெயர் எழுதி வரும் செக்கை அவரது கணக்கில் போடலாம். அதில் சிக்கல் ஏதுமில்லை.

அல்லது ஒரு கரன்ட் எக்கவுண்ட் திறக்க வேண்டும். அதற்கு குறைந்தது இருபத்தை யாயிரம் ரூபா நிரந்தர வைப்பில் வைக்க வேண்டும். ஒரு கரன்ட் எக்கவுண்ட் கணக்குள் எவர் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும்.

இதெல்லாம் இயலாதவர்கள் என்ன செய்வது உண்மையில் இந்த அதிகாரிகளைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் மக்கள் பணி என்னவென்று மூளையில் விளங்கும் வரை விளங்கப்படுத்தி பணிக்கு அமர்த்த வேண்டும். இல்லாது விடில் அவர்கள் லாயக்கற்றவர்கள் எதற்கும்.

நூல் : வித்து
(குறியீட்டு உருவகக்
கதைகள்)
வெளியீடு: பேசும் பேனா, 63
மொஸ்க்ரோட் பேருவள
ஆசிரியர்: கவிஞர். ஏ. இக்பால்
விலை : 125/-

நூலாசிரியர் கவிஞர்
ஏ. இக்பால் நாடறிந்த கவிஞர்
எழுத்தாளர். குறியீட்டுக்
கதைகளை எளிதில் எவராலும்

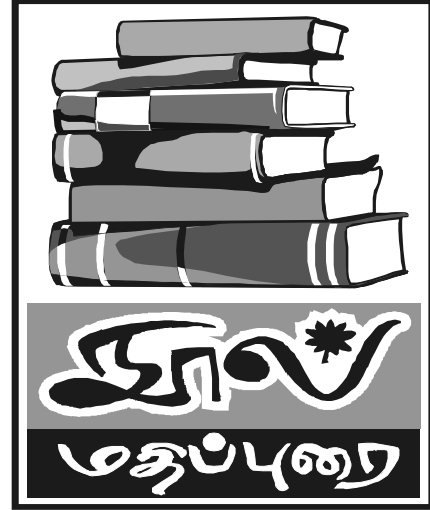
எழுத முடியாது. கற்பனைத்திறம், அறிவு, புலமை என்பன தேவை. உவமை உருவகம் என்பன அமைந்து நேரடியாகப் பொருளை அல்லது கருத்தைச் சுட்டிக் காட்டாமல் வாசகன் ஆசிரியரின் குறியீட்டை வைத்துக் கொண்டு கதையின் போக்கை, அது சுட்டும் பொருளை அறிய வேண்டும். இத்தொகுதியில் பதினேழு தலைப்புகளில் ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார். இவைகள் ஐம்பத்திரண்டு பக்கங்களைக் கொண்ட கையடக்கமான நூல். குறியீடான உருவகக் கதைகளின் முன்னோடியாக ருஷ்ய எழுத்தாளர் “சோலோகோவ்” அரேபிய எழுத்தாளர் “கலீல் கிப்ரான்” வி. எஸ். காண்டேகர் என்போரைக் குறிப்பிடுவர். கவிஞர். இக்பாலின் முயற்சி பாராட்டத் தக்கது. இயற்கை என்ற தலைப்பில் எழுதியதில் சூரியனும் சந்திரனும் ஒவ்வொருநாளும் உலகைப் பார்க்க வருகிறார்கள். ஏன் தெரியுமா? மனிதன் திருந்தி விட்டானா? என்றறிய கவிஞரின் கற்பனை பாராட்டக் கூடியது. உறவு, தியாகம், திருப்தி, அறியாமை, மோகம் பண நீதி என்பன சிந்தனைக்கு உரியவையாக உள்ளன. கதைகள் 1960-1961-1962 இலும் 2004-2006 எழுதப்பட்டவை. கவிஞரின் குறிப்பிட்டகால எழுத்து நடைக்கும் இன்றைய நிலைக்கும் வேறுபாடுள்ளது. இன்று அவரது எழுத்து நடையும், மொழியழகும் பளிச்சென வாசகனை இழுக்கும். பயன் தரும் நூல். ஒரே மூச்சில் வாசிக்கலாம்.

குறிஞ்சிநாடன்

நூல் : மனோலயம்
ஆசிரியர்: வி. ஏ. திருஞானசந்தரம்
வெளியீடு: ஈசீ வேய்ஸ் (பிறைவேட்)
லிமிடெட்
இல. 4-1/1, வண்டவர்ட்
ரீளேஸ், தெஹ்வணா.
தொலைபேசி: 5673 483
விலை: 100/-

திரு. வி. ஏ. திருஞான சந்தரம் அவர்கள் இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பல்வேறு உயர்நிலைப் பதவிகளை வகித்தவர். ஆளுமையுள்ள எழுத்தாளர், நெறியாளர், பணிப்பாளர், ஆலோசகர் இவ்வாறு பன்முக முகவரிகளில் வாழ்ந்து ஓய்வு நிலையடைந்தவர். ‘மனோலயம்’ என்ற இந்நூல் அவர் தனது தம்பி மனோரஞ்சிதன் மேல் கொண்ட ஒப்பற்ற பாசத்தையும் நேசத்தையும் விரிவாகப் பேசுகிறது. சிறந்த கலைக்குடும்பத்தில் ஜெனித்த இவர்,

கலைஞர்களுக்கே உரிய ரசிகத் தன்மையும், உணர்வு பூர்வமான எண்ணங்களையும் கொண்டவர். கலைஞர்களின் மனம் பூப்போன்றது. ஒரு சொல்லாலோ, செயலாலோ, நிகழ்வாலோ உடன் பாதிக்கப்படுவர். தான் பொத்திப் பொத்தி வளர்த்த தம்பி மனோரஞ்சிதன் மறைவும் பிரிவும் வெகுவாக அவரது உள்ளத்தைப் பாதித்துள்ளது.

தனது தம்பிமேல் வைத்த பாசமலரை நெஞ்சில் நிறைத்து சுமந்து சுமந்து திரிந்தவர். அவற்றை 37 வருடங்களின் பின்னர் இறக்கி வைத்துள்ளார் “மனோலயம்” என்ற நூலில். இதற்குப் பலர் உதவிக் கரம் நீட்டியுள்ளார்கள். இந்நூலில், மனோரஞ்சிதனை அறிந்தவர்கள், பழகியவர்கள் நட்புரிமை பாராட்டியவர்களின் பன்னிரண்டு கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவர்களது குடும்பத்தை மட்டுமே அறிந்த பேராசிரியர். கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் எழுத்தும் இடம் பெற்றுள்ளது. ‘ஈழத்து கலையுலகம் ஆற்றல் மிக்க இளம் கலைஞர் ஒருவரை அவரது கலை பூரணத்துவம் அடையுமுன்னே இழந்தது துரதிஷ்டமே’ என்று ஆதங்கப்படுகிறார்.

நூலாசிரியர் 1992ல் மறைந்த தனது தமையனாருக்கு 2005ல் ‘சிவலயம்’ என்னும் நூலை வெளியிட்டுள்ளார். அந்த நூலில் இருந்து கம்பவாரிதி திரு. இ. ஜெயராஜ் அவர்களுடைய கட்டுரை ஒன்றை எடுத்து இந்நூலில் சேர்த்திருப்பதும் நூலுக்கு ஒரு கனதியைக் கொடுக்கிறது. கட்டுரையாளர்கள் எல்லோருடைய மனப்பதிவையும் விரிவஞ்சி விடுத்து சிலரது கருத்துக்களை முன்வைக்கிறேன். திருமதி. ஞானம் இரத்தினம் வானொலி மஞ்சரிக்கு உதவிய தன்மையையும், பன்மொழிப்புலவர் கனகரத்தினம் ‘நீயே வரைந்த நினைவின் ஓவியம் உயிர்ப்புடன் எழுந்து உறவுடன் பேசுமே’ என்று விதைந்துரைக்கிறார். ஜீவா அவர்கள் ‘சாவே உனக்கு ஒரு நாள் சாவே வராதா’ என்று பிரிவு தாங்காமல் சாபமிடுகிறார். மேலும் இராஜேஸ்வரி சண்முகத்தின் உருக்கமான கட்டுரை ஏதோவொரு ‘இழப்பினை’ என்னுள் பதிக்கிறது. சொல்லப்படாத கதை ஒன்று உள்ளிருப்பதாக உணர்கிறேன்.

சகோதர பாசத்திற்காக இரண்டு நூல்களை எழுதி சமர்ப்பணம் செய்த பெருமை திரு. சிவஞானசந்தரம் அவர்களுக்கே உரியதாகிறது. நன்றியும் பாசமும் உணர்வு பொங்க சித்தரித்துள்ளார். மனோரஞ்சினின் ஆற்றலையும்

திறமையையும் அறியாதவர்களுக்கு அறியச் செய்வதற்காக வீரகேசரி, தினகரன், செய்தி, தமிழ் இன்பம், தேசபக்தன் எடுகளில் வெளிவந்த 'காட்டுன்களை' தந்துள்ளார். உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அரசியல்வாதிகளினதும் ஓவியத்தைக் காட்டி தம்பியின் புலமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மனோரஞ்சனின் பள்ளிக்காலப் படங்கள் நினைவில் நின்றும் என்றும் நீங்காது. அவரது 'காதலிக்கத் தெரிந்தவன் சிறுகதை' அவரது முடிவிற்கு காரணமோ என்ற ஐயப்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. அவரது மறைவும் ஒரு வாரத்தில் வந்த கதையும் இவ்வாறான ஐயப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கிறது. பின் இணைப்பில் 48 கலைஞர்களின் சிறப்பை படத்துடன் பதிவு செய்துள்ளமை அவரது பரந்து விரிந்த மனப்பான்மையை பறை சாற்றுகிறது. முன் அட்டை மனோரஞ்சனையும் பின் அட்டை ஓவியத்திறனையும் காட்டுகிறது. நூலாசிரியர் சகோதர பாசத்தின் சிகரமாக ஓர் எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்கிறார்.

- குறிஞ்சிநாடன்

நூல் : கைலாசபதி + சில்லையூர் செல்வராசன்
 வெளியீடு: இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை
 ஆசிரியர் : அ. முகமது சமீம்
 விலை : ரூபாய் 250/-

கைலாசபதி + சில்லையூர் செல்வராசன் என்ற நூலை எழுதியவர் பிரபல கல்வி மாண்புமிகு அமைச்சரின் திணைக்களப் பணிப்பாளர்களில் ஒருவருமாகிய முகமது சமீம் ஆவார்.

இவரது ஆக்கங்களுக்காக சாகித்ய பரிசு பெற்றவர். வெளிநாட்டிலும் கௌரவிக்கப்பட்டவர். இவர் தனது ஆப்த நண்பர் கலாநிதி கைலாசபதியிடம் மிகவும் ஆழமான நட்பு கொண்டபடியால் அவரைப்பற்றிய தனது மனப்பதிவை இந்நூலில் பரக்க விரித்துள்ளார். கைலாசபதி அவர்கள் வாழ்ந்த காலம் கொஞ்சமாயினும், அவர் அழியாத புகழைப் பெற்று இன்னும் வாழ்கிறார் என்றால் அதற்குக் காரணம் அவரது ஒப்பீட்டு இலக்கியமும் மார்க்சிய சிந்தனையும் ஆகும். இந்த நூலுக்கு ஆ. சிவநேசச்செல்வன் அருமையான முன்னுரை யொன்றை வழங்கியுள்ளார். ஒப்பீட்டு இலக்கியத் துறையில் தடம் பதித்தவர்களில் வ. வே. சு. ஐயர், தனி நாயகம் அடிகளார். அடுத்து கலாநிதி கைலாசபதி என்று சிவனேசச் செல்வன் கூறுகின்றார். முகமது சமீம் அவர்கள் கைலாசபதியுடன் மாணவராக பேராசன சர்வகலா சாலையில் படித்த போதும், கொழும்பில் லாகிராக்க கல்லூரியில் அதிபராய் இருந்தபோதும் தினகரன் ஆசிரியர் பீடத்தை அலங்கரித்த திரு கைலாசபதியுடன், பின்பு பேராசிரியராய் பழகிய காலத்திலும் பெற்ற அனுபவக் கனிகளை கனி ரசமாகப் பிழிந்து தந்துள்ளார். தேசிய இலக்கியம் உருவாகக் காரணமானவர். ப. ஜீவானந்தம், ஞானி, வங்க எழுத்தாளர் பிரேம் சந்த ஆகியோரின் கருத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

தனது அருமை நண்பர், கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராசன் பற்றிய உயர்ந்த எண்ணங்களை நேரிய பார்வையுடன்

வாசிப்போர் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் வடித்துள்ளார். சில்லையூராரின் கவிதைப் பரி மாணங்களில், கவிதா சாகரத்தில் மூழ்கி முத்தெடுத்து கவிஞரின் எண்ணக் கருவூலங்களை எடுத்து வைத்துள்ளார். செல்வராஜன் அவர்களுக்குத் தனிப்பாதை உண்டு அப்பாதையில் அவர் பயணம் செய்தார். தான் தோன்றிக் கவிராயாகத் திகழ்ந்தார். பாரதியைப் போல காலனுக்கு சவால் விட்டவர் சில்லையூர் செல்வராசன். தமிழ் தனக்கு அடிமை. வாணி தன்னை வணங்கும் பக்தை என்று ஆணவம் தொனிக்கக் கூறியவர். கவிஞர் பல்வேறு பரிமாணங்களில் தன்னை வெளிக்காட்டியுள்ளார். கவிஞராய், எழுத்தாளராய், நடிகராய், பாடகராய், ஒலி பரப்பாளராய், விமர்சகராய், ஊடகத்துறையாளராய், அவர் எடுத்த வடிவங்கள் பல. சமீம் அவர்களுடைய பூட்டி வைக்கப்பட்ட எண்ணங்கள் வெடித்துச் சிதறி பிரவாகமெடுத்து ஓடுவதை இந்நூலில் காணலாம். கலாநிதி கைலாசபதி + சில்லையூர் செல்வராசன் நூல் அவர்களைப் பற்றிய எண்ணங்களை மீண்டும் அசை போடச் செய்கின்றது. நல்ல படைப்பு; படையலை அமாக்களமாய் உண்டு மகிழலாம்.

- குறிஞ்சிநாடன்

நூல் : அந்தரத்து உலவுகிற சேதி
 வெளியீடு: விழம்பு
 ஆசிரியர் : ஸ்ரீபிரசாந்தன்
 விலை : இந்திய ரூபாய் 35/-

நூலாசிரியர் ஸ்ரீ ஜெயவர்த்தன புர பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர். சிறந்த தமிழ்ப் புலமை மிகுந்த

குடும்பத்தில் பிறந்து, முறையாக தமிழையும் இலக்கணத்தையும் கற்றறிந்தவர். குடும்பப்பின்புலம் அவருக்கு இயற்கையாகவே தமிழை முதுசொமாகக் கொடுத்திருந்தது. மேலும் அவர் குருநாதர் கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ் போதியளவு இலக்கியப் பயிற்சியை வழங்கியுள்ளார். இந்நூலை நூலாசிரியர் தனது பெற்றோருக்கு சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். எழுபத்தெட்டு பக்கங்கள் அடங்கிய இந்நூலில் முப்பத்து மூன்று கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. எல்லாம் இன்றைய தலைமுறையினர் கையாடும் வசனக் கவிதைகளாகவே உள்ளன. இந்நூலுக்கு வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன் நீண்டதோர் முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். முன்னுரையில் அர்த்த புஷ்டியாக தனது எண்ண வீச்சுக்களை அலைபாய விட்டுள்ளார்.

கவிதைகள் போர்க்காலச்சூழல், இயற்கை, காதல், சமகால மனிதர் வாழ்வு, மக்கள் எழுச்சி என்பனவற்றை அடக்கியுள்ளது. அநேகமான கவிதைகள் போரின் அனர்த்தம் பற்றியும், மக்களிடம் தோன்றும் பயவுணர்வு பற்றியும், உணவுக்காகப் போராடும் நிலை பற்றியும் விபரிக்கின்றன. தனது அனுபவத்தையும் பதித்துள்ளார். 'வதை வலி' என்ற கவிதையில், "நோக்கமின்றி அடித்தார்கள் பல தடவை. நோ தனது விளம்பரத்தை எனது உடலிற் காட்ட வீக்கமென எழுந்தது" உறைந்துபோன மயில் கவிதையில், அவளை எதிர்பார்த்து அவன் நிற்கிறான். வந்ததோ அவர்கள். "நீண்ட துப்பாக்கிக்கு

அவகாசமில்லை விசாரிக்க. அதன் தேவை இன்றைய இரவுச் செய்திக்கு ஒரு பயங்கரவாதியின் பெயர்” இப்படி போரின் கொடுமைகள் பல இடங்களில் தனது தடத்தைப் பதித்துள்ளதைக் காணலாம். கேள்வி பதில் அல்லது பதிலுக்கொரு கேள்வி வாசித்து அனுபவிக்கக்கூடிய கவிதை. அணிந்துரையில், ‘தனது கவிதையையே மோகித்து சிலாகித்துப் பேசி , வழியற்ற இடத்தில் ஏனையோரின் கவிதைகளைத் தீட்டி தீர்க்கிற மனச்சிக்கல் ஒருவருக்கும் வரக்கூடாது. இத்தகைய சிக்கலுக்குள் மாட்டுப்பட்டு தேங்கிவிடக்கூடியவர் பிரசாந்தன் அல்லர். அவர் தனது பலத்தையும் பலவீனத்தையும் இனங்கண்டு முன்சென்று சிறப்பார் என்பதில் எனக்கு பூரண நம்பிக்கை. ஆனைக்கும் அடி சறுக்கும் என்பது போல இந்த அறிவுரை அமைகிறது. போர்ச் சூழலுக்கு வெளியில் இருப்போர்க்கு இந்நூல் தற்கால சரித்திரமாக அமையலாம் என்ற குறிப்பு இருக்கிறது.

-குறிஞ்சிநாடன்-

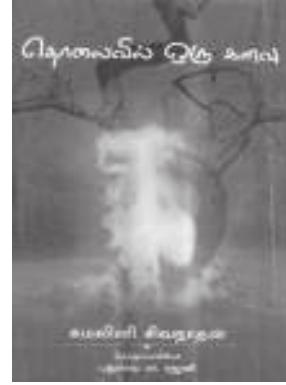
நூல் : லெனின் பாதக்கவடுகளில்...
 வெளியீடு: புதுச்சேரி கூட்டுறவு
 புத்தகச் சங்கம்
 17,14வது தெரு, கிருஷ்ணா நகர்
 புதுச்சேரி.605 008
 ஆசிரியர்: எஸ். அகஸ்தியர்
 விலை: 100/-

இந்நூலாசிரியர் இலங்கையின் மூத்த எழுத்தாளர். முதல் தலை முறையினர், மார்க்ஸிய சித்தாந்தத்தில் ஊறித் திளைத்தவர். தனது படைப்புக்களில் மார்க்ஸிய சித்தாந்தங்களை இழையோட விட்டவர். இவரது எழுத்துக்கள் அடிமைப்பட்டு சமூதாயத்தின் அடித்தளத்தில் சிக்கிச் சீரழிந்து மீள வழி இன்றித் தவித்த மக்களின் எழுச்சிக்காய் உயர்விற்காய் அமைந்தது. அவரது எழுத்தில் அவரின் ஆத்மார்த்த உண்மையான உணர்வுகளை அறியலாம். முப்பத்து நான்கு அத்தியாயங்களைக் கொண்டு நூற்று அறுபத்தெட்டு பக்கங்களை நிறைத்துள்ள வலிமை மிக்க எழுத்துக்கள் எத்தனை எத்தனையோ எண்ணப்பதிவுகளை நமக்குள் விதைக்கிறது.

எனது பார்வையில் இந்நூலை சிறுகதைத் தொகுதி என்று பார்ப்பதைவிட புரட்சி வீரன், புதியதோர் சமூதாயத்தை உருவாக்கிய சிற்பி லெனினுடைய தூய சரித்திரமாகத் தெரிகிறது. ஒரு புதுபுகத்தின் புரட்சித் தலைவன். ஏகாதிபத்திய ஜாரினது ஆட்சியின்கீழ் அகப்பட்டுத் தத்தளித்த மக்களின் மீட்பராகத் திகழ்ந்தவர் லெனின். சமதர்ம சமூதாயத்தை சோவியத் ரஷ்யாவில் உருவாக்கிய லெனின் வாழ்க்கைச் சரித்திரம் பல உண்மைகளை உணர்த்துகிறது. லெனின் ஏழைகளின் பங்காளனாகவும், மக்களை வழி நடத்துவதில் தீரணாகவும், சமூதாய விடுதலைக்குத் திட்டமிடுவதில் சிறந்த அறிஞனாகவும், புரட்சிக்கு மக்களைத் தயார் செய்யும் சிறந்த ஆசிரியனாகவும் திகழ்ந்துள்ளார். ஜார் ஆட்சியின் கொடுமையினால் நாட்டை விட்டு விரட்டப்பட்டும் மறைந்து வாழ்ந்தும் சொந்த சுகதுக்கங்களை மறந்தும் இரவிலும் தூங்காமல் விழித்திருந்து புத்தகங்களையும், துண்டுப் பிரசுரங்களையும் எழுதி மக்களை புரட்சிக்குத் தயார் படுத்தியவர்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் தொழிற்சங்கம் நடத்தும் தலைவர்கள் இந்நூலை வாசித்து தலைமைக்குரிய பண்புகள் எவை எவை என்பதையும், மக்களுக்காக உண்மையாக உழைக்கும் பண்பினையும் அறிய வேண்டும். புரட்சிக்கு தூண்டி விட்டு ஓடி ஓளிந்து சமரசம் பேசும் தலைவர்களாக இருக்கக் கூடாது. விவசாய தொழிலாளராக உறுப்புரிமை பெற்றுள்ள சாதாரண மக்களும் இதை வாசித்தால் தங்கள் கடமையையும், தலைவர்களின் செயற்பாடுகளையும் அறிந்து லெனினுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். உண்மை எது, பொய் எது? அசல் எது, போலி எது? என்று தொழிலாளர் வார்க்கம் அறிய சிறந்த நூல். “ஏழைத் தொழிலாளிக்குக் கிடைக்காத மருந்து ஊசி தனக்கு வேண்டாமென்பதும்”, தவறிழைத்த தன் மனைவிக் கே தண்டனை வழங்கியதும், குழந்தைகளுடன் விளையாடி விருப்பங்கள் அறிவதும், ஏழைகளுக்காகக் கண்ணீர் விடுவதும் இன்று நாம் எங்கே காண முடிகிறது? பணத்திற்காகவும் பதவிக்காகவும் பச்சோந்தியாக மாறும் தலைவர்கள் எங்கே? லெனின் எங்கே? மிக மிக அருமையான நூல். வாசிக்கத் தவறாதீர்கள்.

- குறிஞ்சிநாடன்

நூல் : தொலைவில் ஒரு கனவு
 வெளியீடு: 26 வழுவூர் சாலை
 பேட்டையான் சத்திரம்
 பாண்டிச்சேரி.
 ஆசிரியர்: கமலினி சிவநாதன்
 தொகுப்பாசிரியர்: புதுவைராஜன்
 விலை: 70/-

கமலினி சிவநாதனின் “தொலைவில் ஒரு கனவு” சிறுகதைத் தொகுதி ஒரு காத்திரமான படைப்பு. இத் தொகுப்பில் பதினெட்டு கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. நூற்றிரண்டு பக்கங்களைக் கொண்டது. எடுத்துக் கொண்ட கருப்பொருளை மிக அழகாக சித்தரித்துள்ளார். முக்கிய விசேடம் என்னவென்றால் மிகக் குறுகிய பக்கங்களைக் கொண்ட கதைகள் மிக அழகான தெளிவான நடையில் கதை நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது. கையில் புத்தகத்தை எடுத்தால் கீழே வைக்க மனம் வராது. படித்து முடித்துவிட்டுத்தான் வைப்பீர்கள். கமலினியின் கதைகள் ஏக்கம், பரிதாபம், ஏமாற்றம், காதல் தோல்வி, இராணுவ கெடுபிடி தாக்குதல், பலியாகும் மானுடம், அச்சம், பச்சாத்தாபம் என்பனவற்றை சித்தரிக்கின்றது. கதாசிரியரின் அனுபவப் பதிவுகளை இங்கு தரிசிக்கலாம். கலைந்த கோலம், சமை, திருப்பம், மௌனம் ஒரு மொழி, தழும்புகள், காகிதப்பூ என்பன மனதைத் தொட்டு நெருடும் கதைகளாகும். ஆசிரியரின் எழுத்து நடை கொஞ்சி விளையாடுகிறது. வாவி நீரில் விழுந்து மிதந்து கோடிளுக்கும் அஸ்தமனச் சூரியன்; இரவு பெய்த மழை பாதையில் சேற்றுக் குளங்களைக் கட்டி இருந்தது, “உறங்கும் இரவோடு விழித்திருக்கும் நிலவு”, கிழக்குவானம் சூரியன் வரவுக்காக சிவப்புக்கம்பளம் விரிக்கிறது: மொழி மிக லாவகமாக அவரிடம் விளையாடுகிறது. கரும்பாக கற்கண்டாக இனிக்கிறது.

- குறிஞ்சிநாடன்

நரல் : மலரும் மொட்டுக்கள்
 வெளியீடு: எம். ஜே. எம்.
 பதிப்பகம்
 ஆசிரியர் : உ. நிஸார்
 விலை : ரூபாய் 70/-

மலரும் மொட்டுக்கள் சிறுவர் பாடல்களைக் கொண்ட நூல். இக்கவிதை நூலின் ஆசிரியர் உ. நிஸார் அவர்கள். ஆரம்பக் கல்வி போதிக்கும் ஆசிரியராக இரண்டு தசாப்தங்கள்

சேவையாற்றும் இவர் தனது முதிர்ந்த அனுபவத்தால் இந்நூலைப் படைத்துள்ளார். ஆரம்ப வகுப்பு பாடவிதானத்தில் விதந்துரைக்கப்பட்ட விடயத் தலைப்புக்களை கருத்திற் கொண்டு கவிதையாத்துள்ளார். இயற்கை, பறவைகள், விலங்குகள், குடும்பம், நற்பண்புகள், விஞ்ஞானம் என்பவற்றை உள்ளடக்கியதாக இந்நூல் மிளிர்கின்றது. பாடல்கள் சிறுவர்களுக்கு ஏற்றபடி சந்தக் கவிதைகளாக உள்ளன. சிறுவர்களின் அறிவாற்றல், திறன் அவர்களின் கவை ரசனை என்பனவற்றையும் மனதில் பதித்து எழுதியுள்ளார். பாடல்களுக்கு ஏற்றவகையில் புத்தகத்தினுள்ளே பல வர்ணப் படங்கள் அமைந்துள்ளதும் பாராட்டுக்குரியது. சிறுவர் இசையும் அசைவும் போல் ஆடி மகிழவும் செய்யலாம். கண்ணைக் கவரும் அட்டைப் படம். பின்பக்கத்தில் ஆசிரியரைப் பற்றிய ஒரு அறிமுகத்தை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் எம். எஸ். எம். நளீர் வழங்கியுள்ளார்.

- குறிஞ்சி நாடன் -

நரல் : பிற மொழிக் கதைகள் சில
 வெளியீடு: மீரா பதிப்பகம்
 ஆசிரியர் : கே. எஸ். சிவகுமாரன்
 விலை : ரூபாய் 100/-

நூலாசிரியர் பிரபல எழுத்தாளரும் விமர்சகருமாவார். வாராந்த தமிழ் ஆங்கில செய்தித் தாள்களில் இவரது ஆக்கங்கள் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. பதினேழு

நூல்களின் ஆசிரியர். ஆங்கிலப் புலமை மிக்க இவர் பிரான்ஸ், ருஷியா, இத்தாலி, இங்கிலாந்து, நியூசிலாந்து, இந்தியா போன்ற நாடுகளின் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளை தமிழில் பெயர்த்துத் தந்துள்ளார். மாப்பலான் அன்டன் செக்கோ போன்றவர்கள், உலக எழுத்தாளர்களால் மிகவும் விதந்துரைக்கப்பட்டவர்கள். அவர்களின் கதைகள் சிலவும் இடம் பெற்றிருப்பதுடன் மொத்தமாக பதினொரு கதைகளை இந்நூல் உள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ளது. கதைகளுக்கு ஏற்ப மேல்நாட்டுத் தம்பதியர் படத்தை முன்னடை தாங்கியுள்ளது. பின் அட்டை எழுத்தாளரின் படத்தையும் கே. எஸ். அவர்களைப்பற்றிய சிறிய குறிப்பையும் கொண்டுள்ளது. வாசகர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் தமிழ் கலாசாரம், பண்பாடு இவைகளை மறந்துவிட்டு கதைகளின் அமைவிடம், கதை மாந்தர்க்குரிய மேலை நாட்டு நாகரிகம் என்பனவற்றை மனதில் கொண்டு வாசித்து அனுபவிக்கவும். எல்லாக் கதைகளையும் தொட்டுப் பேச முடியாதாகையால் சில

சிறுகதைகளைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். மாப்பலானின் 'புளிப்பும் இனிப்பும்' கதை போல், எரனியொபா தம்பதிகள் உள்ளத்து உணர்வால் ஒன்று கூடாமல், வெறும் உடற்பசியை மட்டும் தீர்த்துக் கொள்பவர்களாக இருப்பதால் வாழ்க்கை புளித்துப் போய் வெறுமை ஏற்படுகிறது. அதைத் தணிக்க ஹோட்டலில் நடக்கும் சம்பவமும் குடிபோதையில் மனைவி உளறும் வார்த்தைகளும் உண்மையானவையல்ல என்பதை உணர்த்துகிறது.

'பரல்பர உடன்படிக்கை' கணவனுக்குத் தெரியாமல் மனைவியும், மனைவிக்குத் தெரியாமல் கணவனும் கொள்ளும் கள்ளத் தொடர்பை சித்தரிக்கிறது. அட்டியல் கதை வருவாய்க்குத் தக்க வாழ் என்ற உபதேசத்தை எடுத்து விளக்குகிறது. நிக்கோலா மக்கிய வெல்லியின் 'மன்ற கோலா' கதை கணவன், ஒரு பாதிரியார், பெற்ற தாயார், ஒரு காழகன், ஆகியோர் சேர்ந்து ஒரு பேதைப் பெண்ணை பாவக்குழியில் வீழ்த்தும் கொடுமையைச் சித்தரிக்கின்றது. 'ஒரு கோப்பை தேநீர்' கணவன் பிலிப், வேறொரு பெண்ணின் அழகை வர்ணிக்கும் போது ரோஸ் மேரிக்கு ஏற்படும் மனமாற்றத்தை விளம்புகிறது. வாசகர்கள் களைத்துப் போகாமல் ஒரே மூச்சில் படிக்கக் கூடிய கதைகள். நம் நாட்டுக் கதைகளை மட்டும் படித்தவர்களுக்கு இந்தக் கதைகள் புதுமையையும் போதையையும் தரலாம். வாங்கி வாசித்து மகிழுங்கள்.

நரல் : வரால் மீன்கள்
 வெளியீடு: வானவில்
 வெளியீட்டகம்
 ஆசிரியர் : எம். எஸ்.
 அமானுல்லா
 விலை : ரூபாய் 200/-

விழுத்தாளர் எம். எஸ். அமானுல்லாவின் 'வரால் மீன்கள்' சிறுகதைத் தொகுதி அவரது படைப்பின் முதல் நூலாக வெளிவருகின்றது. இரண்டு வாழ்த்துச் செய்திகள்,

ஆசிரியரின் நூன் முகம், என்பவற்றுடன் எட்டுச் சிறுகதைகளும் நூற்றைம்பத்திரண்டு பக்கங்களில் வெளியாகியுள்ளன. முன் அட்டையை அல்லிக் குளத்தின் இயற்கைக் காட்சி இதயத்தைக் கவர்வதாய் உள்ளது. பின் அட்டையில் ஆசிரியரின் புகைப்படத்துடன் அவரைப் பற்றிய அறிமுகவுரையை மூதூர் இலக்கிய வட்டச் செயலாளர் எம். எம். ஏ. அரூஸ் பதிவு செய்துள்ளார். கதைகள் முழுவதிலும் பிரதேச மொழி மணம் கமழ்கிறது. கதாசிரியரின் வாலாயமான எழுத்தும் அவர் கையாளும் உவமைகளும் அவருடைய மொழி வளத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. கதை மாந்தரின் இயல்பு வாழ்க்கையை தனக்கே உரிய பாணியில் கலை நயம் மிக்கதாக எடுத்தாண்டுள்ளார். முதல் கதையான 'கொய்யா மரத்தில் குருவிச்சைப் பூக்கள்' கண்டல் காட்டில் மட்டி பொறுக்கி வாழ்க்கை நடத்தும் ஒரு வனிதையின் கதை. கனாமியால் பாதிக்கப்பட்ட இளம் தாய் தன்னுடைய சொந்தக் குழந்தையை அவளுடைய சுபீட்சமான எதிர்காலம் குறித்து கொழும்புத் தம்பதிகளுக்கு விட்டுக் கொடுப்பது நெஞ்சை நெகிழ வைக்கிறது. 'வரால் மீன்கள்' கதை, கடமை, கண்ணியம், நேர்மை மிக்க தாலுது மாஸ்டரின் கதையாகும். இவ்வளவு அரிய குணங்களுடன் ஒருவரை ஆசிரியர் சமூகத்தில் பார்ப்பது முயற்கொம்பாகும். மயிர் நீப்பின் உயிர்வாழாக் கவரி மான் போல தாலுது மாஸ்டர் நேர்மை இழந்து சத்தியத்தைக்

காப்பாற்றத் தவறிவிட்டோம் என்ற மனவலியால் உயிர் விடுவது நெஞ்சை உருக்கும் காட்சியாகும். சுதாசிரியர் இயற்கையையும் கால மாறுதல்களையும் அதனால் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் நன்றாகப் பதிவுசெய்துள்ளார். 'சங்கான் மீன்' பாசத்தைப் பண்புடன் விளக்கிச் சொல்வதுடன் சங்கான் மீனின் கொடிய விஷத்தன்மையை அறியாதவர்களுக்கு அறிவிக்கிறது. 'மனித இனம்' மனித நேயத்தை எடுத்துச் சொல்கிறது. இனங்களுக்

கிடையில் ஒற்றுமையைத் தோற்றுவிக்கும் கதையம்சம் 'கல்யாண முருங்கை' இன்னொருவனின் மகளுக்காக தன்னை உருக்கிக் கொள்ளும் ஒரு அபவையின் கதையாகும். நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள எல்லாக் கதைகளும் சுவைஞார்களுக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்லுகின்றது. நூலைப் பெற்று வாசித்து நூலாசிரியரின் நெஞ்சுடன் இணைந்து கொள்ளுமாறு வாசகர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோளை முன்வைப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

சென்ற இதழில் வெளிவந்த முருகபூதியின் சிறுகதைத் தொகுப்பு நினைவுக் கோலங்களை மதிப்புரை செய்தவர் ஜெயசக்தி பத்மநாதன். - ஆசிரியர்

2007 ஆம் ஆண்டு கலாபூஷணம் விருது பெற்ற தமிழ்க் கலைஞர்களின் விபரம்

இல	முழுப்பெயர்	மாவட்டம்	விசேட தகைமை, துறை
1.	சிவரத்தினம் சண்முகவடிவேல்	யாழ்ப்பாணம்	இலக்கியம், நாடகம்
2.	நி. வின்சென் டி போல்	யாழ்ப்பாணம்	நாட்டுக் கூத்து
3.	செல்லத்துரை வரதராஜன்	யாழ்ப்பாணம்	ஓவியம், சிற்பம்
4.	செ. டானியல் பெலிக்கன்	யாழ்ப்பாணம்	நாட்டுக் கூத்து
5.	ஞானகுமாரி சிவனேசன்	யாழ்ப்பாணம்	இசை
6.	வீ.ஜெ. கொன்ஸ்ரன்ரைன்	யாழ்ப்பாணம்	நாடகம்
7.	நடேசன் இராமநாதன்	யாழ்ப்பாணம்	இசை
8.	முத்துகுமாரு தணிகாசலம்	யாழ்ப்பாணம்	நாட்டுக் கூத்து
9.	இராமசாமி குலசேகரம்	யாழ்ப்பாணம்	நாட்டுக் கூத்து
10.	வேலுப்பிள்ளை சுந்தரலிங்கம்	யாழ்ப்பாணம்	இசை
11.	வஸ்தியாம்பிள்ளை யேக்கப்	யாழ்ப்பாணம்	நாட்டுக் கூத்து
12.	மாரிமுத்து சிவரெத்தினம்	யாழ்ப்பாணம்	நாடகம்
13.	ஆறுமுகம் கந்தசாமி	யாழ்ப்பாணம்	சிற்ப வேலை
14.	இரத்தினம் இராசகோபால்	யாழ்ப்பாணம்	நாடகம், ஓவியம்
15.	முத்துகுமாரு கோபாலகிருஷ்ணன்	யாழ்ப்பாணம்	கர்நாடக இசை
16.	சின்னத்தம்பி ஸ்ரீதயாளன்	யாழ்ப்பாணம்	கதாப்பிரசங்கம்
17.	அப்பாச்சி வல்லிபுரம்	கிளிநொச்சி	நாட்டுக் கூத்து
18.	முருகேசு செல்லதுரை	கிளிநொச்சி	நாட்டுக் கூத்து
19.	வ. ஆறுமுகம் தங்கவேலாயுதம்	முல்லைத்தீவு	ஊடகத்துறை, இலக்கியம்
20.	பெரியதம்பி அருளம்பலம்	முல்லைத்தீவு	கர்நாடக இசை, நாட்டுக் கூத்து
21.	கபரியேல் இமானுவேல்	மன்னார்	இலக்கியம், நாட்டுக் கூத்து
22.	அடைக்கலம் அந்தோனிமுத்து	மன்னார்	இலக்கியம், நாடகம்
23.	சோமசுந்தரம் கணேசமூர்த்தி	அம்பாறை	கதாப்பிரசங்கம் பண் இசை
24.	சுப்பிரமணியம் பரமநாதபிள்ளை	அம்பாறை	இலக்கியம்
25.	கமலாதேவி ஞானதாஸ்	மட்டக்களப்பு	நடனத் துறை
26.	வீரசிங்கம் இராசமாணிக்கம்	மட்டக்களப்பு	நாட்டுக் கூத்து
27.	ஆறுமுகம் அரசரெத்தினம்	மட்டக்களப்பு	இலக்கியம்
28.	இளையதம்பி பாக்கியராசா	மட்டக்களப்பு	ஊடகத்துறை இலக்கியம்
29.	அப்பாத்துரை சித்திரவேலாயுதம்	திருகோணமலை	பாரம்பரிய வாத்தியம், நாடகம்
30.	வேலுப்பிள்ளை சங்கரலிங்கம்	திருகோணமலை	கர்நாடக இசை
31.	கணபதிப்பிள்ளை சண்முகலிங்கம்	திருகோணமலை	இசைத் துறை
32.	இரத்தினசிங்கம் சிவசோதி	திருகோணமலை	இசைத்துறை
33.	பொன் தெய்வேந்திரன்	வவுனியா	இசைத் துறை
34.	அந்தோனிப்பிள்ளை இமானுவேற்பிள்ளை மனோகரன்	நுவரெலியா	நடிப்பு, பாடல்
35.	சில்வேஸ்டர் தோமாஸ் சுவாம்பிள்ளை	மாத்தளை	சிற்ப வேலை
36.	செபஸ்டியன் அன்ரனி ஜீவா	கண்டி	ஊடகத் துறை, இலக்கியம்
37.	நாராயணசாமி சிவலிங்கம்	கண்டி	நாதஸ்வரம்
38.	சத்தியவாகீசன் இராம்தாஸ்	கொழும்பு	இலக்கியம், நாடகம்
39.	அல்பிரட் மேரி ஜெயந்தி	கொழும்பு	நாடகம்
40.	செல்வராஜா நேசதுரை தியாகராஜன்	கொழும்பு	இசைத் துறை

வாசிப்புத் துறை பேச்சுரை

மனதின் உள்ளார்ந்த வெடிப்பே “நொட்டாங்கை”

ஞானத்தின் ஆக்கங்களில் கட்டுண்டு போனவர் நான். அந்தளவில் அரிய பல தகவல்களை சிறுகதை, கவிதை; பத்தி எழுத்துக்களை சுமந்து வருகிறது ஞானம். அந்தவகையில் நவம்பர் மாத இதழ் (90) என் மனதை பெரிதும் கவர்ந்திருந்தது.

கருமுகில் தாண்டும் நிலவு, மிஸ்கா, நொட்டாங்கை எனும் சிறப்பான சிறுகதைகளையும் அற்புதமான கவிவரிகளையும் சுமந்து வந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அத்தோடு மொழிவரதன் அவர்களின் மலையகக் கவிதைத்துறை – சில குறிப்புகள். என் நெஞ்சத்தை ஆட்டி வைத்த அம்சங்களே இவை அனைத்தும் எனலாம்.

எனினும், அதிலும் சிறப்பாக சொல்லத்தக்க சிவனுமனோஹரனின் “நொட்டாங்கை” வெறுமனே வார்த்தை ஜோடிப்புகள் அல்ல என்பதனை அந்த கதை ஒட்டத்தின் மூலம் காணக் கூடியதாக இருந்தது. அதிலும் தோட்டத்திலே குதிரை லாயத்திலே (லயம்) வாழும் சாதாரண மக்களின் வார்த்தைப் பிரயோகங்களையும், அதேநேரம் இடது கை பாவனையாளர்களின், மன பிரதிபலிப்புக்களையும் மிக அற்புதமாக தீட்டியிருந்தார். உண்மையில் இன்று மலையகத்தைப் பொறுத்தளவில் காதல், சொன்னதையே திருப்பி சொல்லுதல் போன்ற மக்களை குஷிப்படுத்தும் எழுத்துக்களை எழுதுபவர்களிடமிருந்து மக்களின் உள்ளக்கிடக்கை, மன வெளிப்பாடு சமூகத்தின் புழக்கத்திலுள்ள சொல்லளம் என புகுந்து விளையாடும் எழுத்தாளர்களில், குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடியவர் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. மலையக எழுத்து உலகில் மறைக்கப்படமுடியாத, மறக்கப்பட முடியாத ஒருவராக திகழ்கின்றார் என்பதில் எனக்கும் மகிழ்ச்சியளிக்கின்றது. அதேவேளை தான் எழுதும் சிறுகதைகளில் இருந்து தத்துவங்களை சற்று ஒதுக்கி உரையாடல் முறைக்கும் அதே தருணத்தில் சாதாரண மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் எழுதியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. எது எப்படியென்றாலும் அவருக்கும் அக்கதையைப் பிரசுரம் செய்திருந்த ஞானத்திற்கும் நல்வாழ்த்துக்கள்.

– ஜோ. ஜெயசுதா, டீசைட், சாமிமலை.

தங்கள் “ஞானம்” சஞ்சிகை 90 இன்று காலை கிடைத்தது. –நன்றி.

மத்தியான உணவைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டே “ஞானத்தை”ப் பிரித்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதில் கருமுகில் தாண்டும் நிலவு கதையைப் படிக்கும் போது என் மனதில் ஏதோ ஒரு விநோதமான அனுபவம் ஊசலாடுவதை உணர்ந்தேன்.

23 ஆண்டுகளாக நான் காலடி எடுத்துவைக்க வாய்ப்பில்லாத எனது தாய்மண்ணின் கிராமத்தில் நான் நிற்பதாக அந்த அனுபவம். அந்தக் காதுக்கினிய கொச்சைப் பேச்சுத்தமிழை இறப்பதற்கு முன்னர் இனிக் கேட்பேனோ என்று ஏங்கித் கொண்டிருந்த நான், ஒரு கிராமிய சூழலில் ஒரு குடும்பத்தின் மத்தியில் நின்றுகொண்டு அந்தக் காதுக்கினிய உரையாடலை, நான் குழந்தை வயதுமுதல் முதிர்ந்த வயதுவரை தினமும் கேட்டுப் பழகிய அந்த மண்வாசனை நிறைந்த வசனங்களை, எழுத்தின்மூலம் “கேட்டு” அப்படியே சொக்கிப்போனேன்.

அந்தந்தப் பாத்திரத்திற்கேற்றவாறு சொற்களைப் பதித்திருந்த அந்த உரையாடல்களை வாசிக்கும் பொழுது அந்தப் பாத்திரங்கள் மனக்கண்முன்னே நிதர்சனமாகக் காட்சியளித்தன.

கதையின் முடிவு என்னைச் சற்று அதிரவைத்தது. தொடக்கத்திலிருந்து இறுதிவரை ஆணாதிக்கத்தையே பிரதிபலித்துக்கொண்டிருந்த கதையோட்டம் கடைசியில் இந்தப் பெண்பாத்திரம் இப்படியும் நடந்திருக்குமா என்ற ஒரு வியப்பை ஏற்படுத்தியது. பெண்மையின் புனிதத்தன்மை இப்படி மாசுபட்டிருக்குமா என்றுகூட நினைக்கத் தூண்டியது.

ஆயினும் என்னைச் சுதாகரித்துக்கொண்டு சீதாவின் மனதினுள்ளே அந்த நேரம் நடந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய குழப்பத்தைக் கற்பனைபண்ணிப் பார்த்தபொழுது ஒரு உண்மை புலப்பட்டது. அதாவது, அந்தக் குடிகாரனுடன் அதற்குமேலும் கூடிவாழுவதை விட, எரியும் கற்பூரத்தை அணைத்து பொய் சொல்வதால் வரக்கூடிய பாவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவனை விட்டுப் போய்விடுவதே மேல் என்று அவள் கொண்ட வைராக்கியமே அவளை அப்படிச் செய்யத்தூண்டியிருக்கும் என்று நினைத்து ஆறுதலடைந்தேன்.

ஆனாலும், அவள் அங்கிருந்து எங்கு போனாளோ, அவளுக்குப் பிள்ளைக்கும் என்ன நடந்திருக்குமோ என்று மனம் அங்கலாய்க்கிறது.

முதற்பரிசு பெறத் தகுதியான கதை. வைத்தகண் வாங்காமல் வாசித்து முடிக்கக்கூடிய கதை. படைப்பாளி கார்த்திகாயினியைப் பாராட்டுபவர்களில் நான் முன்னுக்கு நிற்கிறேன்.

– சிசு நாகேந்திரன், ஒஸ்ரேலியா.

டி.சம்பர் இதழ் கண்டேன். செங்கை ஆழியானின் செவ்வியில் முற்போக்கு எழுத்துக்கள் என்பது அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களினது விடிவிற்காகவும் மானிட மேம்பாட்டிற்காகவும் படைக்கப்படுகின்ற எழுத்துக்கள் என்ற கருத்து நிலையை நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். தமிழ்த் தேசியவாத எழுத்தாளன் என்று முத்திரை குத்தப்பட்ட என்போன்றவர்களின் படைப்புகளும் முற்போக்கானவையே. சாதீய ஒடுக்கு முறை போன்றதே இன ஒடுக்கு முறையும். இன்று சாதீயம் நீறு பூத்த நெருப்பாக இருக்கிறது. இனத்துவம் ஜுவாலை விட்டெரிகிறது. இரண்டும் தவிர்க்கக்கூடியவை தான். நித்திய கீர்த்தியின் கதை எழுதிய முறை 'முத்திரை' கதை தான் என்பதை ஏற்க வைக்கிறது பாராட்டுக்கள். ஒடுக்கம் பரிசுக்கதை சமகாலத்தைக் தரிசிக்க வைத்தாலும் விவரணம் போலிருக்கிறது. இளைய அப்துல்லாவின் அடியாத மாடு படியாது கட்டுரையை வாசித்த போது 'பள்ளிக்கூடம்' திரைப்படம் மனதில் நிழலாடியது, இப்படம் பற்றிய அழகு சந்தோசின் பார்வை சிறப்பாக வெளிப்பட்டுள்ளது. கே. விஜயனின் படித்ததும் கேட்டதும் சுவையாக உள்ளது. சித்திரா சின்னராஜனின் கவிதை மனதைத் தொட்டது. புரவலரின் புதுப்பணியை நன்றியுடன் நினைவு கூர்கிறேன். கம்பன் கவிச்சுவையை சொற்குவையாய் தரும் கம்பவாரிதிக்கு பொன்விழா வாழ்த்துக்கள்.

— வன்னியன்.

“பனங்காணி வெட்டையாச்சு” (ஞானம் – 91), சித்திரா மிகவும் அழகாக எழுதியிருக்கிறார். இரசித்துப்படித்தேன். யாழ் கண்டி வீதி மூடியபின் இன்னமும் ஊருக்குப் போகவில்லை. சித்திரா பனங்கூடலையும் அதன் பயனையும் கொழும்புக்கு கொண்டுவந்து காட்டியிருக்கிறார். மனப்பூர்வமான பாராட்டுக்கள்.

க. பீற்றர், கொட்டாஞ்சேனை.

புத்தாண்டில் புலரட்டும்

—மணவாளன்

பூத்துவரும் புத்தாண்டே

புதுமலரே! பூமணத்தை
ஏத்துவந்து இந்நாட்டின்
தவப்புதல்வர் மனம் நிறைத்து
சாத்வீகத் தன்மையினால்
தருமநெறி சத்தியத்தைக்
காத்திடவே வேண்டுகொண்டே
கரம்சுப்பி வரவேற்றேன்

உத்தமமாம் நற்குணங்கள்
உயர்நெறியில் செல்லட்டும்
நத்திவரும் உறவுகளை
நலம்சேர்த்து அணைக்கட்டும்
சித்தமதில் அன்பென்னும்
விளக்கேற்றி அவ்வொளியில்
புத்தனது தரிசனத்தைப்
புனி கண்டு மகிழட்டும்

நாட்டினிலே வறுமைநிலை
நலிந்திங்கு மறையட்டும்
காடெல்லாம் கழுகுகளில்
நெற்குன்றாய் விளையட்டும்
ஊரெல்லாம் ஒன்றாகி
உள மகிழ்ந்து ஆடட்டும்
பாரெல்லாம் கவின்கலைகள்
பக்தியுடன் விரியட்டும்

கவிவாணர் கவிதைகளும்
கவலைகளைப் போக்கட்டும்
புவிமீது இளைஞர்களும்
புத்தாக்கம் புனையட்டும்
தவிப்பார்க்குக் கைகொடுத்து
தரணியதும் வாழட்டும்
குவியாத உள்ளங்கள்
குவலயத்தில் பூக்கட்டும்

நோயற்று நலிவற்று
நெஞ்சினிலே உரம்பெற்று
சேய்எல்லாம் திருநாட்டில்
சேமமுற வாழட்டும்
பாசமுள்ள நெஞ்சோடு
சமத்துவத்தின் நெறியோடு
நேசமுடன் வளர்ந்திடவே
வழிகாட்ட வந்திடுவாய்

போர்ச்சூழல் மறைந்திங்கு
புதுநாடு பிறக்கட்டும்
நேரில்லா கடத்தல்களும்
கப்பங்களும் நீங்கட்டும்
ஊர்மலியும் அகதிமுகாம்
இல்லாது போகட்டும்
சீர்மலியும் திருவாழ்வு
புத்தாண்டில் புலரட்டும்.

With Best Compliments From

Kotahena Restaurant

155. 157 George. R. De.Silva Mawattha,
Colombo - 13.
Tel :- 2347875, 2347584

With Best Compliments From

Dial Com

Hansa Agency Post Office

5/30, Kotahena Super Market
Colombo - 13.
Sri Lanka.
011 2432207- 011 5358984
011 5369390 Direct
011 2436095 Fax

With Best Compliments From

New

Saravanas

JEWELLERS (PVT) LTD

தரமான தங்க நகைகளுக்கு சிறந்த இடம்

தலை

கரலகை ஜுவெல்ச

நியு

சரவணாஸ் ஜுவலர்ஸ்

Trusted Name for 22^{ct} Jewells

46, Sea Street,
Colombo - 11
Tell:- 2434546